

NEGERI PULAU PINANG

PENYATA RASMI

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
KESEBELAS**

DEWAN UNDANGAN NEGERI

**PENGGAL PERSIDANGAN KEDUA
MESYUARAT KETIGA**

5 DISEMBER 2005 - 13 DISEMBER 2005

6 DISEMBER 2005 (Selasa)

DIKELUARKAN OLEH
UNIT DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG

Hari Selasa
6 Disember 2005

PENYATA RASMI

DEWAN UNDANGAN NEGERI KESEBELAS

PENGGAL KEDUA MESYUARAT KETIGA

Kandungan	Muka Surat
Pengumuman Dato' Speaker sesi perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran pembangunan di mulakan hari ini.	3
Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	3
Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh) mengambing semula dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	21
Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd Hamdan bin Abd. Rahman) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	42
Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	54
Ahli Kawasan Pulau Betung (Y.B. Encik Muhamad Farid bin Saad) mengambil bahagian dalam Perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan usul Anggaran Pembangunan 2006.	73

Laporan Persidangan

DEWAN UNDANGAN NEGERI KESEBELAS

PENGGAL PERSIDANGAN KEDUA MESYUARAT KETIGA

Hari : 6 Disember 2005 (Selasa)
Tempat : (Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)
Jam : 9.30 Pagi.

Speaker (Y.B. Dato' Haji Yahaya bin Abdul Hamid)
Ahli Kawasan Tanjung Bunga (Y.A.B. Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) – Ketua Menteri
Ahli Kawasan Sungai Bakap (Y.B. Dato' Haji Abdul Rashid bin Abdullah) – Timbalan Ketua Menteri
Setiausaha Kerajaan Negeri (Y.B. Dato' Jamaludin bin Hasan)
Penasihat Undang-undang Negeri (Y.B. Dato' Hinshawati bt. Shariff)
Pegawai Kewangan Negeri (Y.B. Dato' Ng Kam Cheung)
Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan)
“ Seri Delima (Y.B. Dato' Koay Kar Huah)
“ Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim)
“ Machang Bubuk (Y.B. Dato' Dr. Toh Kin Woon)
“ Telok Ayer Tawar (Y.B. Dato' Hajah Jahara bt. Hamid)
“ Berapit (Y.B. Encik Lau Chiek Tuan)
“ Bagan Dalam (Y.B. Encik Subbaiyah a/l Palaniappan)
“ Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow)
“ Bayan Lepas (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad)
“ Air Putih (Y.B. Encik Lye Siew Weng) – Timbalan Speaker
“ Perai (Y.B. Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)
“ Paya Terubong (Y.B. Dato' Dr. Loh Hock Hun)
“ Bertam (Y.B. Dato' Hilmi bin Haji Abdul Rashid)
“ Bukit Tambun (Y.B. Encik Lai Chew Hock)
“ Komtar (Y.B. Encik Lim Gim Soon)
“ Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed)
“ Bukit Tengah (Y.B. Puan Ng Siew Lai)

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang)

- " Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik)
- " Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang)
- " Penanti (Y.B. Dato' Abdul Jalil bin Abdul Majid)
- " Air Itam (Y.B. Encik Cheang Chee Gooi)
- " Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Roslan bin Saidin)
- " Bagan Jermal (Y.B. Encik Ooi Chuan Aik)
- " Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe)
- " Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Omar Shah)
- " Sungai Acheh (Y.B. Encik Mohd. Foad bin Hj. Mat Isa)
- " Datok Keramat (Y.B. Encik Ong Thean Lye)
- " Permatang Berangan (Y.B. Tuan Haji Shabudin bin Yahaya)
- " Kebun Bunga (Y.B. Encik Quah Kooi Heong)
- " Pulau Betong (Y.B. Encik Mohamad Farid bin Saad)
- " Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah)
- " Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa)
- " Batu Lancang (Y.B. Encik Ng Fook On)
- " Telok Bahang (Y.B. Puan Siti Faridah bt. Arshad)
- " Padang Lalang (Y.B. Encik Tan Teik Cheng)
- " Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh)
- " Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman)

TURUT HADIR

Encik Kasim bin Md. Isa - Setiausaha Dewan Undangan Negeri.

Dewan disambung semula jam 9.40 pagi.

Setiausaha:

Doa.

Y.B. Dato' Speaker:

Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh, selamat pagi dan salam sejahtera. Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula kita berada di dalam sesi perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan Usul Anggaran Pembangunan. Sebelum saya jemput, saya buka untuk perbahasan saya hendak mengingat kembali kepada masa di mana kita telah membuat pindaan dalam sidang yang lepas. Pertama sekali saya menggunakan jam yang ada di depan saya itu tanda sebagai masa yang *official* cepatkah, lambatkah, itulah jam yang kita guna, kadang-kadang jam saya pun tidak betul. Kita bersidang jam 9.30 pagi dan berakhir pada jam 5.00 petang. Bila dah sampai jam pukul 5.00 itu Ahli-ahli Yang Berhormat yang bercakap itu kena tengok masa untuk berhenti, dan jikalau tidak habis bercakap pun kita bagi masa *injury time* 15 minit untuk selesaikan, tetapi kalau perlu kita sambung mesti ada seseorang membawa usul supaya kita dapat sambung mesyuarat sehingga urusan yang tertentu itu selesai. Boleh jadilah sampai pukul 10.00 hingga 11.00 malam sehingga selesai, tersebutlah masanya. Ok Yang Berhormat, ada sesiapa yang ingin mengambil bahagian? Ya Ketua Pembangkang Y.B. dari Sungai Puyu.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih, Dato' Speaker. Dato' Speaker, di Dewan yang mulia ini kita baru mendengar Dato' Speaker kerana mengingatkan kepada kita semua bahawa *new Standing Order*, terlebih dahulu saya hendak merakamkan di Dewan yang mulia ini kerana terdapat satu kenyataan yang tidak patut dibuat oleh the *Deputy Speaker* yang telah dikeluarkan satu kenyataan kata saya bersetujui dengan kesemua pindaan-pindaan di Dewan yang mulia ini dan saya tidak ada apa-apa bantahan khasnya pada 30 soalan bertulis 3 soalan lisan dan lain-lain.

Di sini saya hendak meminta satu keadilan, kerana saya telah merakamkan bahawa *put to on the record* saya ada membuat bantahan, tetapi kenyataan daripada Dato' Speaker or *Deputy Speaker* kata saya bersetuju, saya sokong dan saya hendak menjemput seorang daripada jawatankuasa berdiri memberi kepada saya satu keadilan. Bolehkah Ahli Yang Berhormat daripada Jawi di mana pada saat itu beliau berada di sana, jadi ada seorang saksi berkata saya memang ada buat bantahan *put to on the record* kata saya tidak bersetujui.

Y.B. Dato' Speaker:

Bila perkara itu berlaku Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dalam satu mesyuarat jawatankuasa di mana apabila kita berbincang saya kata saya tidak bersetuju kerana ini hak asasi seorang ADUN di mana boleh bertanya sebanyak mana kalau kerajaan tidak ada apa-apa kegiatan yang dipersoalkan tidak payah tanya juga, ini adalah hak saya, kerana hak saya untuk bertanya soalan, hak saya untuk ambil tahu apa yang terjadi.

Y.B. Dato' Speaker:

Saya hendak tanya bila ada kenyataan, Timbalan Speaker yang mengeluarkan kenyataan?

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan Y.B. Dato' Speaker, Timbalan Speaker yang, kenyataan di sini.

Y.B. Dato' Speaker:

Di surat khabar.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Di surat khabar semua orang sudah tahu, seolah-olah saya tidak ada tanggungjawab.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat jawab balik surat khabar dan tidak di dalam Dewan, di luar Dewan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Sungai Puyu : (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan Dato' Speaker, pindaan telah diluluskan di dalam Dewan yang mulia ini, *this is the highest political platform*.

Y.B. Dato' Speaker:

Maksud saya tadi kenyataan itu dibuat di luar Dewan, jadi jawab di luar Dewanlah, jangan bawa perkara luar Dewan masuk ke dalam Dewan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan, penjelasan.

Y.B. Dato' Speaker:

Ya, Ahli Kawasan Sungai Dua.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Saya masih ingat semasa pindaan itu dibawa ke dalam Dewan ini, Yang Berhormat daripada Sungai Puyu tidak ada apa pun bantahan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Tafsiran bukan cakap macam ini saja, tafsiran juga datang dari Tuhan, kalau hendak cakap tipu, cakap salah itu tafsiran Tuhan Yang Maha Kuasa, faham tak.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Yang Berhormat saya cakap.

Y.B. Dato' Speaker :

Yang Berhormat ini cepat sangat jatuh hukum (gelak ketawa).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Dia ini melenting, *cool down sikit*, ni pagi sejuk *cool down* sikit. Saya mengatakan semasa Dewan ini membahaskan pindaan ini, Yang Berhormat daripada Sungai Puyu tidak membuat bantahan, kita *check* hansard tiada.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Nombor satu Dato' Speaker, saya telah rakamkan dalam jawatankuasa saya tidak bersetujui dan semua orang tahu dalam Dewan yang mulia ini bahawa *we over whelming majority if use high hand can push through all legalisation*. Oleh itu kata Dato' Speaker, senang sahaja kita minta seorang ahli daripada parti dia sendiri iaitu kata Yang Berhormat daripada Jawi kata ada dalam jawatankuasa memang dia ada rakamkan bantahannya. Senang saja, bukan apa, kalau seorang ADUN tidak boleh tolong menolong, ambil kata untuk minta keadilan *what are you good for*.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Dato' Jasmin bin Mohamed):

Y.B. Dato' Speaker, kita dalam jawatankuasa setuju untuk bawa ke dalam Dewan, yang buat keputusan terima, tidak terima dalam Dewan, semasa Dewan bersidang membahaskan perkara ini Yang Berhormat daripada Sungai Puyu tidak membuat sebarang bantahan itu sahaja.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

L.A. ada, apakah tindakan dan alasan daripada L.A.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Y.B. Dato' Speaker, oleh sebab Y.B. Sungai Puyu sebut ADUN Jawi jadi saya bangunlah, nanti dia kata kita ini tidak boleh jawab langsung. Bila kita ada mesyuarat dalam jawatankuasa cadangan asalnya bukan 30, cadangan asalnya lebih kurang 10 dan satu soalan ada tiga pecahan sahaja. Jadi saya sendiri bersama dengan beberapa ADUN *back benchers* pun tidak setuju maka bila kita bincang dalam suasana bermuafakat semua orang pun setuju sampai akhir sekali kita membuat keputusan 30, 30 puluh soalan bertulis kali 3 pecahan maksud ada 90 soalan, jadi itu adalah keputusan dia. Penasihat undang-undang kita juga meminta Ahli daripada Sungai Puyu bermesyuarat di dalam jawatankuasa kecil supaya kita semua ini memegang pandangan yang samalah. Walaupun memang Y.B. Sungai Puyu pada waktu itu pun dia tidak setuju bahawa bilangan soalan ini dikurangkan, tetapi selepas kita sudah berbincang semua, kita berpandangan kita boleh terimalah 30 soalan kali 3 pecahan tiap-tiap soalan, itu dialah.

Y.B. Dato' Speaker:

O.k.lah, kita mengambil jalan tengah, jalan tengah semua orang bersetuju tidak payahlah Yang Berhormat membangkitkan perkara ini lagi, tidak payah *playback*.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh) :

Bukan *playback* atau apa, Dato' Speaker, yang penting sekali dalam mesyuarat jawatankuasa ada atau tidak saya rakamkan bantahan saya tidak bersetujui dan apabila tertakluk kepada satu petubuh lebih banyak dibuat sebab suara sahaja yang diluluskan tiada *general consensus* kata semua orang bersetuju, saya kata saya hendak rakamkan bantahan saya, saya tidak bersetuju, itu penting *put on to record* kata saya tidak bersetuju kerana ini telah *against our right to ask questions* dan saya berterima kasihlah kepada Ahli Yang Berhormat Jawi *at least you have got semi conscious to standup and to say what is the truth*.

Y.B. Dato' Speaker:

Semi conscious(ketawa).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Kalau *semi conscious* sudah tidak ada di sini, mana boleh jalan *semi conscious*, *semi conscious* pun tidak boleh.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dia cakap tidak habis saja, adakah tidak saya rakamkan bantahan saya itu, itu penting.

Dato' Speaker, mengikut Laporan Ketua Audit Negara, Negeri Pulau Pinang pada tahun 2004, saya telah ditarik kepada kawalan cek batal, kerana pada suatu masa dahulu kita dalam Negeri Pulau Pinang ada dapat tahu cek yang hilang atau apa-apa. Mengikut Arahan Perbendaharaan, 118 cek hendaklah dibatal selepas tempoh cek sah, diakui sah cek dan mesti dikreditkan pada akaun cek yang terbatal. Dalam pemeriksaan audit akaun 2004 terdapat pada draf itu telah mendapati sebanyak 1004 keping cek bernilai RM1.47 million yang luput tarikh laku. Di sana ada juga nampak 119 keping cek bernilai RM82,418 yang dikeluarkan pada tempoh Mei 2003 sehingga 2004, tamat tempoh lakunya, tetapi sehingga 31 Disember 2004 tidak dibatalkan, kita tidak tahu mengapa cek yang begitu penting khasnya apabila terdapat satu peristiwa cek hilang, cek pergi ke tempat lain. Sementara waktu cek tahun 1998 yang tidak dituntut selepas 6 tahun bernilai RM28,574 telah dikredit ke dalam hasil negeri pada bulan Mac 2005.

Di sini saya ingin bertanya, mengapa hanya selepas 6 tahun kewangan ini baru dikredit ke hasil negeri dan bukan akaun cek terbatal. Mengikut taksiran dan daripada segi perniagaan bayaran yang tidak dituntut selepas 6 tahun dikehendaki menghantar balik ke *unclaimed money account* di Bank Negara. Di bawa kawalan Bank Negara dan Kementerian Kewangan. Kita semua tidak faham adakah kewangan ini harus dihantar seperti di sektor perniagaan di mana kewangan yang hendak dibayar tetapi tidak di tuntutan hantar pada *unclaimed money fund* atau untuk kerajaan haknya hantar ke hasil kerajaan negeri sahaja dan di dalam laporan audit ini. Kita tidak tahu RM1,359,008. Jumlah berapa cek terlibat *how many cheques are involve, what happened to the cheques* dan saya hendak bertanya di dalam Dewan yang mulia ini mengapa hanya selepas enam tahun kewangan ini baru di kredit ke hasil negeri dan bukan akaun cek terbatal, saya juga ingin bertanya dalam Dewan yang mulia ini adakah bayaran yang tidak dituntut selepas enam tahun

dikehendaki hantar kepada *unclaimed money account* di bawah kawalan Bank Negara, Kementerian Kewangan atau hanya masuk ke dalam akaun hasil negeri sahaja. Saya ingin hendak tahu pada RM1,359,008 jumlah berapa cek terlibat. Diharap dapat satu jawapan di dalam Dewan yang mulia ini.

Berkaitan dengan kewangan pembayar secara tunai itu penting juga. Arahan Perbendaharaan 96A menetapkan peraturan mengenai bayaran tunai kepada lebih kepada seorang penerima menggunakan satu baucer atas nama ketua jabatan wang tunai yang tidak diserahkan kepada penerima dalam tempoh 21 hari hendaklah dibankkan semula, bermakna apa bayaran tunai dan hendak dibayar dan lebih daripada seorang kita keluarkan baucer atas nama ketua jabatan dan kewangan ini dalam 21 hari kalau tidak dibayar, atau tidak dituntut mestilah masukkan semula ke bank, ini adalah arahan daripada Treasury 1968. Di sini semakkan Laporan Ketua Audit Malaysia, Kewangan Arahan Perbendaharaan 96A bagi 275 baucer jumlah bernilai RM1.36 juta lewat dikembali di antara 10 hari sehingga 162 hari.

Dato' Speaker, bermakna RM1.36 million cash lambat dikembali dan masuk ke bank. Soalan pokok siapakah yang memegang kewangan ini daripada 275 baucar begitu banyak duit, di mana disimpan di laci, poket atau bilik kebal, *in the strong room*, tiga baucer berjumlah RM10,500 belum dikembalikan kepada Pejabat Daerah SPS, Jabatan Kebajikan Masyarakat kepada Perbendaharaan, *three missing voucher amounting to RM10,500* macam mana boleh hilang. *It is not the amount of money* akan tetapi *the procedure and administration*. Kelemahan kerajaan berkaitan dengan pengurusan kewangan. *In term of principle* ini memang amat salah. Di sini Dato' Speaker saya hendak tanya soalan dan ingin dapat jawapan, sedarkah bahawa kawalan yang lebih rapi oleh kerajaan semua bayaran yang melebihi RM1 ribu mesti melalui cek dan berpaling *instead of* bayaran tunai. Hari ini ada banyak bank, hari ini kita ada *internet banking* semua amat senang. Masuk akaun ambil duit senang. Jangan kata tidak ada akaun terus bayar melalui cek yang memang kadang-kadang pembelian ini semua kita boleh RM10.00, RM20.00 atau RM100.00, buka cek susah sikitlah. *We can give led way* tetapi yang lebih 500 atau lebih 1,000 terpaksa melalui cek yang berpaling.

Saya juga hendak tahu sila beri satu penjelasan yang teliti mengapa terdapat kelewatan baucer-baucer dikembalikan iaitu 275 baucer ini. Penjelasan ini penting kerana jikalau kita semak apakah kadang-kadang yang sebenar kita dapat mencari satu kawal selia kawalan yang lebih rapi tetapi kalau kita biar macam ini, *it goes on repeat and repeat again* Dato' Speaker.

Ketiga saya hendak tahu di manakah kewangan ini disimpan iaitu kata pada 275 cek yang bernilai RM1.36 million, di manakah kewangan di sini disimpan dan adakah catatan dalam buku rasmi kedudukan kewangan terkini dalam tangan, *cash in hand*. Bolehkah kerajaan menunjuk bukti seperti data atau rekod rasmi di mana wang selamat disimpan di dalam bilik, *the money is in the strong room*. Adakah satu siasatan teliti dibuat dan laporan disediakan berkenaan dengan 3 baucer diperolehi oleh jabatan terlibat. 3 baucer yang hilang itu walaupun haknya RM10,500 adakah satu siasatan yang dibuat. *Do we investigate why this baucer being lost*. Harap dalam Dewan yang mulia ini kita dapat satu jawapan.

Kerajaan negeri ada pinjam kewangan daripada agensi-agensi kerajaan dan perbadanan-perbadanan. Apa yang menarik saya adalah PBA. PBA kerajaan negeri telah sejak 16 Disember 1981 sehingga 2 Januari 2003 kerajaan negeri telah meminjam sebanyak RM 445,996,840.03 kepada PBA dan jumlah RM339,336,832.79 masih berhutang. Daripada jumlah ini Dato' Speaker hanya RM116,243,597.30 dikenai faedah sahaja bakinya tidak ada faedah, *No interest charge on the loan*. Untuk projek-projek rumah kos rendah, pinjaman daripada Kerajaan Persekutuan melalui Enakmen 1/61 dan pindaan-pindaannya sebanyak RM150 juta telah disediakan. Daripada peruntukan ini sejak 23 Disember 1980 sehingga 12 September 2003 jumlah sebanyak RM111,114,789.26 telah dipinjam dan disalurkan untuk pembinaan rumah kos rendah dan kesemua ini terlibat 26 projek rumah kos rendah dan setiap pinjaman dikenakan faedah 4%. Apakah itu rumah kos rendah? Rumah kos rendah ini adalah untuk orang miskin, orang kurang mampu. Kewangan daripada Persekutuan kepada negeri untuk dipinjam untuk bina rumah kos rendah kena faedah 4% akan tetapi untuk PBA begitu banyak pinjaman tanpa faedah dan siapa tidak tahu bahawa PBA akan dikorporatkan. Semua orang dalam pasaran tahu PBA akan dikorporatise. *PBA is to be public listed*. Kerajaan pinjam banyak duit kepada mereka tanpa faedah, *no interest charge*.

Soalan saya Dato' Speaker, dan saya ingin rakamkan di sini ingin dapat satu jawapan, mengapa untuk Perbadanan Bekakan Air, pinjam daripada negeri pinjam tanpa faedah, untuk projek-projek rumah kos rendah dikenakan faedah 4%. Sila beri satu penjelasan teliti dalam perkara ini. PBA telah dikorporatise dan bila korporatise kita difahamkan

bahawa ada pertukaran hartanah PBA kepada syarikat baru daripada sendirian berhad kepada berhad. Saya hendak satu senarai penuh hartanah PBA dan apakah hartanah ini yang ditukar jadi saham. *I want a full list of PBA properties* sebelum dikorporatise dan selepas dikorporatise. Saya ingin tahu apakah hartanah yang telah digunakan sebagai dan tukar jadi saham PBA.

Saya ingin tahu siapakah yang buat *due diligent* pada PBA sebelum dikorporatise kerana *due diligent* ini penting. Untuk rumah kos rendah itu adalah satu tanggungjawab dan hasrat kerajaan untuk membina rumah kos rendah yang mencukupi. Kita semua tahu bahawa akta kawalan sewa akan dimansuhkan.

Dato' Speaker juga ada di dalam Dewan yang mulia ini di mana pada masa itu Dato' Speaker seorang EXCO. Kita ada bangkitkan masalah-masalah rumah kos rendah yang tidak mencukupi dan apabila pemansuhan Akta Kawalan Sewa kita akan menghadapi masalah-masalah yang lebih besar, saya ingin hendak tahu bahawa peruntukan daripada Kerajaan Persekutuan RM150 juta pada tahun 1996 memang lagi ada RM50 juta yang boleh digunakan dan mengikut semakan akaun ini kita nampak daripada 25 Disember 1996 sehingga 12 September 2003 tidak ada sebarang pinjaman untuk projek-projek rumah kos rendah. *There is a big gap*, daripada 1996 sehingga 2003 ada satu *big gap*. Kewangan ada tetapi mengapa tidak diguna untuk pembangunan rumah kos rendah untuk warga Pulau Pinang. Mengapa tidak menggunakan kewangan yang sedia ada RM50 juta untuk projek-projek rumah kos rendah walaupun Dato' Speaker semua orang tahu bahawa akan mansuhkan Akta Kawalan Sewa dan dalam Dewan yang mulia ini isu ini telah dihebat-hebatkan pada awal 90-an di mana saya sendiri dalam Dewan yang mulia ini dan Dato' Speaker seorang EXCO yang duduk di sana tahu jikalau dimansuhkan Akta Kawalan Sewa mengakibatkan masalah perumahan. Saya hendak satu jawapan ada banyak orang yang begitu lama lagi merayu kepada kerajaan minta rumah kos rendah, 10 tahun pun belum dapat. Memang ada orang, peruntukan memang ada akan tetapi Dato' Speaker mengapa 1996 sehingga 2003 baki kewangan daripada Kerajaan Pusat RM50 juta dibiarkan sahaja. *You couldn't care*, tak sayang kepada rakyat, tak sayang kepada orang miskin. Dan hari ini ...(gangguan).

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Penjelasan. RM50 juta Y.B. Sungai Puyu kata ini datang daripada mana.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Boh):

Daripada jumlah RM150 juta yang telah disediakan oleh Kerajaan Pusat melalui satu Enakmen 1/61 dan pindaan-pindaan yang disediakan oleh Kerajaan Persekutuan dipinjam kepada kerajaan negeri jumlah berapakah digunakan. Ada atau tidak haknya RM110 juta pada tahun 1996.

Bermakna kita tolak dan buat kira-kira ada RM50 juta. *You* baca buku dan laporan ini, *you* akan tahu. Ini bukan disediakan oleh saya atau dari parti pembangkang akan tetapi disediakan oleh kerajaan. Ya, ada apa soalan?

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Saya bukan mahu masuk campur ucapan Y.B. Sungai Puyu tetapi dia berlagak macam dia seorang Auditor Akauntan. Sebenarnya kalau mengikut apa yang dibangkitkan oleh beliau, mengikut pemahaman saya sebab pada masa itu kita semua terlibat dalam proses Akta Kawalan Sewa, kerajaan negeri dengan kelulusan Dewan atau mesyuarat EXCO, saya tidak pasti di peringkat mana, telah membuat satu pinjaman daripada kerajaan pusat dan pinjaman itu sepatutnya disalurkan kepada pemilik-pemilik rumah Akta Kawalan Sewa untuk mereka membuat pemuliharaan pembaikan dan disewa semula kepada penghuni-penghuni. Selepas Akta Kawalan Sewa dimansuh dan berkuatkuasa mulai 1 Januari 2001 tidak ada pinjaman yang dibuat daripada pemilik-pemilik rumah, sebab itu wang tersebut tidak diguna pakai. Kerajaan negeri pada tahun sudah telah membincangkan perkara ini dan oleh kerana pinjaman ini mempunyai satu tujuan khusus daripada Kerajaan Persekutuan, wang tersebut tidak boleh disalurkan sesuka hatinya untuk projek-projek lain. Itu yang kita faham, dan tidak ada apa jua *cover-up* yang terdapat dalam laporan tersebut, ketelusan itu memang ada.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Saya tidak berani mengarah atau menyuruh dalam Dewan yang mulia ini tetapi saya minta satu sahaja untuk *do your homework*. Tempoh hari, apabila Y.A.B. Ketua Menteri menasihatkan saya untuk *do my homework*, saya balik berfikir dan saya mengakui bahawa saya tidak buat *homework* saya kerana saya buat *public work*. Dia hanya buat *homework* dia di dapur. Di sini, peruntukan ini sejak dari tahun 1980, *and you have not come into any political scene yet*, tidak ada campur pinjaman untuk rumah-rumah seperti *pre-war houses*. *To repair the pre-war houses, that is totally different allocation fund.*

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Penjelasan. *Gentleman* sedikit. Bila saya masuk, Yang Berhormat kata berkenaan dengan pinjaman tersebut, saya ingat pinjaman tersebut untuk pinjaman Akta Kawalan Sewa sebab Yang Berhormat membangkitkan tentang Akta Kawalan Sewa. Ini bukan sama ada saya buat *homework* dalam dapur atau di manakah, *anywhere you can do your homework but do intelligent homework not do upper six homework, come here trying to be clever, as you always said,...(bahasa Cina)...., that is*

the problem with you, sikit-sikit dia cakap macam Akauntan. Tidak boleh, duduk dahulu, *I am holding the floor*. Sebagai seorang ahli pembangkang yang mempunyai kedudukan, saya berharap Yang Berhormat perlu lebih rasional dan adil dalam *arguments* Yang Berhormat, bukan ikut suka sahaja hentam orang lain. Itu satu permintaan saya kepada Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Ini satu *intelligent talking*, *intelligent in your own sense*. Nombor satu, adakah saya kata saya tidak berani? Bila saya kata Ketua Menteri nasihatkan saya untuk buat *homework*, mengapa tidak makan cabai pun rasa pedas. Saya bukan(bahasa Cina).

Y.B. Dato' Speaker:

Tarik balik Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan, ini adalah macam satu pantun, *I am holding the floor, sit down*.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

What are you scared of? Saya belum cakap lagi *you* sudah takut. Saya belum minta lagi dari Dato' Speaker, *you* sudah takut.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

I am not scared, saya tidak takut. Saya takut kepada tuhan sahaja, saya takut kalau saya berdosa, yang lain saya tidak takut, faham tidak.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, tarik balik apa yang diucap tadi.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker bila suruh saya tarik balik, Dato' Speaker tidak minta saya jelaskan apakah maksud kata-kata saya tadi. Maksud saya kata tadi...(bahasa Cina)... ialah bermakna saya tahu sedikit sahaja.

Y.B. Dato' Speaker:

Mana saya tahu, dengar seksi-seksi sahaja ...(ketawa).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan seksi, jangan tuduh begitu ...(ketawa).

Y.B. Dato' Speaker:

Terjemahkan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Saya telah diberi peringatan oleh Ahli Yang Berhormat bahawa saya tahu sedikit sahaja hendak jadi wakil, ...(bahasa Cina)... Saya terpaksa menjawab kepada dia.... "Bahasa Cina".... bermakna you tahu sedikit jangan jadi 'taikong'. Mana ada seks, tidak ada.

Y.B. Dato' Speaker:

Saya dengar macam itu, sekarang saya faham.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Kalau sudah faham dan jelas sekarang, tidak ada apa masalah.

Y.B. Dato' Speaker:

O.k., teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Tidak payah tarik balik. Saya hendak beri peluang kerana dia sudah berdiri dan hendak beri apa penjelasan atau jawapan, saya beri dia peluang.

Y.B. Dato' Speaker:

Wah, begitu berani.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan apa, nanti dia keluar, hati dia sakit dan dapat *heart attack*, saya tidak mahu bertanggungjawab.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Tidak mengapalah, biar dia terus berlakon, silakan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Berkenaan dengan PBA, saya rasa sangat bimbang kerana kerajaan pusat telah ada cadangan untuk mengadakan satu *Water Services Industry Bill* 2005 dan cadangan ini bukan baru ditimbulkan akan tetapi sudah 2, 3 tahun dahulu telah ada cadangan-cadangan seperti itu. Pada tahun 2004 walaupun tahu bahawa *Water Services Industry Bill* akan diadakan dan diselaraskan di seluruh negara, kerajaan negeri masih memberi pinjaman kepada PBA tanpa faedah. Apabila pinjaman diberi kepada perbadanan dan selepas itu diambil alih oleh kerajaan pusat, kita nampak ini akan menimbulkan banyak masalah, khasnya pinjaman kepada MPPP dan MPSP. Dato' Speaker, sehingga hari masalah pinjaman kepada MPSP oleh kerajaan pusat berkenaan dengan pembedanaan najis dan juga MPPP berkenaan dengan pembedanaan najis Pantai Utara di mana pinjaman dibuat oleh kedua-dua pihak berkuasa tempatan telah digunakan untuk pembinaan sistem pembedanaan najis. Kedua-dua PBT ini telah membayar mengikut jadual tetapi dipertengahan jalan kita dapat tahu pembedanaan najis telah diswastakan kepada IWK. Apabila diswastakan, bayaran untuk pinjaman telah dinasihatkan untuk dibekukan buat sementara waktu. Jika dibekukan buat sementara waktu, berapa lamakah jangka sementara waktu ini? Setiap tahun apabila kita semak laporan Audit kita nampak MPPP dan MPSP masih lagi berhutang kepada kerajaan pusat untuk pinjaman pembinaan pembedanaan najis.

Dato' Speaker, IWK adalah satu syarikat swasta. IWK telah sering mengutip bayaran untuk perkhidmatan mereka. IWK telah mengambil tindakan terhadap orang-orang tertentu atau syarikat-syarikat tertentu yang tidak membayar untuk perkhidmatan pembedanaan mereka. Saya dapat satu jawapan daripada Y.A.B. Ketua Menteri di mana wakil Ketua Menteri telah memberi satu jawapan yang saya tidak faham. Soalan saya adalah, sila beritahu mengapa setelah kerja-kerja pembedanaan najis diswastakan pada tahun 1996, MPSP tidak memulangkan balik kewangan yang telah dibayar kepada pinjaman sebanyak RM117.8 juta kepada Kerajaan Pusat. Sebaliknya kenyataan menunjukkan RM54.09 juta masih berhutang. Apakah pampasan yang dibayar kepada MPSP kerana penswastan ini. Saya telah difahamkan semasa penswastan projek pembedanaan najis pada tahun 1996, Kerajaan Persekutuan telah memutuskan supaya pinjaman baki pembedanaan akan diambil alih oleh Indah Water Consortium.

Walau bagaimanapun Kerajaan Persekutuan telah meminta kepada MPSP untuk menanggungkan akaun berhubung dengan pinjaman untuk pembedanaan najis. Oleh yang demikian, jumlah RM54.09 juta adalah jumlah yang masih berhutang ketika projek diambil alih. Proses ambil alih masih belum dimuktamadkan, bermakna sudah begitu banyak

tahun pembetulan najis sudah diswastakan tetapi prosesnya belum dimuktamadkan. Satu surat perjanjian tambahan akan ditandatangani oleh Kerajaan Persekutuan, IWK dan kerajaan negeri. Kelewatan dalam menandatangani perjanjian ini adalah disebabkan tiada pencapaian kata sepakat dan terma perjanjian di antara syarikat penswastaan serta Kerajaan Persekutuan.

Dato' Speaker, ini bermakna ambil dahulu, tandatangan kemudian. Apabila MPPP dan MPSP membina pembetulan najis, walaupun pinjaman itu bukan 100% untuk pembinaan tersebut, pihak berkuasa tempatan terpaksa tampil untuk pembinaan. *There are incidental causes, there are hidden causes.* Ini semua adalah wang rakyat, adakah satu *intelligent* dibuat di mana terpaksa dibayar kepada MPPP dan MPSP ke mana ditolak pergi? Tetapi apa yang telah dibayar mengikut jadual mesti dipulangkan kepada pihak berkuasa tempatan sejak tahun 1996 sehingga ke hari ini, tiap-tiap tahun kedua-dua kerajaan tempatan, pihak berkuasa ini telah melaporkan defisit bajet. Kita juga nampak untuk tampil defisit bajet ini, cukai telah dinaikkan, *assessment* naik, *fees* naik, kekurangan kewangan, tetapi wang rakyat ada di sana mengapa tidak dikembalikan dan akaun ini ditutup.

Adakah ini urus tadbir yang baik oleh kerajaan? Adakah kerajaan negeri mewakili rakyat untuk menjaga kepentingan rakyat, hanya dengan *job*, kita tidak boleh melepaskan untuk *nature take its course*, ini *this is not fair*, warga Pulau Pinang sebagai satu kerajaan yang selalu dan sentiasa mengatakan kerajaan hendak menubuhkan satu masyarakat penyayang. *Asked your self*, adakah kegiatan ini satu tanda masyarakat penyayang, *are you sure, you are caring and sharing and loving the people of Penang.* Kerajaan tempatan adalah *the front line of the goverment administration*, seperti MPSP adalah pihak berkuasa tempatan Seberang Perai yang terbesar sekali di Malaysia.

Sebagai kerajaan tempatan semua urusan akan terlibat secara langsung dengan kehidupan setiap hari warga Seberang, setelah anak Pulau Pinang Y.A.B Perdana Menteri, Dato' Seri Abdullah Badawi menjadi Perdana Menteri. Di antara satu sasaran adalah *public delivery system*. Satu syarat adalah untuk mewujudkan satu saluran pendekatan dengan rakyat memang ada di cuba. MPSP telah menubuhkan satu jawatankuasa dipanggil Jendela Pelanggan MPSP.

Pada mulanya Y.B. Dato' Speaker, warga Seberang boleh membuat sebarang rayuan atau pengaduan, pada jam 3.00 petang setiap hari Jumaat berkerja untuk membuat sebarang aduan. Di mana satu jawatankuasa sedia ada di sana seolah-olah ini adalah *one stop center*. Pada hari itu saya begitu yakin masalah-masalah rakyat dapat

dikurangkan, selalunya saya menasihatkan kepada pembayar cukai di Seberang jikalau ada sebarang masalah boleh membuat aduan melalui internet atau pergi sendiri ataupun menelefon dan jikalau tidak ada sebarang penyelesaian pergi berjumpa dan bangkitkan dalam mesyuarat mengenai masalah itu dan semua warga Seberang menyambut baik dengan kewujudan jawatankuasa ini, rakyat memang begitu berpuas hati kerana ada sedikit sebanyak perkara-perkara dapat diselesaikan, saya kata sedikit sebanyak. Jawatankuasa ini difahamkan di bawah Pengerusi YDP dan Yang DiPertua akan menjadi Pengerusi, tiba-tiba nampak juga Setiausaha Perbendaharaan menjadi Pengerusi. Selepas itu kedua-dua kemungkinan terlampaui sibuk Ketua Jabatan yang menjadi Pengerusi.

Setelah itu tidak berapa lama ditukar kepada pagi hari Sabtu yang bekerja bermakna satu bulan sekurang-kurangnya ada 4 kali telah ditukar menjadi 2 kali pada hari Sabtu bekerja sahaja. Pada hari ini kita lihat, pada hari Sabtu tidak bekerja ditukarkan semula pada hari Jumaat pula. Hari Jumaat pertama setiap bulan sahaja, hanya satu hari sahaja. Kita *have go for work*, tetapi ini adalah *going to back work*. Satu bulan sekurang-kurang 4 kali turun menjadi 2 kali dan hari ini hanya sekali sahaja. Sekali pun tidak mengapa, sekurang-kurangnya ada jugalah.

Kami membuat satu tafsiran, apabila sebentar tadi saya katakan membuat satu tafsiran bermakna pihak saya dan rakan saya membuat satu tafsiran dan membuat laporan peristiwa MPSP, kita mendapat tahu bahawa satu syarat oleh pihak berkuasa kepada pemaju adalah untuk sediakan ruang-ruang berniaga untuk penjaja di setiap taman jikalau boleh, ini memang bagus, ini telah menolong rakyat, tetapi jumlah berapa ruang yang terlibat, 1,347 ruang niaga, berapa dikosongkan, berapa dibiarkan dikosongkan.

Kita buat syarat kepada pemaju untuk mengadakan sahaja, kita terpaksa membuat tinjauan sesuai ataupun tidak sesuai seperti di sini saya mengatakan dalam senarai di kawasan saya iaitu Taman Pandan. Pemaju terpaksa disyaratkan untuk membina satu pusat penjaja begitu besar dan cantik untuk peluang berniaga, tetapi lokasinya di mana? Antara *three in house* tempat untuk kutip najis, dekat mana, dekat dengan satu tong sampah di mana bukannya di tepi jalan tetapi masuk sampai tidak ada jalan mati. Adakah ini cara urus tadbir yang baik, ini adalah satu-satu sebab mengapa ruang niaga dikosongkan tidak ada orang mahukannya.

Kita juga nampak begitu banyak penjaja di tepi jalan mereka berniaga kerana mereka tidak ada tempat. MPSP berniat baik untuk sediakan ruang niaga kepada penjaja tetapi tidak menggunakan satu kaedah yang sesuai. Bolehkah saya hendak menyoal adakah ini satu

urus tadbir yang baik?, atau hendak mencuci tangan sahaja di mana dirakamkan bahawa kita ada syaratkan mereka untuk memberikan peluang untuk berniaga. Satu peristiwa yang saya rasa begitu sakit hati Dato' Speaker.

Saya nampak satu ruang niaga 10 unit di kawasan perindustrian ringan di Mak Mandin telah dibiarkan kosong selama 12 tahun. Saya lihat tempat tersebut sudah menjadi apa? Satu pusat untuk penagih dadah, saya nampak tempat itu telah dicerobohi semua tingkap telah hilang, bumbung tiada, telah dikorek, besin semuanya telah hilang. Saya katakan ini tidak boleh jadi, saya berhubung dengan pegawai-pegawai tertentu di MPSP untuk mencari satu penyelesaian ini, saya mencari orang dan saya menasihati kepada orang ini, ada ruang untuk berniaga, saya memberikan keterangan bahawa kemajuan di sekitar tempat itu di mana seperti rumah pangasapuri, Seri Seger akan mendapat OC dan ada berapa orang dan pada hari ini kalau kamu ambil ada peluang untuk berniaga, tetapi ada satu soalan pokok, siapa hendak membaiki ruang niaga ini, saya katakan sememang kerajaan tidak akan mencari peruntukan untuk membaiki, kamu sendiri kena memperbaiki dan beri satu cadangan bagaimana untuk mengatasinya dan berapa kewangan yang terlibat serta berbincang. Kemudian saya memujuk orang ini, dia sedia mengeluarkan kewangan diri untuk membaiki tetapi ada satu syarat, syarat apa. Apa yang saya belanja ini digunakan seperti sewaan ditolak, sekiranya saya membelanjakan RM20,000 untuk pembaikan, sekiranya satu bulan RM100.00 untuk satu ruang niaga, 10 ruang niaga iaitu RM1,000 bermakna 20 bulan saya tidak perlu bayar sewaan kepada pihak MPSP. Ini munasabah kerana dibiarkan kosong begitu sahaja selama 12 tahun.

Saya menulis surat secara rasmi kepada MPSP, pemohon juga ada menulis surat rasmi kepada MPSP, berapa bulan. Surat saya bertarikh pada 30 April 2005 dan surat daripada pemohon ialah pada 1 Jun 2005 sudah dua bulan selepas surat rasmi saya, berbincang dan terus berbincang pi mai, pi mai, dok tang tu juga dan terpaksa menghantar satu surat lagi apa yang kerajaan minta, dan apa aku janji yang akan diberi. Sehingga hari ini tidak ada satu jawapan daripada MPSP, walaupun MPSP sudah ada ISO, ISO ini saya faham sekarang ini, ini susah orang. Ini adalah satu peristiwa bila kita hendak selesai ini semua.

Pada sesi jendela bertemu pelanggan MPSP, kita juga ada nampak persatuan-persatuan orang yang kurang puas hati, pergi buat rayuan di sana. Di antara satu adalah Persatuan Peniaga Pemilik Megamall Penang, peristiwa ini bukan baru berlaku, peristiwa ini sudah begitu lama berlaku. Ahli Yang Berhormat daripada Perai memang tahu

apa yang saya cakap kerana Ahli Yang Berhormat daripada Perai pada satu masa cuba tolong menolong, pada masa itu dia seorang EXCO. Serupa juga pi mai, pi mai, tang tu juga Dato' Speaker. Memang Pulau Pinang adalah satu kompleks peniaga yang terbesar sekali di Malaysia Utara. Tanah ini, memang tanah kerajaan yang diberi kepada pemaju tertentu untuk kemajuan pembangunan. Megamall Pulau Pinang adalah separuh daripada Bandar Perai Jaya di mana kerajaan memang syaratnya pemaju untuk bina rumah-rumah kos rendah untuk setingan-setingan di sana. Megamall Penang terlibat *a total big area sum 1.7 square feet*, iaitu kata Bandar Perai Jaya *total area 63 acres with total area of 7.7 million square feet* di mana *the total floor area* untuk Megamall Penang adalah *2.8 million square feet*. Apabila diumumkan oleh kerajaan hendak wujudkan satu bandar baru macam ini, ada banyak pelabur-pelabur melaburkan di sana, ada begitu keyakinan di sana, *the investor, floor by floor*.

Apakah masalah di sana, selepas pembangunan di mana pada tahun 1996 Megamall Penang siap sedia dibina dan *operation* berniaga mula pada masa itu. Pada masa itu pemaju menghadapi masalah-masalah tertentu, oleh yang demikian pemaju ini pada tahun 2003 Mac 24 haribulan telah digulungkan oleh Inland Revenue Board Malaysia dan di sana *official receiver Malaysia the appointer* iaitu Jabatan Insolvensi (JIN). Apakah masalah mereka di sana kerana mereka tidak ada *strata title*, mereka tidak ada *strata title* bermakna mereka tidak boleh jadi *their own management corporation*, tidak boleh. Mereka telah menulis begitu banyak surat dan merayu kepada kerajaan untuk tolong menolong. Dato' Speaker, walaupun soalan bertulis terhadap kepada saya, saya terpaksa memberi ruang kepada ahli-ahli peniaga dan pembeli-pembeli hartanah di Bandar Perai.

Saya ada tanya di Dewan yang mulia ini, bilakah surat rayuan Persatuan Pemilik Peniaga Penyewa Megamall dimaklumkan kepada Y.A.B. Ketua Menteri, jawapannya yang saya dapat, mengikut rekod yang ada terdapat aduan daripada Encik Lim Boon Kok terhadap Megamall Penang melalui surat bertarikh 3 November 2004 dan dihantar kepada Ketua Menteri. Memang jawapan ini tidak salah tetapi apa yang sebenar kes ini adalah mengikut rekod, kalau mengikut rekod mereka telah menulis sepucuk surat kepada Ketua Menteri pada tahun 2003 Disember diakui oleh dari Pejabat Ketua Menteri pada 5 Januari 2003, tidak apalah itu surat rayuan, banyak surat rayuan telah ditulis pun, biar di sana sahaja, pi mai, pi mai, tang tu juga.

Tetapi apa yang menarik daripada jawapan ini adalah rayuan dan masalah yang dibangkit iaitu berhubung dengan pembinaan kiosk di kawasan laluan *lobby* di tingkat 1 yang dikatakan tersebut mendatangkan kerugian kepada para peniaga asal serta perasaan bimbang di kalangan

peniaga asal terhadap keselamatan jikalau kebakaran dan kerana laluan yang sempit dan sesak. Adakah satu tinjauan dibuat oleh kerajaan atau agensi-agensi kerajaan, mereka ini memang ada pergi mesyuarat sesi jendela pelanggan MPSP, saya yang bawa mereka pergi, *Member of Parlimen* daripada Bagan juga bawa mereka pergi, tidak dapat diselesaikan sehingga terpaksa memohon satu perjumpaan dengan YDP. YDP begitu rela untuk jumpa dengan kita dan agak beberapa perkara dibincang dan semua orang begitu yakin, satu yang kita bincang adalah dari segi keselamatan.

Saya telah bangkit bahawa apabila MPSP meluluskan pelan-pelannya, mereka telah disyaratkan banyak perkara keselamatan khasnya dikata *fire curtain*, khasnya tanda-tanda untuk laluan keselamatan *fire doors* semua mesti ada dan pada masa itu kita juga ada bawa isu mereka ada hak atau tidak untuk membina kiosk-kiosk baru di laluan dan ruang kosong. Pada masa itu, kita telah dinasihatkan jikalau ada apa-apa bukti bahawa keselamatan pengguna kepada bangunan ini telah dijejaskan pihak berkuasa akan ambil tindakan. Pada hari itu juga pihak bomba yang ada pergi, pihak bomba ada pergi pada 3 Oktober 2005 hari Isnin jam 11.00 pagi, ada satu mesyuarat di antara bomba, *Management Company* dan penyewa-penyewa dan pemilik-pemilik Megamall Penang. Tinjauan telah dibuat, kita dapat tunjuk kepada mereka di mana di bawah *fire curtain* pun ada kiosk di mana laluan yang begitu luas menjadi sempit sampai 3 kaki.

Saya telah menarik pegawai-pegawai tertentu bahawa ternampak begitu banyak kompleks-kompleks di lain di Negara asing khasnya seperti di Korea, bila ada satu kebakaran atau apa, ada satu kacau ganggu, bukan orang dibakar mati akan tetapi *stampede*, pijak-pijak mati. Saya tidak mahu tunggu sampai kejadian yang kita tidak ingin terjadi baru kita tubuhkan satu jawatankuasa untuk siasat, tidak mahu, pihak bomba telah pergi melawat, gambar telah diambil, *video tape* semua, bukti-bukti yang begitu penuh, tetapi sehingga hari ini apakah tindakan MPSP atau kerajaan terhadap masalah-masalah mereka tertentu, jawapan yang saya dapat di sini, lanjut daripada aduan mengenai masalah-masalah ini beberapa siri lawatan telah dilakukan oleh MPSP bersama Jabatan Bomba. Pihak pemaju telah nasihat untuk merobohkan kiosk-kiosk halangkan laluan kecemasan.

Pemilik telah pun ambil tindakan tersebut, pihak pejabat saya, bukan saya tetapi daripada Y.A.B. Ketua Menteri kata begitu, dia kata pihak pejabat saya dimaklumkan bahawa pemaju telah pun ambil tindakan tersebut, pihak Megamall juga diarah untuk kemukakan pelan-pelan terbaru kepada jabatan bomba untuk ulasan dan kelulusan.

Tindakan ditangguh sehingga ulasan jabatan bomba diperolehi. Ini saya ada satu sahaja, *nonsense*, tipu rakyat, macam mana, *nonsense*, macam masa tipu rakyat, adakah keselamatan rakyat boleh dibiarkan begitu, apabila tinjauan telah dibuat, lawatan telah dibuat oleh bomba oleh MPSP kepada segi keselamatan.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat tolong ringkaskan, kita hendak berhenti rehat.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, di sini semua orang tahu, tahu bahawa syarikat ini telah *wind up*, lagi pun Pejabat Ketua Menteri menasihati kepada pemaju untuk masuk pelan baru apabila satu syarikat telah digulung mereka tidak ada hak, tidak ada hak langsung hanya *official assignee* di Jabatan Insolvensi ada hak dan saya juga tunjuk bukti pada pihak berkuasa, saya juga ada buat satu *search* syarikat, inilah pelan yang telah diluluskan oleh MPSP, bila kita bincang dengan MPSP, MPSP kata mereka ada masuk pelan, mereka ada sah, mereka sudah dapat sijil kelayakan duduk, sekarang kita hanya hendak keluar lesen untuk berniaga. Di sini siapa yang masuk pelan, pemaju ini siapa Tanjung Gemuruh, bilakah masa masuk pelan. Dato' Speaker, bila?...(*gangguan*). Oh, kalau satu kerajaan yang urus tadbir baik, bila saya bawa masuk kes ini, *you* sudah tahu apa yang saya hendak cakap. Betul tak? Pelan ini masuk pada 13 Oktober 2004 telah dilulus. Masuk pelan bila? 6 Oktober, lagi mana? Tanjung Gemuruh. Siapa yang *sign*? Wakil Tanjung Gemuruh, Encik Mohd. Rosli bin Yusoff, Pengarah, tetapi bila saya buat satu *company search*, nama dia tidak ada, langsung tidak ada dalam senarai pengarah dan apabila syarikat telah digulung mereka tidak ada hak, mereka macam mana boleh tandatangani pelan ini dan macam mana MPSP cuai dan luluskan pelan ini bila seorang yang tidak ada hak, macam mana masuk pelan. Dato' Speaker, satu sahaja, *nonsense*.

Saya merayu kepada Dato' Speaker, saya ingin mendapatkan satu jawapan yang munasabah berkenaan dengan kelulusan pelan ini semua. Saya juga hendak satu jaminan bahawa keselamatan pengguna-pengguna di Megamall tidak dijejaskan, *no compromise in terms of public safety*. Di mana kalau kita buat tinjauan sekarang, di satu pintu *emergency exit fire door*, juga ditutup sehingga tidak tahu di mana *fire wall* itu, juga tidak boleh nampak di mana *escalator* di depan *escalator* pun boleh buat kiosk sehingga tidak dapat nampak di mana *escalator* itu. Di bawah *fire curtain* pun boleh buat kiosk.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Saya hendak menarik perhatian Ketua Menteri bahawa baru-baru ini di Prangin Megamall ini ada satu *court order* dan *judgement* kepada satu pemilik harta di sana bahawa pembinaan kiosk-kiosk di hadapan kedai mereka tidak sah dan hendak diroboh dengan segera. *That is a court decision* kerana pemaju yang telah gulung tikar tidak ada hak untuk *submit plan* dan tidak ada hak untuk membinakan ini semua kerana apabila mereka bina, mereka akan kutip duit dan di Megamall Pinang ini apa terjadi. Saya kata satu, *total corruption on the government agency*, ini tuduhan saya kerana apabila Jabatan Insolvency *appoint a Management Company, first thing*, Dato' Speaker. Adakah syarikat ini syarikat kompetensi di mana mereka ada sijil-sijil tertentu, pengalaman dan berhasrat untuk menjadi satu *management company*, itu yang pertama.

Yang kedua, semua pembeli-pembeli rumah di Bandar Perai sekarang begitu bimbang siapakah akan bertanggungjawab untuk memohon hak milik strata untuk mereka kerana semua kutipan kewangan tidak diserahkan kepada Jabatan Insolvency dan Jabatan Insolvency ada satu akaun tertentu untuk bayar semua perkhidmatan atau apa yang telah dibayar. Kita semua sudah dapat tahu dan tengok bahawa sudah beberapa kali penduduk-penduduk di Taman Bandar Perai Jaya, *electricity* dipotong, air dipotong. Memang saya ada dengar jawapan yang mengatakan mereka tidak bayar *maintenance fees*. Itu lain perkara.

Perkara ini kewangan yang kutip daripada semua iaitu baik pun *maintenance fees*, baik pun sewa semua kena salurkan ke satu akaun tertentu di Jabatan Insolvency selepas itu baru bayar. Jika saya *appoint a management company*, saya akan tandatangani satu kontrak, satu bulan saya akan bayar berapa sahaja. Bolehkah? *Skop of work* macam ini, bukan saya *appoint* satu syarikat dan syarikat tertentu itu kutip apa kewangan semua dia belanja habis baru buat akaun, tidak boleh kerana ini terlibat apa, ini terlibat hak-hak asasi warga Pulau Pinang. Megamall Pinang adalah satu sahaja akan tetapi kita dapat tengok begitu banyak bangunan-bangunan, rumah-rumah pangsa dan rumah pangsapuri yang belum dapat *strata title* dan ada juga pemaju-pemaju sudah gulung tikar dan untuk Megamall ini sampai di sini, kalau Dato' Speaker hendak berhenti rehat saya sambung di sini.

Y.B. Dato' Speaker:

Sambung sikit lagi selepas rehat. Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 11.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.05 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 11.45 pagi.

Y.B. Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dalam sesi perbahasan. Saya jemput Ahli dari Sungai Puyu mengambil bahagian.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih Dato' Speaker, Dato' Speaker, saya ucapkan tahniah kepada Y.A.B. Perdana Menteri di mana satu kenyataan *Business Time* 19 November yang ke sini kata *Jerman to invest 300 million in Penang*, saya ucapkan tahniah kepada dia kerana dia pergi Europe dan pujuk-pujuk kerana dia pergi dan ada orang kata *we will plan to invest 300 million in Penang*, saya berharap ini lembu ikat tali, orang ikat janji so *we hope 300 million invest in Penang*. Akan tetapi di Penang juga ada satu *investment* yang tidak pujuk pun dia lari punya *we don't spent any money to camping to source*. Industri ini adalah industri rumah sarang burung layang-layang *the bird nest industry*. *The bird, net industry* adalah satu isu yang begitu sensitif *the pro and con of the bird net industry*. Kita terpaksa lihat balik pada perniagaan ini.

Dato' Speaker, perniagaan itu telah wujud lebih daripada 100 tahun, di mana perindustrian adalah di dalam kawalan siapa? Kalau kawalan negeri jiran iaitu Indonesia. Indonesia adalah satu negara keluaran yang terbesar sekali untuk lebih daripada 70% of the world market. Malaysia haknya adalah 5% dalam usaha industri ini. Di Malaysia walaupun telah wujud lebih daripada 50 tahun mereka adalah dikutip daripada gua-gua khasnya daripada Malaysia Timur. Di Indonesia terdapat lebih daripada 100 rumah sarang burung layang-layang selain daripada gua-gua, di bukit sudah tentu, akan tetapi ini semua adalah rumah lama kosong sebelum perang dunia kedua atau *colonial houses* dan di Malaysia pada waktu itu di mana rumah siapa yang ada ini adalah di anggap sebagai *God bless*.

Hari ini mengapa ada begitu banyak rumah-rumah sarang burung layang-layang. Kita cuba lihat balik pada sejarah, pada tahun 1997 pada waktu itu bila mata wang Asia Tenggara, *South East Asian, currency attack by George Soros* telah wujudkan dan akibatkan satu masalah ekonomi yang jatuh begitu kuat, *economy went down* dan kita juga nampak *political unstability drop the whole South East Asian* khasnya di Indonesia.

Masalah ekonomi di Indonesia dan *political unstability in Indonesia great uncertainty and racial cases* sehingga banyak pengusaha-pengusaha yang mahir dalam industri ini lari daripada Indonesia mari Malaysia. Pada ketika juga nampak banyak rumah-rumah kerana masalah ekonomi projek-projek tergendala seperti Taman Widuri di SPS dan lain-lain. Kita juga ada nampak selepas pemansuhan Akta Kawalan Sewa, khasnya di Pulau Pinang, di bahagian Pulau, ada berapa rumah dibiarkan kosong dan telah menjadi satu pusat untuk penagih berhimpun dan kegiatan kita tidak ingini, ada banyak orang yang lari daripada Indonesia, mereka bukan hanya bawa kemahiran, pengalaman mereka, dan kewangan mereka ke Malaysia, kerana sepanjang hayat mereka terlibat diri dalam pengusaha *bird nest industry*. Dengan pengalaman mereka, kemahiran mereka dan teknologi yang sedia ada oleh mereka dan mereka mari sini dengan orang tempatan mula akan perindustrian ini. Hari ini perindustrian boleh dikatakan nilai 4.5 billion. *What is 4.5 billion* ini, memang tolong menolong ekonomi Malaysia khasnya Pulau Pinang. Mereka memang tolong menolong *for revenue* kepada negara pada masa yang kita ada ekonomi dan sekatan hari ini. Ekonomi yang kurang memuaskan hari ini *4.5 billion pumped into economy is something very good*. Yang penting sekali kita tidak perlu pergi Germany supaya jemput mereka *invest in Penang* 300 million tidak payah, kerana mereka datang sendiri.

Dato' Speaker, memang kita ada *pro and cons* dalam perindustrian ini. *The pro and con* adalah kerana kesilapan siapa? Kesilapan kerajaan. Kerajaan tidak awasi keadaan sehingga di mana taman wujud rumah-rumah sarang burung layang-layang termasuk taman-taman kediaman. *This is the reality of life*. Pada mulanya ada orang yang tidak ada perhubungan atau orang yang tidak ada pengalaman atau teknologi bila mereka membina rumah sarang burung layang-layang ini mereka menggunakan ponning alat pembesar suara hingga jiran-jirannya marah. Memang ada kejadian macam ini, memang ada, tetapi soalan pokok Dato' Speaker, adakah kerajaan sedia menerima perindustrian ini. *Are we ready to accept this industry to help our ailing economy? Are we prepared to accept that?* Ini adalah a *foreign revenue earner RM4.5 billion at this present moment*. Memang siapa yang boleh tolong menolong ekonomi kita. Kita rela sambut mereka. Saya tahu dan saya faham masalah-masalah dan aduan-aduan terhadap pihak berkuasa tempatan khasnya jiran-jiran yang mana siang malam bunyi begitu kuat.

Dato' Speaker, pada tahun 2000 setelah pemansuhan Akta Kawalan Sewa, terdapat begitu banyak rumah yang dibiarkan kosong di Pulau Pinang. Hari ini ada banyak yang menggunakan rumah ini sebagai industri ini. Persatuan pemilik dan pengusaha telah ditubuhkan. Mereka begitu rela menerima garis panduan dan pada dua tiga tahun yang lalu

sehingga hari ini, memang ada cara-cara kita suruh semak untuk cari satu garis panduan. Di Parlimen baru-baru ini kita dapat satu *national guideline*. *National guideline* ini baru dikeluarkan oleh Parlimen dan saya memang tidak salahkan kerajaan negeri kerana dalam Dewan Undangan Negeri yang mulia ini ada banyak Yang Berhormat-Yang Berhormat yang telah juga merayu bahawa mesti ada satu garis panduan. Apabila kita ada satu garis panduan, kita mesti mengaku bahawa kita semua baru dalam perindustrian ini, tidak ada sesiapa boleh kata 'saya mahir sekali', selain daripada pengusaha-pengusaha yang melarikan diri dari Indonesia dan *set base in Malaysia*, tolong menolong mewujudkan satu industri yang begitu ada keyakinan dan cemerlang untuk ekonomi Malaysia.

Pada awal bulan April tahun ini, setelah menerima begitu banyak aduan-aduan daripada orang ramai, pihak berkuasa tempatan memang terpaksa ambil tindakan, memang tindakan telah diambil. Khasnya saya ingin merujuk kepada satu peristiwa di Taman Widuri di mana apabila pada tahun 2004 sebelum raya, di mana pengusaha telah merayu kepada MPSP untuk adakan satu dialog dan pada hari dialog, kata YDP tidak senang, YDP kena pergi mana-mana tempat dan dialog itu terbatal pada saat-saat terakhir. Oleh yang demikian, tidak ada satu persefahaman di antara pengusaha dengan pihak berkuasa. Mereka bukan tidak rela untuk berhubung dengan pihak kerajaan untuk mencari satu kefahaman, *to get the understanding with the government on how to overcome this problem*. Akan tetapi pihak MPSP tidak senang, terpaksa kena tunggu selepas raya baru hendak bincang. Bincang mai, bincang pi, tidak ada ada garis panduan, tidak boleh bincang dan pada 10 April, kalau tidak silap saya, persatuan ada berhubung dengan Ahli Kawasan Pulau Tikus...(gangan).

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Penjelasan.

Y.B. Dato' Speaker:

Ya, penjelasan dari Y.B. Kawasan Pulau Tikus.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Dato' Speaker, sebenarnya Dato' YDP MPSP bukan kata dia tidak senang, saya ingat itu satu tuduhan yang tidak adil kerana memang pihak kerajaan negeri pada masa itu belum ada satu garis panduan yang tertentu dan saya pun minta Dato' YDP, MPSP supaya tangguh sedikit untuk berjumpa dengan pengusaha-pengusaha Burung Walet ini kerana minta supaya tangguh sampai satu ketika kita ada satu garis panduan

sebelum kita berjumpa dengan mereka. Saya ingat tuduhan mengatakan Dato' YDP, MPSP tidak senang seolah-olah pihak MPSP tidak menitik beratkan perkara ini. Saya ingat itu tidak betul.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, *I will love to have such a friend who stand to defend.*

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Not defend. It is a fact.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

You're in fact is the actual fact kerana Dato' Speaker. YDP tidak kata dia tidak senang, YDP sendiri tidak cakap, tetapi pegawai-pegawai tertentu telah cakap yang YDP tidak senang, sudah pergi ke Kuala Lumpur walaupun dia dari dalam *in the parameter of MPSP*. Apa terjadi, saya tidak faham, mungkin silap salah saya tetapi jika salah silap saya, saya minta maaf. Tetapi ada atau tiada pengusaha-pengusaha ambil berat menulis surat kepada MPSP supaya ada satu perbincangan, ada satu seisi kefahaman *how to overcome existing problems on win-win affair*. Ada atau tidak? Itu niat baik. *The most important thing that I want to tell you today is they are very sincere to meet to discuss.*

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Pihak kerajaan negeri juga jujur untuk bincang dengan mereka dan juga ingin menyelesaikan masalah ini dan membantu mereka. Memang pihak kerajaan mahupun MPSP atau MPPP dan juga kerajaan negeri memang selalu mencari jalan bagaimana kita dapat menyelesaikan masalah ini.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih, rakamkan apa yang telah dicakap. *That is my point that I want to express to you, let us sit down and discuss.* Marilah kita pakat mai sini, untuk duduk berunding kerana seperti yang saya katakan tadi satu peristiwa yang saya akan bawa masuk, *one subje case* di Taman Widuri. Ada atau tidak pada 10 April persatuan berhubung dengan Ahli Kawasan Pulau Tikus untuk beritahu maklumat-maklumat kata bahawa pada 13 April apabila Dewan yang akan bersidang, MPSP akan ambil tindakan keras terhadap pengusaha-pengusaha di Taman Widuri. Ada atau tidak ada?

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Dato' Speaker, sebelum garis panduan diwujudkan, kalau sesiapa menjalankan satu aktiviti yang melanggar akta-akta yang kita guna pakai untuk dua-dua pihak berkuasa tempatan, dan kalau didapati banyak aduan daripada pihak-pihak tertentu, khususnya jiran-jiran kacau gangguan dan sebagainya dan kalau selepas nasihat dan notis, pihak-pihak yang salah jalankan aktiviti ini, kalau tidak berhenti, memang pihak berkuasa tempatan boleh menguatkuasakan undang-undang ini. Saya percaya pihak berkuasa tempatan iaitu MPSP pada masa itu kerana ke atas kacau gangguan yang diberikan kepada jiran-jiran, pihak berkuasa ambil tindakan ke atas itu sahaja sebelum garis panduan diwujudkan.

Kalau pihak berkuasa tidak ambil tindakan penguatkuasaan, maka seolah-olah pihak berkuasa tidak menitikberatkan kepentingan penduduk-penduduk di kawasan itu dan seolah-olah pihak berkuasa tempatan tidak bertanggungjawab.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih, saya menerima, *I accept your explanations, accept* satu sahaja, *your memory is failing you* kerana baru-baru sahaja saya dalam Dewan yang mulia ini telah mendengar bahawa bukan MPSP tidak mahu berunding tetapi sibuk sedikit dan telah nasihat pada pihak berkuasa tempatan bahawa sebelum kita ada satu garis panduan, *you slow down your action*. Memang pada 10 April Ahli Yang Berhormat ada beri jaminan bahawa telah nasihat bahawa *please stop in pending action until* ada garis panduan di mana *we try to go in win-win affair*. Itu memang saya ucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat kerana ada jaga menjaga. Akan tetapi ada atau tidak, pada 13 April apabila kita bersidang tindakan diambil dan 5 buah rumah diroboh daripada 10 buah dan tempat ini di mana? Taman Widuri. Adakah Taman Widuri ada satu projek yang tergendala begitu lama dan kerana dibiarkan kosong, maka pembeli-pembeli rumah terpaksa bayar ansuran kepada institusi perbankan. *They had to service their loan*, bolehkah mereka letak bangunan seperti rumah kedai ini kosong. Mereka telah gunakan, *make full use of all resources available to in term of economic term*. Saya ada kata dan saya di sini memang hendak kata, ada masalah-masalah tertentu dan kita dalam Dewan yang mulia ini ada dengar bahawa kerajaan memang dan akan berunding dengan mereka. Jikalau hendak berunding mengapa ada tindakan sebelum berunding dan memang apabila di Parlimen pada bulan Oktober apabila *national guideline* keluar *state guideline* juga keluar.

Pada 15 November memang Ahli Yang Berhormat Kawasan Pulau Tikus ada jumpa semua pengusaha-pengusaha pergi MPSP untuk berunding atau mendengar taklimat sahaja. *For seat for the purpose of discussion or untuk the purpose of receiving instruction. This is totally difference.* Perbincangan dua hala dan taklimat tidak serupa. Perbincangan menerima arahan dan perintah tidak serupa. *We have got to be very clear about it.* Oleh yang demikian, ada atau tidak pada hari itu bila mereka sampai bilik mesyuarat, di sana ada 2 set, satu *national guideline* dan satu *state guideline*. Sekejap sahaja *national guideline* ditarik balik. Saya hendak tahu mengapa *national guideline* ditarik balik, bolehkah dapat satu penjelasan?

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Y.B. Dato' Speaker, Y.B. dari Sungai Puyu bangkitkan mengenai penguatkuasaan di Taman Widuri selepas isu ini semua diselesai, selepas garis panduan dan bagaimana pengusaha-pengusaha dapat menjalankan aktiviti ini di Negeri Pulau Pinang diterima dan juga pihak berkuasa meminta mereka supaya *legalised* dan memohon *licence* semua, ini semua sudah selesai. Penguatkuasaan diambil pada masa itu ke atas bangunan-bangunan kerana bangunan ini berhampiran dengan sekolah dan alat-alat bunyi menarik burung walet itu sangat bising dan selepas notis dikeluarkan mereka tidak menurunkan suara itu dan selepas itu MPSP ambil tindakan. Itupun selepas kita menasihatkan jangan ambil tindakan keseluruhan. Jika tidak banyak lagi yang akan diambil tindakan kerana nasihat daripada kita, MPSP pun ikut dan tindakan selanjutnya kepada yang lain tidak dijalankan. Saya ingat itu hakikatnya.

Tentang garis panduan yang diwujudkan di Negeri Pulau Pinang kami pun rujuk kepada garis panduan pihak pusat dan tidak ada perbezaan banyak di antara garis panduan di Negeri Pulau Pinang dan garis panduan yang diwujudkan di peringkat pusat. Apa yang berbeza ialah pertama; sebenarnya garis panduan di Negeri Pulau Pinang lebih longgar. Garis panduan di peringkat kementerian atau pusat tidak benar langsung. Kegiatan ini iaitu aktiviti walet ini di bangunan kediaman. Di Negeri Pulau Pinang ini kita benarkan untuk satu tempoh 3 tahun untuk peluang kepada mereka untuk cari satu tempat yang lebih sesuai iaitu satu kelonggaran perbezaan di antara garis panduan *federal* dan *state*.

Yang kedua garis panduan di peringkat Kementerian tidak benar langsung di bangunan-bangunan warisan. Di Negeri Pulau Pinang kita kata kategori satu kita tidak benarkan tetapi kategori-kategori yang lain dengan kebenaran pihak berkuasa kita mungkin boleh benarkan. Saya ingat itu kelonggaran yang kedua dan kita katakan yang semua yang beroperasi sekarang mahupun boleh dibenar atau tidak boleh dibenar di

atas bangunan-bangunan yang tertentu, kita benarkan untuk sesuatu *monitoring period* 3 tahun. Saya ingat garis panduan di Negeri Pulau Pinang, kalau dari segi pihak pengusaha burung walet ini memang sangat longgar kalau dibandingkan dengan garis panduan di pihak Pusat. Kita memang sanggup tolong menolong supaya kita dapatkan *win-win situation*. *I think* itulah kita buat.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih, inilah satu bukti di mana *so call professional* yang telah tulis menulis garis panduan *state guideline* apabila di sini soalan yang ingin saya tanya dan harap dijawab. Adakah satu rumah kediaman di kampung dan satu kediaman di taman adakah ianya serupa? Jikalau *win-win affair*, adakah persatuan pengusaha ini yang lebih mahir *hands on to the job*, lebih berpengalaman dijemput untuk beri *input* sebelum garis panduan *state guideline* di *output*. Mengapa? Ada atau tidak ada mereka dijemput untuk memberi idea-idea supaya semua orang faham, *the problems face by them, the problems face by the kerajaan, the problems face by the public* satu perbincangan teliti sebelum dan untuk 3 tahun. Memang dalam segi itu saya lihat itu memang ada kelonggaran. *Just imagine swiftlet* ini juga adalah daripada satu keluarga. Ia *build up the family, they don't go for adoption*. So dia kena satu masa satu masa. Mengapa menarik orang sehingga 3 tahun, *first three years on of investment* memang tidak akan berhasil. Bila ada hasil *you* panggil dia berhenti. Adakah ini *win-win*? Saya tidak salahkan Ahli Yang Berhormat kerana Ahli Yang Berhormat tidak ada pengalaman dalam pengusahaan ini....(gangguan).

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Dato' Speaker, biarkan saya menjelaskan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Nanti dulu.

Y.B. Dato' Speaker:

Beri peluang untuk jawab.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Dato' Speaker, kita katakan yang sedang beroperasi tanpa kelulusan dan kalau mengikut garis panduan daripada pihak kementerian, di bangunan kediaman tidak langsung dibenarkan. Isu ini telah dibincang di antara pakar-pakar di pihak kementerian dengan persatuan-persatuan pengusaha burung walet ini di pihak kementerian. Kalau pihak

kementerian telah mencapai satu persetujuan di mana bangunan kediaman tidak dibenarkan langsung. Di Negeri Pulau Pinang kalau kita dapati bangunan kediaman telah atau sedang menjalankan kegiatan ini, ada dua pilihan sahaja bagi kita, satu kita berikan kebenaran untuk satu tempoh, yang kedua kita kuatkuasakan supaya kita ambil tindakan terus. Itu dua pilihan ada, mana yang kita akan pilih. Bolehkah kita katakan kita terus benarkan di kediaman, tidak boleh kerana garis panduan daripada pihak kementerian telah tetapkan selepas perbincangan antara kementerian dan persatuan. Bukan tidak ada perbincangan, sudah bincang kenapa kita hendak bincang di peringkat negeri lagi. Sudah jelas, tidak boleh kata kita tidak ada *consultation* dan sebagainya. Ini sudah ditetapkan oleh pihak kementerian di pusat.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat sudah jelas?

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Tidak jelas Dato' Speaker, saya tidak terima kerana satu argument kerana saya dengar bahawa kerajaan begitu suci dan rela tolong menolong untuk wujudkan perindustrian ini. Saya dengar kata ada pakar. Siapa dalam Malaysia ini boleh kata dia ada pakar dalam perusahaan ini kerana 50 tahun dahulu semua *lead to Indonesia*. Akan tetapi selepas peristiwa 1997 di Indonesia, pengusaha-pengusaha lari datang ke sini dengan teknologi-teknologi mereka. Saya tadi ada kata bahawa pada permulaannya ada orang yang tidak ada pengalaman mereka buat cara-cara yang tidak betul dan desakan jiran-jiran mereka dan saya ada kata kita mesti ada satu garis panduan. Apabila satu garis panduan kita terpaksa menjemput pengusaha-pengusaha yang ada pengalaman. *The enforcer, the government agency sit down together*, adakah tidak ini dibuat.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Memang ada Dato' Speaker, saya ingat kalau tidak silap saya, pihak kementerian telahpun menganjurkan dengan kerjasama persatuan-persatuan ini mengadakan beberapa seminar. Satu seminar pada 2 tahun dahulu kalau tidak silap saya di Pulau Pinang di Equatorial Hotel di mana pakar-pakar dari Jabatan Perhilitan, Jabatan Kerajaan Tempatan, Jabatan Alam Sekitar dan sebagainya ada bincang dengan pengusaha-pengusaha dan jabatan-jabatan yang berkenaan juga ada membuat lawatan ke Indonesia dan berbincang dengan pakar-pakar di Indonesia bagaimana kita dapat wujudkan satu industri yang lebih bersaing di Malaysia bukan Pulau Pinang sahaja tetapi di negeri-negeri lain seperti Kelantan dan juga Perak serta Pahang juga ada banyak pengusaha tetapi di antara negeri-negeri di Malaysia, Negeri Pulau Pinang ialah negeri yang pertama untuk mewujudkan garis panduan untuk pengusaha-

pengusaha, yang lain belum lagi. Saya ingat kalau Y.B. Sungai Puyu hendak bantu boleh dari segi itu, kita boleh bersama-sama kita dapat membantu mereka. Kalau dikatakan kediaman ada perbezaan di antara rumah kampung dan di rumah taman-taman, itu satu isu berasingan. Kita boleh buat dari segi kelonggaran tetapi kita jangan gunakan isu ini di dalam Dewan. Saya tidak tahu mungkin Ahli Yang Berhormat Sungai Puyu dapat tarik perhatian sedikit. Kalau kita hendak selesaikan kita boleh kerjasama.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih Dato' Speaker, saya menerima penjelasannya dan saya rela tolong menolong tetapi yang penting sekali. Pertama, kita tetapkan di sini kita jemput pengusaha-pengusaha dan persatuan untuk perbincangan teliti sebelum kita kuatkuasakan *state guideline* di sini. *We postpone the implementation, let us sit down to discuss before we put on the notification* kerana persatuan dan pengusaha-pengusaha ini memang mereka rela bersama-sama kerajaan untuk kawal perindustrian ini untuk kebaikan semua orang *on win-win affair. They are prepared to meet you to discuss and giving their input so we can have more proper and systematic state guide.* Kedua garis panduan adalah untuk selaraskan semua bukan dari satu segi cari kewangan kerana pihak di sini sesiapa yang ubahsuai pada bangunan tanpa kelulusan kita terpaksa kompaun dia.

Di sepanjang pengetahuan saya semua bangunan kompaunnya adalah 10 kali ganda kepada premis yang kena dibayar. Kenapa kepada mereka 20 kali ganda, jikalau kita begitu suci dan rela untuk selaras semua. Untuk *ouput* Ahli Yang Berhormat Pulau Tikus, apa yang kita bincang atas garis panduan dan kata kita ada professional pakar-pakar, saya hendak tanya satu *basic question, what catery is* burung walet ini kita *classify* sebagai *under protected species* atau *totally protected species? Which is which , totally protected* atau *protected* sahaja? Bolehkah beri satu jawapan kerana saya dengar telah ada pakar-pakarnya.

Y.B. Dato' Speaker:

Tidak payah jawablah kut.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan Dato' Speaker, kerana kalau *totally protected*, bermakna sarangnya pun tidak boleh pegang. Dia punya bulupun tidak boleh diambil. *Protected* bermakna kena ada lesen baru boleh. So sepanjang pengetahuan saya hari ini *classification* ini adalah dalam *totally protected and what we are talking about national guideline and state guideline* dan apa dia *basic protected and totally protected* tidak faham-faham.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Tidak benar Dato' Speaker, kalau kita dalam garis panduan sebelum kerajaan tempatan keluarkan lesen premis pengusaha itu perlu dapatkan permit dari Jabatan Perhilitan untuk mengutip sarang. Itu bermakna Jabatan Perhilitan adalah pihak bertanggungjawab untuk menentukan boleh atau tidak boleh, saya bukan pakar, saya mengakui, saya tidak tahu Sungai Puyu, pakar tidak pakar, saya tidak tahu. Tetapi setahu saya burung ini bukan burung layang-layang tetapi satu *species* burung walet, bukan layang-layang. Jangan tanya saya apa perbezaan burung walet dan burung layang-layang, saya pun tidak tahu. Jangan tanya bezakan betina dan jantan, saya tidak tahu.

Y.B. Dato' Speaker:

Burung apa Yang Berhoramt?

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Teng Hock Nan):

Burung Walet.

Y.B. Dato' Speaker:

Bagaimana ejaannya.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Walet. Y.B. Dato' Speaker, saya pun tidak tahu, saya hendak belajar. (ketawa).

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Saya pun tidak tahu Dato' Speaker. Ahli Sungai Puyu tanya saya *completely protected* atau pun *partially protected*, saya tidak dapat bangun, kerana saya tidak dapat tahu.

Y.B. Dato' Speaker:

Burung ini ke yang dok bercakap atau burung lain.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Jabatan Perhilitan tahu.

Y.B. Dato' Speaker:

Saya takut burung lain.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, sepanjang pengetahuan saya, burung walet ini adalah *classified totally protectly species* dan belum dikeluarkan dalam senarainya.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Kalau diklasifikasikan sebagai *totally protected species* maka Jabatan Perhilitan tidak boleh mengeluarkan lesen untuk kutip sarangnya. Mengapa Jabatan Perhilitan boleh mengeluarkan lesen untuk mengutip sarangnya. Saya ingat itu saya tidak tahu, saya tidak boleh jawab. Bagi burung walet macam ini lah *completely protected* atau *partially protected*.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, saya rasa kita pindah tajuk lain pula, tajuk burung terlalu panjang.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, di sini telah buktikan bahawa terdapat ramai orang bukan pakar dan tidak faham. Oleh yang demikian *national guideline* dan *state guideline* terpaksa dan saya merayu bahawa *we send back to the drawing block, duduk runding* sebelum implimentasi dan saya merayu pada 31 Disember tarikh akhir untuk mereka memohon lesen itu ditangguh sementara waktu (*temporary*), kerana kita terpaksa semak semula kerana sepanjang pengetahuan saya, burung walet ini memang diklasifikasikan dan disenaraikan bahawa *totally protected species* - *that the reason why I am feeling* bahawa saya merayu bahawa perkara ini *national guideline, state guideline* untuk disemak dan semua orang bagi input sebelum implimention kerana saya memang dan saya tahu bahawa kerajaan juga menggalakkan semua perindustrian yang boleh bahawa dan bangkit negeri dan ekonomi negara kita, tidak payah pergi ke Jerman untuk RM300 juta sahaja. Ini *4.5 million dollars business*. Saya merayu diharap boleh diterima.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Dato' Speaker, memang kerajaan sangat peka ke atas pengusaha-pengusaha burung walet ini dan kerajaan juga mesti jaga kepentingan dan aduan orang ramai yang mengadu tentang *effected* pengusaha-pengusaha dari segi bising-bising, dari segi kebersihan dan sebagainya. Jika kalau kita tangguh-tangguhkan, tiap-tiap hari ada orang juga misalnya di taman-taman di Seberang Perai dan sebagainya menerima aduan-aduan tentang bising-bising daripada bangunan-bangunan pemelihara burung walet ini. Kalau kita tidak dapat

menguatkuasakan dengan serta merta kita tidak adil kepada yang diancam atau kepada mereka yang mendapat kesusahan daripada itu. (Dengan izin)..., *we have to way*, kita tidak boleh tangguh-tangguhkan lagi selepas dipertimbangkan kedua belah pihak.

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, saya telah beri masa lebih daripada dua jam, boleh tolong ringkas-ringkaskan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker ada banyak perkara, dan di Dewan yang mulia ini memang kita terpaksa mencari satu mekanisme yang terbaik sekali untuk *win win affair*. Itu kata Dato' Speaker seperti aduan-aduan mereka khasnya berkenaan dengan bunyi-bunyi dan dengan serta merta kita boleh kawal bunyi 20, 40 dan 60 *decimal* di taman-taman itu boleh terima. Oleh yang demikian terpaksa minta mereka, apa yang dipersetujui implikasi dahulu, apa yang tidak lagi dibincangkan. Itu adalah satu cara untuk *win win affair*, bukan haknya *you* kata dia orang dengan, macam itu bukannya *win win affair*, boleh tak?

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Sebenarnya Kerajaan Negeri Pulau Pinang adalah di antara semua negeri yang paling *consultative*, paling demokratif, semua palinglah...(ketawa). Saya ingat beginilah, kita mesti jaga semua pihak. Mereka mesti buat permohonan dan selepas permohonan ada apa-apa, baru tahu. Kalau tidak ada permohonan bagaimana hendak kuat kuasakan bunyi itu 60 *decimal*, 20 *decimal* mereka mesti pohon yang telah ditetapkan. Kalau mereka tidak memohon sahaja, hendak tangguh-tangguhkan macam mana kita hendak jalankan sesuatu.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Baiklah Dato' Speaker. Burung walet saya serahkan, *I spoken is up to you to decide*. Kalau kata paling, paling saya buat satu rayuan jangan paling kejam.

Dato' Speaker, pada sesi Jendela Pelanggan Majlis Perbandaran Seberang Perai pada 14 Disember 2004 berkenaan dengan satu pembinaan tanpa kebenaran satu telekomunikasi di Bagan Ajam. Saya terpaksa tunggu, sampai 10 Jun 2004 menerima satu surat daripada Majlis Perbandaran Seberang Perai untuk makluman, operasi menanggalkan dan menurunkan pembinaan tanpa kebenaran alat komunikasi telah selesai dijalankan di atas premis No. 7103, Jalan Bagan Ajam.

Dato' Speaker, saya yang buat aduan. Alat itu dekat dengan rumah saya, tiap-tiap hari saya keluar masuk saya nampak, macam ini pun boleh buat satu surat tipu, kata sudah turunkan. Kalau hari ini kita pergi sana masih ada tetapi surat dari Majlis Perbandaran Seberang Perai kata sudah diturunkan dan juga panggil saya isi ini ISO. Kalau pada saya cuba hendak tipu, apakah dengan rakyat biasa yang kurang saluran untuk buat aduan mereka, tidak terima.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Jawapan itu, Dato' Speaker, struktur atau alat. Mungkin alat itu sudah diturunkan atau seluruh struktur...(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Tidak apa, maruah sudah diturunkan. *You have taken down your dignity.*

Dato' Speaker, pelancong adalah satu bidang niaga yang penting untuk ekonomi kita, kerajaan negeri telah belanja berjuta untuk mempertingkatkan perindustrian pelancongan di Negeri Pulau Pinang dan khasnya begitu berjaya wujudkan penerbangan langsung di antara KLIA dan Xiamen *direct one*. Pelancong dari Negara China dan Asia Barat adalah pasaran utama. Oleh kerana masa yang singkat Dato' Speaker, saya tidak mahu bercakap panjang tetapi soalan pokok yang saya hendak tanya. Sila beritahu jumlah berapa international konvensyen, perhimpunan mesyuarat-mesyuarat bertaraf antarabangsa telah diadakan pada tahun 2004 dan 2005. Adakah satu laporan *in work tourist arrival* dibuat, apakah cara untuk garis panduan untuk diguna pakai untuk rakamannya, *how do you do it*. Sila beritahu mengikut bahagian analisa. Pelancong tempatan ikut negeri dan pelancong mengikut negara, juga tujuan pelancong mengikut cuti-cuti berniaga sambil cuti-cuti, melawat saudara, hanya untuk perhimpunan hadir mesyuarat konvensyen antarabangsa sahaja.

Saya juga ingin hendak tahu, apakah kesan kepada cadangan untuk berhenti berniaga sementara waktu kemungkinannya mulai bulan Mac 2006 oleh Mutiara Beach Hotel yang begitu minat oleh pelancong dari Asia Barat Tengah *from the middle east*. Mutiara Beach Hotel is *ones the favourite hotel by the tourist middle east and their propose to shut down in Mac for renovation*. Apakah kesannya *to what effect for tourist industry*. Adakah laporan dan analisisnya dibuat terhadap sewaan bilik di antara *beach hotel* dan *city hotel*. *Do your compared is their the report done*. Apakah kesan dan laporan kenyataan, tuduhan begitu negatif khasnya *nude squat* berkaitan dengan kejadian pelancong hari,

ada orang Cina, ada orang Malaysian Chinese, itu ada orang kata orang Melayu. Adakah keadaan dan suasana telah menjadi satu halangan dan desakan kepada pembangunan perindustrian pelancong di negeri ini. Saya harap soalan-soalan dapat dijawablah.

Dato' Speaker, seluruh dunia, kita semua was-was satu *impending, pandemic avian flu*. *Avian flu* ini pada tahun 1916 sehingga 1918 di mana pada waktu itu dipanggil *Spanish Flu*. Berjuta-juta orang jadi mangsa. Adakah kita siap sedia menghadapi masalah ini di Pulau Pinang. Saya ada tanya satu soalan, adakah satu jawatankuasa khas untuk mengawasi masalah H5NI ditubuhkan. Jikalau ada, sila beri senarai nama-nama dan bidang tugas. Adakah talian panas disediakan? Adakah cara untuk orang-orang untuk hendak menghubungi dengan ahli-ahli jawatankuasanya? Adakah tindakan khas disusun untuk mengawal *avian flu* ini negeri jikalau terdapat dan ditarafkan sebagai *pandemic*.

Memang saya ada menerima jawapan di sini apa-apa yang dibuat dan juga ada jawatankuasa tertentu. Jawatankuasa petugas, mencegah dan kawalan penyakit selsema burung di Negeri Pulau Pinang. Kita sedang bahas bajet. *How much is been allocated to look to this problem?* Memang saya juga dapat satu jawapan bahawa kerajaan negeri ada berapa, *they got enough paid to accumulated* jikalau *avian flu* ada. Apakah garis panduan iaitu kata *what is parameter*. Jikalau ada berapa orang mati, dia tahap apa? Jikalau ada berapa orang mati di negeri jiran, apakah kita harus buat? Adakah kerajaan negeri sedia untuk taruh, perkataan *anti septic mat* di semua ketibaan masuk di Pulau Pinang khususnya di airport. *Are we prepare, or have we order this anti septic mat for inbuilt of passenger?*

Jikalau kita terpaksa, jikalau satu *arrival form* di mana satu negara di mana ada *pandemic* yang berlaku, yang berlaku di sana. Adakah semua penumpang-penumpang akan di kuarantin? Jikalau hendak di kuarantin, apakah kita hendak buat? Jikalau ada *epedemic* di Pulau Pinang macam mana kita hendak hapus ayam-ayam itu. *How do we kill the bird, how do we dispose the bird? Buries, burn?* Jikalau ada *epedemic* berlaku di Pulau Pinang.....(gangguan).

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Epedemic.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Pandemic bukan epidemic.

Ahli Kawasan Pulau Tikus (Y.B. Dato' Dr. Teng Hock Nan):

Epidemic is the work should be a pandemic.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Yes it is a work. What ever you say is alright both is important thing is are we protect? Jikalau di Pulau Pinang had one time we have got, kita ada orang mati lebih kurang kata 200 orang mati. Di mana kita hendak simpan mayat ini semua? How? Adakah kita hendak membenarkan mereka kubur saja atau cremenate. Discission had got to be make. How this ... (gangguan). Belum sampai, sudah sampai baru buat planlah. You not prepare, you not proactive, faham tak? Kerana dalam bajet saya tidak tengok any allocation for this walaupun Y2K ada allocation tetapi ini tiada allocation, main-main kah?

Jangan lupa, *the last major Spanish flu in the turn of the century, million of people died even in America.* Jangan kata apabila sudah sampai, buatlah. Kita sudah tengok di Amerika Syarikat apabila *they hit by this typhoon, this is no joke. This is something very serious,* Dato' Speaker. Mengikut laporan ini *I don't thing we are prepared,* ada nama tetapi tugas macam mana tak ada. Adakah jawatankuasa berhubung dengan *shipping line* supaya kata jikalau ada apa-apa masalah, *you got to surrender,* berapa banyak *refrigerator container* untuk kerajaan simpan mayat. Kerana kita ada berapa mayat, boleh simpan mayat. Jangan macam dulu, apa yang terjadi di *Butterworth ferry terminal?* Buat apa taruh ais saja atas mayat saja. *We can't do that,* tak boleh. *We must got plan,* persiapkan bahawa jikalau ini terjadi apa kita harus buat, jikalau itu terjadi apa kita harus buat. Bukan dengan nama-nama dan jawatankuasa untuk tunjuk menunjuk sahaja. Marilah *a little bit proactive.*

Dato' Speaker, berkaitan dengan peristiwa tanah, *land matter.* Saya ucapkan terima kasih kepada Ahli Kawasan Sungai Bakap kerana lot 594, 5955 telah kembali kepada tuan asal, terima kasih. Tetapi di sini Dato' Speaker, apa akibatnya kerajaan negeri *been sue for how much?* Adakah benar bahawa hari ini telah pergi mahkamah, *the first appearance they got* mengikut orang kata lah, saya tak tahu benar atau tidak, hanya Ahli Yang Berhormat yang boleh bagi tahu. *Plaintif* telah dapat *judgement in the fault.* Kerajaan negeri terpaksa buat rayuan, *appeals.* Benar ke tidak, *you tell us.* Tetapi apa yang saya tidak lihat Dewan yang mulia, apakah tindakan yang telah diambil terhadap orang yang pindah milik? Saya tidak kata apa iaitu rasuah, tetapi orang yang wujudkan keadaan ini sehingga kerajaan negeri di *sue in the court for damages.* *What action had been taken against the person involve?* Adakah tidak, kerajaan selesai masalah ini bagi pampasan? *Trade in or trade off* pada mereka. Saya harap dapat satu jawapan. *Trade in or trade off* iaitu kata tak apa *you* bagi balik lah, saya bagi pampasan tengok berapa juta *you* mau ambil lah, berapa luas tanah mahu ambillah. Jangan bagi saya malu saja kerana pembangkang sudah bangkit masalah ini di Dewan yang mulai ini.

Dato' Speaker, saya juga menarik perhatian Dewan yang mulia ini. Saya juga ada kata bahawa macam dasar-dasar kerajaan dan urusan tadbir baik dan saya bawa masuk Dewan yang mulia ini bahawa satu peristiwa di mana MPSP beli tanah di SPS. Tanah itu bila saya baca hari itu saya kata orang kata bayar 10%, *you* bayar 20%. Tidak *caveat* tanah itu dan selepas 3 bulan bayar habis semua pada anak guamnya. Bererti sampai hari ini tanah ini belum dipindah milik kepada MPSP. Saya ingin nak tahu jumlah berapa *damages* MPSP akan *claim* daripada *land owner* kerana tidak pindah. Dalam Dewan yang mulia kita dapat dengar dari Ahli Yang Berhormat Pulau Tikus bagi satu penjelasan kata bahawa tertakluk pada syarat-syaratnya mereka akan bayar ganti rugi dan berapa jumlah ganti rugi yang akan dibayar oleh MPSP, kerana ini terlibat wang rakyat, wang warga Seberang Perai dan juga mengapa tidak boleh pindah milik pada MPSP, walaupun sudah lot baru nombornya.

Dato' Speaker, *sector agriculture*, pertanian adalah satu sektor yang begitu digalakkan oleh Y.A.B. Perdana Menteri dan bajet-bajetnya adalah bagi lebih pada sektor ini untuk galakkan perindustrian ini. Kita telah dapat lihat begitu banyak, besar dan luas tanah ditebus guna di Tanjong Tokong. Macam mana mereka tebus guna tanah ini? *It is involve in seabed mining*. Memang saya ucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat Padang Kota kerana dia ada ambil tindakan pada mereka. Kata *stop the pollution*, memang betul. *Seabed mining* adalah satu kegiatan yang menjejaskan kehidupan nelayan-nelayan kecil, *the small fisherman* di seluruh Pulau Pinang. *You destroy the seabed, you destroy the all the fish breeding ground*. Sehingga hari ini nelayan pergi laut dulu tangkap 10 kilo udang, hari ini 2 kilo, jangan salahkan tsunami. *It is yours seabed mining that destroy the breeding ground*.

Apakah perundangan yang kita ada untuk menjaga kepentingan nelayan-nelayan. Adakah satu siasatan atau satu kajian dibuat bahawa sehingga tahap mana pencemaran ini dan kesan kepada nelayan-nelayan ini semua. *Is there any report? Is there any survey done?* Adakah tiada? Bukan berhenti pada mereka, cukup. Kerana ada lagi satu tanah yang akan ditebus guna iaitu di Bagan Ajam, Butterworth. Luasnya 1,900 ekar lebih untuk siapa, LLB? *Trade off again*. Jangan kata ini daripada kerajaan pusat kerana mangsa-mangsa ada orang-orang di kampung, nelayan-nelayan kais sehari makan sehari. *You trade them off*. Saya tidak boleh marah tetapi Tuhan akan marah.

Dato' Speaker, ini terlampau kejam kerana hari ini dalam mesyuarat kita bahawa perbezaan di antara ada dan tiada begitu luas dan jauh. Semakin hari semakin jauh. *Each day the gap between have and have not is widening. How do we eradicate the hard core poor*. Jangan lagi kata *this professional hard core poor*, tuduhan daripada seorang EXCO, *professional hard core poor*, tak patut. *Who say that*,

check the handsard lah, who say that professional poor. Apabila kita ada satu pembangunan, pembangunan mesti seimbang, not only physical development, akan tetapi social development narrowing the gap between have and have not. Could you....(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Yang Berhormat, sila gulung ucapan. Yang Berhormat boleh menggulung ucapan. Buat kesimpulan.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh) :

Bukan kerana Y.B. Dato' Speaker, takut lagi dalam, lagi dalam saya boleh berhenti.....(gangguan). Bukan tenggelam saya tetapi tenggelam hak-hak asasi rakyat.....(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker, saya ada satu soalan bertulis yang ditolak oleh Y.B. Dato' Speaker, saya rasa itu tidak patut. Tidak patut kerana Y.B. Dato' Speaker kata itu kurang jelas dan saya tetap dalam Dewan yang mulia ini memberi satu penjelasan, kalau tidak jelas. Soalan saya, adakah kerajaan sedar bahawa kita mesti ada satu pindaan pada *off shore by law*. Jangka tarik diri masalah pusat tidak ada. *Off shore by law* ini penting kerana Y.B. Dato' Speaker, mengikut undang-undang, kalau tidak silap saya Y.B. Dato' Speaker, daripada *the water line* masuk 100 kaki adalah tanah kerajaan. Jika tanah saya di tepi laut, *erosion comes in* maka tanah saya juga *from the water line* masuk pergi adalah 100 kaki hak kerajaan dan hal ini jika tebus guna tanah masuk pergi laut, jika ikut ukuran 100 kaki daripada *water line* naik, yang naik saya punya juga. *Off shore by line* juga dikira *especially in terms of boundary*. Jarak berapa jauh daripada *the shore line* adalah *international water* dan selepas itu adalah jadi ekonomi zon. Hari ini, apabila kita ada tebus guna tanah begitu raksasa di Tanjung Tokong. *Are we pushing the international water toward into Indonesia. A good case* adalah di antara Singapura dan Malaysia. Di mana Singapura, tebus guna tanah di Singapura tetapi masalah terpaksa dibawa pergi mana *International Court*.

Mengikut undang-undang sepanjang ingatan saya pihak berkuasa ada berapa luas tanah dan apabila kita tebus guna tanah ini, siapakah ada hak untuk kawal ini, selain daripada kerajaan negeri. Adakah tidak ada, pihak berkuasa tempatan ada kuasa atas tanah ini, atas semua tanah kepada kerajaan negeri sahaja. Misalnya *land acquisition* di Bayan Baru semua ini, bila mereka masuk pelan. Masuk kepada siapa? Kerajaan negeri atau pihak berkuasa. Saya kata *off shore by line* kena diselaraskan semua. *You have got to do it*. Tidak boleh kata, tidak apa. Kerajaan negeri pun kerajaan tempatan, kerajaan tempatan pun kerajaan negeri.

Akhirnya dia kata, jangan cakap banyak, ini pun kerajaan barisan saja. Tidak boleh, *law of lost*. Bolehkah? *This shore line of course to be amended*. Bila saya kata *off shore by law have got amended* dan jika saya kata dan kita nampak dan saya ada tanya satu soalan bertulis di Dewan yang mulia ini. Berkenaan dengan LLB, mengikut undang-undang, 100 kaki daripada *highway* tidak ada apa-apa bangunan dan sesiapa tanah di tepi *highway* jika mereka masuk pelan untuk bina apa-apa *structure physical*, pelan itu tidak boleh diluluskan. Semua kena ada dua hala bukan satu hala. LLB apa dibina kita semak Perai, apakah jadi pada Perai, bolehkan Ahli Kawasan Perai berikan satu penjelasan di mana LLB telah pergi. Apakah yang terjadi pada rumah kedainya dan rumah kediamannya? Adakah 100 kaki atau ini rumah *highway* depan rumah sehingga mereka tidak boleh bernafas. Betulkah, *is it not true?*

Ahli Kawasan Perai (Y.B. Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy):

Memang ini rancangan telah disenaraikan dan bangunan-bangunan sudah diadakan sebelum LLB membina jalan baru. Rumah-rumah itu sudah ada di sana.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh) :

Y.B. Dato' Speaker, memang dia tidak faham. Buang saya punya masa saja.

Ahli Kawasan Perai (Y.B. Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy):

Saya faham, bukan tidak faham. LLB memang ia sudah dirancang untuk mengadakan jalan baru itu selepas bangunan-bangunan itu telah ada di sana. Macam mana dia hendak roboh?

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh) :

Tetapi daripada sikap manusia, daripada segi hak asasi rakyat bolehkah satu jalan dibina sehingga tutup jalan itu, tutup rumah itu sampai dia keluar rumah pun tidak boleh, tidak boleh bernafas. Mana satu Y.B. Dato' Speaker, jika rumah sudah ada, bila kita hendak rancang, ada satu rencana, *we have got to take into construction the right of the people in the house*. Tidak boleh bina satu *highway* sehingga tutup dia dan jika ada orang berdiri di *highway* itu, pun boleh buka orang punya tingkap dan melihat apa terjadi di dalam. Gila macam ini. Adakah ini satu masyarakat penyayang? Di Jalan Perai, selepas Taman Inderawasih, walaupun rumah itu wujud begitu lama bukan tidak tahu ada rumah wujud di sana mengapa boleh membina satu jalan, tutup orang punya rumah. Tidak tahu atau tidak nampak?

Y.B. Dato' Speaker:

Ya, Yang Berhormat Perai.

Ahli Kawasan Perai (Y.B. Dato' Rajapathy a/l Kuppusamy):

Y.B. Dato' Speaker, saya ingat Ahli Kawasan Sungai Puyu katakan kata-kata yang tidak patut. Macam mana jalan dibina tutup rumah-rumah itu. Saya ada di kawasan sana, saya tidak nampak macam itu. Jangan tuduh.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh) :

Jikalau saya bawa pergi dan memang jalan LLB tutup rumah itu adakah awak sedia untuk minta ampun dan maaf daripada penduduk-penduduk di sana. Bukan boleh buka tingkap pun, sudah dekat begitu, sampai jalan itu dia rumah ini kaki lima, selepas kaki lima ini jalan. Hendak bawa kereta masuk pun tidak boleh, hendak masuk pun kena ini macam masuk. Ada atau tidak apa.....(gangguan). Buka tingkap tengok. Hari ini semua tingkap kena taruh besi kerana apa? Keselamatan. Bukan keselamatan, ada banyak pencuri dan pihak polis tidak boleh tangkap. Itu jenayah ada banyak. *I challenge you. Let us* buat satu tinjau pergi Perai melihat apa terjadi pada rumah-rumah mereka. Bila mereka semua jatuh tetapi undang-undang yang ada kata, *hundred feet from highway no physical structure* tapi telah tolak balik, lima kaki dari rumah boleh bina saja *highway*. Ini semua gila punya kerja Y.B. Dato' Speaker.

Di sini saya juga ada satu rayuan dan saya percaya ada banyak ADUN telah menerima rayuan daripada penduduk-penduduk di Taman Merbau dan taman sebelah di sana. Ahli Yang Berhormat daripada Telok Air Tawar juga ada banyak kali pergi tolong mereka dan dia juga sendiri tahu dan sendiri nampak bahawa *the highway is constructed right in front of even residential houses* dan menjejaskan keselamatan mereka dan mutu kehidupan mereka atau *quality of life*. Apa kita harus buat di sana. *What we must do and how to do it?*

Y.B. Dato' Speaker, saya juga ada satu masalah yang saya memang kurang faham iaitu kata bila saya tanya satu soalan, sila beri langkah-langkah tetap untuk mengatasi masalah lalu lintas dan perhubungan antara bahagian pulau dan seberang jika Jambatan Pulau Pinang dikatakan kurang selamat digunakan atau feri rosak dan tidak dapat diguna sementara waktu. Jawapan yang saya dapat ialah kerja meluaskan Jambatan Pulau Pinang sedang dijalankan. Soalan saya Y.B. Dato' Speaker, jika apa-apa tidak diingini terjadi pada Jambatan Pulau Pinang dan Jambatan Pulau Pinang tiada *unsafe for communication*. *How do we are come of transport system?* Apa pun apabila feri terminal ada sebab-sebab tertentu terpaksa tutup. *How do we solve our traffic disicion problem.*

Di sini kita akan luaskan Jambatan Pulau Pinang. *I expect the better answer from the state government.* Memang kualiti-kualiti jawapan daripada kerajaan negeri jatuh. Dia punya kualiti memang jatuh. Macam budak-budak, macam mana buat, saya luaskan. Luaskan macam mana? Lebih baik cakap tidak apa saya bagi satu perniagaan baru, minta nelayan angkat bot satu orang, satu orang angkat, senang sikit lagi mudah angkat, boleh diterima. Jambatan rosak, jambatan tidak selamat, tidak boleh guna pakai, kita luaskan. *Where are your conscious,* saya tidak tahu. Kita dapat tengok sahaja, bukan feri tutup sekarang jabatan-jabatan kerajaan bekerja lima hari satu minggu dan kerja habis pukul 5.00 petang. Kita cuba buat tinjauan pada *ferry terminal* pukul 5.00 petang, macam manakah kesesakan di sana. *The ferry queue very long,* kita tengok pada hari Jumaat malam ada satu kereta terbakar atas jambatan *the queue is four hour long.*

Jika Jambatan Pulau Pinang dikatakan tidak selamat untuk diguna pakai macam mana feri terminal ini boleh mengangkut *the people accross communication with out of island and the mainland.* *This is no joke.* Hari ini kita juga tengok pada tiap pukul 9.30 pagi sehingga 11.00 pagi di mana pekerja-pekerja yang miskin kerja di perusahaan Mak Mandin atau pun Perai habis kerja tengok begitu banyak motosikal yang tunggu naik feri Y.B. Dato' Speaker. Bukan tidak nampak ada nampak tetapi tidak ada satu yang proaktif untuk ambil tindakan untuk selesaikan masalah mereka. Pukul lima kita ada nampak feri berhenti di sana bolehkah arah dua feri pada waktu itu lebih feri untuk feri ini orang Penang ke Butterworth, Butterworth ke Penang. Jangan kata kita ada satu jadual, kita kerja satu jadual. Kalau macam ini bukan satu proaktif ini hanya satu kata...(dengan izin), Dato' Speaker. Saya kata dalam bahasa Cina "tiu ti kong telu tecukong selai sehia seciusesikang", saya terjemah Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Terjemahlah.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Iaitu kata hari ini minat kerja, minat kerja saya nampak sudah tiada. Saya pernah nampak untuk jawapan soalan bertulis seperti tidak minat hendak jawab. Jawab untuk jawab sahaja, apa jawab pun tidak apa. Nampak feri walaupun ada banyak pelanggan, tidak apa, satu feri, duduk satu feri, satu ferilah, mereka tunggu-tunggu, kalau mahu pakai, pakailah kalau tidak mahu pakai, baliklah tetapi mahu balik mana, jambatan. Jambatan juga kesesakan lalu lintas, saya kira apa, siapa hendak datang ke Pulau Pinang saya kutip duit sahaja, yang lain saya tidak kira.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Jadi, kalau *accident*, kesesakan lalu lintas, *you* tunggulah, tidak payah tunggu, pakai feri lah. Untuk ini saya percaya dan saya faham mengapa ini terjadi kerana kita ada satu Ketua Menteri di Pulau Pinang yang juga seorang Presiden pada Penang Foot Ball Association dan *you* tahu *foot ball* macam mana, *kick come, kick go, kick back, kick front* lah, dia kata satu bola tendang mai, tendang pi sahaja, tanya lain, Dato' Speaker, langsung tiada.

Saya merayu satu kerajaan yang bertanggung jawab, kita mesti ada satu urus tadbir yang baik. Hari ini masalah-masalah yang saya bawa masuk dalam Dewan ini bukan untuk perkecilkan sesiapa tetapi hendak menarik perhatian bahawa *enough is enough, don't rope futher, don't rope further* iaitu kata Dato' Speaker. Dengan ini saya ucapkan terima kasih kerana ada orang telinga sudah sakit, ada yang sudah lapar dan saya cadang untuk sokong. Thank you.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih...(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan sokong tidak jawab, mesti jawab, *you* punya kerja.

Y.B. Dato' Speaker:

Telinga sakit ke perut sakit.

Ahli-ahli Berhormat, Y.Y.B. Ketua Menteri mempersilakan semua yang hadir untuk jamuan tengah hari di Dewan Makan. Ahli Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.30 tengah hari.

Dewan disambung semula pada jam 2.45 petang.

Y.B. Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dengan perbahasan. Baiklah, Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd Hamdan bin Abd. Rahman) :

Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh, salam sejahtera.

Y.B. Dato' Speaker, terima kasih diucapkan kerana mengizinkan saya untuk turut membahaskan ucapan Belanjawan 2006 yang telah pun dibentangkan oleh Y.Y.B. Ketua Menteri dalam Dewan yang mulia ini pada 5 Disember iaitu kelmarin. Walaupun jaminan yang telah diberikan oleh Y.A.B. Ketua Menteri bahawasanya Belanjawan 2006 adalah merupakan satu belanjawan ataupun satu Bajet Mengurus atau Bajet Pembangunan yang efisien, namun saya rasa ia tetap merupakan satu belanjawan yang *deposit*. *Deposit* bagi Belanjawan 2006 ini, ia lebih besar daripada deposit pada tahun 2005, sebab kerajaan negeri boleh mencari alternatif bagi menampung kekurangan atau *deposit* tersebut, itu satu persoalan lainlah. Fokus Belanjawan 2006 masih kepada menjanakan pertumbuhan ekonomi serta untuk memantapkan kedudukan ekonomi negeri dalam rangka untuk mencapai wawasan kerajaan negeri menjelang tahun 2010, iaitu lebih awal daripada Wawasan Negara 2020. Dilihat bahawasanya, gaya pembentangan bajet negeri kali ini seolah-olah sama dengan gaya pembentangan Bajet Negara yang telah pun dibentangkan oleh Y.A.B. Menteri Kewangan dalam Parlimen baru-baru ini. Maka, oleh yang demikian, saya rasa, kita berharaplah agar belanjawan yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri ini, perlu dimanfaatkan dengan secukup dan seadil-adilnya dan tidak berat sebelah. Dalam erti kata yang lain, biarlah ianya memperlihatkan keseimbangan ataupun satu saksama serta adil untuk semua lapisan rakyat ataupun semua pihak di dalam negeri kita Pulau Pinang ini.

saya harap kerajaan seboleh-bolehnya perlu meminimalkan jurang perbezaan antara golongan berada dengan golongan yang tidak berada dan antara golongan yang kaya dengan yang miskin, ataupun antara golongan yang bumiputera dan golongan yang bukan bumiputera dalam negeri kita ini, ataupun antara golongan rakyat yang menyokong parti yang memerintah ataupun rakyat yang menyokong parti pembangkang daripada kalangan Barisan Alternatif misalnya. Semua, saya harap harus merasai terbela, ataupun harus merasai *confident*(dengan izin), melalui apa yang telah dibentangkan atau dikemukakan melalui bajet oleh Y.A.B. Ketua Menteri tersebut.

Y.B. Dato' Speaker, dalam pembentangan Bajet 2006, Y.A.B. Ketua Menteri telah meminta supaya Dewan yang mulia ini meluluskan satu bajet mengurus sebanyak RM252,000,880. Dalam pada itu pula maka telah tersedia belanjawan tanggungan yang diperuntukkan mengikut undang-undang kepada Kumpulan Wang Yang Disatukan, seperti mana yang tercatat di dalam buku bajet 2006 iaitu sebanyak RM43,606,470 yang juga diambil kira sebagai belanja mengurus bagi tahun 2006 yang juga dipinta Dewan yang mulia ini meluluskannya. Apabila dicampur kedua-dua amaun ini, maka keseluruhan bajet mengurus 2006 akan mencecah ke angka RM296,486,470.

Y.B. Dato' Speaker, seterusnya kita melihat dalam Bajet 2006 di Risalah Bilangan 11/2005, maka tertera pula satu lagi bajet iaitu yang dipanggil bajet pembangunan yang berjumlah sebanyak RM135,760,800 yang diuruskan iaitu melalui dua anggaran perbelanjaan. Iaitu melalui anggaran perbelanjaan secara langsung yang berjumlah sebanyak RM128,760,700. Manakala satu lagi adalah anggaran perbelanjaan melalui pakej pinjaman daripada Kerajaan Persekutuan sebanyak RM7 juta. Yang ini pun dipinta Dewan yang mulia ini meluluskannya juga. Manakala anggaran hasil yang akan dipungut oleh negeri pula hanyalah sebanyak RM247,595,700.

Maka oleh yang demikian, Y.B. Dato Speaker, maka bajet negeri 2006 ini akan menanggung kekurangan atau deposit sebanyak RM48.9 juta. Itu belum lagi dikira pinjaman sebanyak RM7 juta daripada Kerajaan Persekutuan. Saya sebut pinjaman ini, kerana pinjaman ertinya kena bayar balik. Jika kena bayar balik, ertinya tertolak lagilah pendapatan hasil negeri kita. Sedangkan anggaran pendapatan hasil negeri tidak banyak berubah. Kalau kita amati, dalam jangka dua, tiga, empat tahun kebelakangan, terhadap anggaran hasil negeri, hanyalah disekitar, iaitu anggarannya tahun 2003 - RM246 juta, tahun 2004 - RM257 juta, tahun 2005 - RM218 juta dan tahun 2006 - RM247 juta.

Demikian juga Y.B. Dato' Speaker dengan kadar pertumbuhan KDNK negeri juga tidak naik. Saya masih ingat dalam pembentangan PSDP2, dikatakan bahawasanya kadar pertumbuhan KDNK negeri daripada tahun 2006 sehingga 2010, pertumbuhannya dikatakan di atas kadar 7.3%, tetapi dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kelmarin, kadar KDNK paling tinggi pertumbuhannya hanyalah disekitar 4.7% sahaja secara puratanya. Jauh daripada pencapaian yang dianggarkan semasa pembentangan PSDP2 dahulu. Ertinya kita masih lagi gagal dan masih jauh untuk mencapai kadar pertumbuhan KDNK yang boleh melayakkan kita melangkah ke Penang Vision ...(dengan izin), dengan tahap pencapaian kadar pertumbuhan KDNK yang dikehendaki 9% sepertimana yang dikehendaki atau yang dianggarkan oleh negeri melalui beberapa kenyataan daripada Y.A.B. Ketua Menteri sendiri.

Dengan kadar yang sedemikian rupa, maka dirasakan ataupun dikhawatiri yang kerajaan negeri masih lagi gagal untuk memantapkan kedudukan kewangan negerinya serta gagal untuk memesatkan kegiatan ekonomi negerinya apatah lagi untuk menuju *advance economy* ...(dengan izin), pada tahun 2010 nanti.

Y.B. Dato' Speaker, ucapan saya seterusnya akan cuba pula menyentuh mengenai beberapa program pembangunan yang dirangka oleh kerajaan negeri sepertimana yang disebut di dalam bajet 2006 ini. Pertama, yang ini mengenai persoalan yang berlaku di kampung. Soal banjir, khususnya di sebelah Seberang Perai yang masih lagi menjadi satu kebimbangan kepada rakyat kita seandainya sungai, parit dan longkang sebagai tempat laluan air masih lagi tersangkut dan tidak lancar untuk air berjalan yang menyebabkan banjir. Walaupun saya juga akui satu dua tempat di kawasan saya yang dulunya banjir cukup kuat, tapi sekarang ni sudah pun kurang sikitlah kerana mungkin telah dibuat ataupun telah diperdalamkan sungai ataupun telah dicuci segala parit longkang itu, tapi masih lagi, banjir tu masih lagi tak hilang. Cuma dia kurang sikit saja. Misalnya di dalam DUN saya iaitu di Taman Tanah Liat, tempat yang berlaku banjir yang cukup hebatlah. Kalau dulu, hujan sehari semalam, air habis masuk ke rumah-rumah dan air tu nak keluar pula, tunggulah pulak. Kadang-kadang sampai empat, lima hari baru dia keluar. Sekarang ni, kalau hujan macam tu, masuk juga air, tetapi dia keluar pun cepat. Demikian juga di kampung di Permatang Rawa. Inipun satu tempat yang kadang-kadang hujan sehari semalam ataupun dua hari, air dulu boleh naik sampai ke paha. Tetapi sekarang ni, kalau hujan yang macam tu rupa, air boleh naik, naik-naik juga air tapi dia naik sehingga ke buku lali ataupun lepas daripada buku lali sikit saja. Tapi dia turun pun cepat. Ada *progress* jugalah. Bukan tida ada *progress*, tetapi...(gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah) :

Dato' Speaker...(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Ya, Ahli Kawasan Seberang Jaya.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah) :

Permatang Rawa tu kita banyak ucap terima kasih kepada PBA pasal PBA membantu. Permatang Rawa tu kawasan saya. Membantu ubah semua paip-paip menyeberangi sungai-sungai. Tetapi berkenaan program tebatan banjir memanglah saya minta supaya diteruskan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd Hamdan bin Abd. Rahman):

Terima kasih Yang Berhormat Seberang Jaya. Jadi Y.B. Dato' Speaker, banjir di tempat lain masih lagi menjadi satu ancaman kepada rakyat kita. Seandainya parit, sungai dan longkang sebagai tempat-tempat laluan air masih lagi tersangkut dan tidak lancar untuk air berjalan yang menyebabkan banjir.

Y.B. Dato' Speaker, sebenarnya tempat-tempat air ini, ia bukan sahaja perlu dicuci, tetapi ia juga perlu diperluaskan atau diperdalamkan atau perlu kepada pembinaan parit-parit yang baru. Apatah lagi dengan pemelesaian pembangunan rumah ataupun tempat-tempat kediaman melalui taman-taman perumahan yang kepadatan begitu pesat sekarang ini, maka, perkara-perkara seperti ini perlulah diamati sungguh-sungguh. Jadi, kerajaan kena bertahu kepada pemaju-pemaju ini. Bukan kerajaan nak kena buat. Macam perumahan-perumahan ini, bukan kerajaan nak kena buat, sebenarnya pemaju yang kena buat. Tetapi kerajaan kena pantau atau arah mereka dengan lebih tegas sikitlah supaya mereka buat. Kadang-kadang mereka buat, parit tak tentu arah. Jadi apabila taman tu naik air, jadi banjir di tepinya. Macam di Bandar PERDA, dulu tak banjir Permatang Rawa ni, tapi apabila bandar itu naik dengan tidak ada perparitan yang munasabah atau baik, maka dia jadi banjir berdekatan itu.

Y.B. Dato' Speaker, saya melihat dalam bajet negeri 2006, terdapat sebanyak RM20 juta yang disalurkan kepada bahagian parit dan saliran. Namun saya rasa dia masih tidak mencukupi untuk tujuan mengatasi banjir dalam negeri kita ini pada keseluruhannya. Di dalam soal laluan air juga kita ingin tahulah bagaimana keadaan Sungai Perai, Sungai Kerek, Sungai Jarak, Sungai Kubang Semang, Sungai Derhaka, Sungai Juru dan lain-lain yang agak tercemar dengan pepejal berampai dua, tiga tahun yang lalu. Kita nak tahu sejauh manakah ianya telah diatasi.

Y.B. Dato' Speaker, bercakap mengenai dengan sungai ini juga, saya ingin bertanyalah. Apakah telah jadi dengan kempen "Cintailah Sungai Kita" melalui iklan-iklan yang tertulis di merata-rata suatu masa dulu. Apakah ia sudah pun dihentikan atau ia masih lagi *relevan*, dan sentiasa bersih daripada sebarang sampah-sarap serta bahan-bahan buangan yang tidak berguna yang dihumbankan ke dalamnya seperti peti ais buruk, radio buruk, almari buruk, mereka buang semuanya. Ini perkara yang mesti diatasi kerana selalunya mereka akan buang di dalam sungai. Kalau tidak ada, saya tidak akan cakaplah.

Y.B. Dato' Speaker, di negeri kita di Pulau Pinang ini, kita masih tidak dapat menafikan sama sekali bahawasanya penekanan sesuatu taman juga harus diberikan kepada sektor pertanian kerana ia merupakan satu sektor bagi rakyat kita di peringkat pertengahan. Walau pun, sumbangan hasil negeri yang diperolehi daripada sektor pertanian ini penting dalam amalan yang tidak begitu banyak tetapi ia penting. Pengemasan dalam sektor ini perlu diberi perhatian sama ada yang melibatkan para petani kita atau pun yang melibatkan para nelayan kita atau pun para penternak kita, ia perlu diberi perhatian sungguh-sungguh kerana baru-baru ini, saya ada terdengar sungutan daripada petani-petani kita, belumpun tercapai hasrat para petani kita di dalam negeri kita seperti mana yang diilhamkan oleh kerajaan sendiri iaitu pencapaian 10 metrik tan untuk 1 hektar, maka sekarang ini timbul pula masalah harga padi yang tidak sama antara yang dijual di kilang Bernas dengan yang dijual di kilang swasta. Di kilang Bernas, padi diterima 0.62 sen, 1 kilogram manakala kalau dijual di kilang swasta ada 0.70 sen, 1 kilogram. Kalau kita bawa selori kecil, 4 tan maka perbezanya sehingga RM300.00. Ini satu benda yang banyak. Jadi, 2 hingga 3 tahun sudah pun, kita sudah dengar perkara ini berlaku, tetapi sudah dapat diselesaikan, Alhamdulillah. Tetapi sekarang ini berlaku pula dan kita tidak tahu di mana silapnya. Jadi saya ingat boleh diatasi oleh pihak Jabatan Pertanian ataupun agensi-agensinya. Demikian juga dengan serangan musuh padi iaitu siput gundang emas yang menyerang sawah-sawah padi kita menyebabkan petani-petani kerugian begitu banyak, maka ianya perlu juga dipantau atau pun diatasi oleh pihak pertanian kita.

Y.B. Dato' Speaker, beralih kepada para nelayan kita pula. Sebenarnya seperti mana yang kita sedia maklumi, para nelayan pantai kita ini sering mengalami permasalahan yang perlu kita atasi oleh kerajaan seperti yang kita tahu iaitu pokoknya masalah pukut tunda, pencemaran sisa-sisa industri, kemusnahan habitat seperti kemusnahan hutan paya laut yang mengakibatkan kemerosotan hasil tangkapan ikan bagi nelayan pantai dan penguatkuasaan yang tidak begitu efisien oleh Jabatan Perikanan. Jadi, penderitaan yang dihadapi oleh mereka, Y.B. Dato' Speaker, sebenarnya bukan sesuatu yang baru, namun tidak ada tindakan konkrit oleh pihak yang berkuasa yang menyebabkan nasib mereka terus menderita atau terus tidak terbela. Antara permasalahan yang dihadapi oleh para nelayan pantai kita ialah, saya boleh sebut di sini satunya ialah pencerobohan pukut tunda ke kawasan nelayan pantai. Yang keduanya, penyelewengan subsidi minyak, minyak diesel, yang ketiganya, kesan daripada Tsunami yang melanda kita dahulu dan yang keempatnya, perumahan nelayan dan yang kelimanya, penambahan dan

pelombongan pasir. Yang keenam, penimbusgunaan tanah hutan paya laut bakau, ketiadaan pengurusan perikanan dan polisi penguatkuasaan yang tegas dan tepat dan ketiadaan asas seperti tempat pendaratan, tidak ada kilang ais atau pun tidak ada tempat awet dingin atau pun yang disebut dalam istilah perikanan ini sebagai penstoran dan juga pencemaran. Oleh itu, kita berharap yang pihak kerajaan dapat berbuat sesuatu melalui agensi-agensi perikanan yang sedia ada di negeri kita ini bagi mengatasi masalah yang dihadapi oleh para nelayan pantai kita itu. Di samping itu, hal-hal lain Dato' Speaker, kita tidak boleh menafikan yang prospek pertanian di dalam negeri kita di Pulau Pinang khususnya di sudut pengelolaan bahan-bahan pertanian lain yang bernilai seperti sayur-sayuran, ubat herba dan industri asas tani seperti pemprosesan makanan melalui pendidikan dan pembangunan R&D melalui teknologi moden, maka saya ingin tahulah sejauh mana ianya telah dilaksanakan serta mencapai produktiviti yang kita harapkan.

Y.B. Dato' Speaker, mengenai dengan sektor pelancongan negeri kita pula yang merupakan sektor ekonomi yang kedua terpenting di negeri kita ini, maka saya berpendapat di samping promosi kerajaan yang baru untuk menarik pelancongan seperti yang disebut oleh Y.A.B. Ketua Menteri kelmarin, maka saya juga telah sebutkan kelmarin tetapi Yang Berhormat, kita minta saya masuk dalam ucapan, jadi saya hendak sebut sedikit lagi. Kita jangan lupa kepada tarikan lama pelancong yang sedia ada di negeri kita di Pulau Pinang ini seperti feri, beca dan Keretapi Bukit Bendera. Kita lihat bahan-bahan ini seperti tidak diberi perhatian yang serius sekarang ini untuk kerana ini pun boleh tarik pelancong kerana Pulau Pinang ini seperti yang saya kata kelmarin, orang datang ke Pulau Pinang ini orang hendak lihat feri, orang hendak naik beca, orang hendak pergi ke Bukit Bendera. Tetapi benda-benda ini sekarang ini macam feri macam sudah tidak bermaya berjalan, tidak macam dulu. Dulu cukup banyaklah feri, tidak mengapalah kita buat jambatan itu tidak mengapa. Sekarang malam sudah tidak ada, malam pukul 12.00 sudah tutup. Kadang-kadang kalau ada pun bukan sejam satu, kadang-kadang dua, tiga jam satu. Jadi kadang-kadang pelancong ini hendak tengok keindahan Pulau Pinang ini pada waktu malam, tengok lampu dan sebagainya, kalau melalui laut lagi hebat. Tetapi kalau feri sudah pun tutup, tidak berupaya. Jadi, sepatutnya perkara-perkara seperti ini yang tidak ada di tempat lain dalam negeri kita, ia hendaklah diperbaiki lagi. Mutu perjalanannya bukan kita mengurangkan dan satu lagi masalah beca. Becas ini pun orang asing ini seronok. Pelancong-pelancong ini dia pelik, dia suka ambil benda-benda yang seperti ini sebagai bahan-bahan yang boleh hendak seronok dia seperti beca tetapi beca sekarang kalau kita naik tidak ketahuan, dia bahaya balik, perlu ada satu tempat yang munasabah untuk memberi peluang kepada pelancong-pelancong ini naik beca ini.

Saya biasa pergi ke Pahang, ini saya bukan suruh Penang buat, tidak tetapi di Pahang ini, pelancong banyak juga pergi tetapi di sana mereka bawa pergi ke satu tempat seperti kebun kelapa dan mereka panjat pokok kelapa itu seperti beruk naik nyior. Memang mereka buat sekerat seperti beruk naik nyior. Bukan saya hendak suruh Penang buat, tidak tetapi saya hendak tunjuk bahawa kaum puak pelancong ini, mereka ini pelik sedikit kemahuan mereka...(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Tengok kawan-kawan lama, Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman):

Saya tengok sama pun mereka marah, tidak tengok pun mereka kacau juga, mereka kata sombonglah. Jadi itulah yang saya kata tadi bahawa kehendak pelancong ini mereka pelik sedikit. Dia pun mahu juga nyamuk ketit dia, gigit dia, lintah gigit dia pun, dia mahu benda-benda seperti itu. Di Pulau Pinang ini, kita sudah ada pakej-pakej atau pun produk-produk kita yang baik, macam Bukit Bendera seperti yang kita tengok seperti dulu sejak 80 tahun dulu iaitu pada tahun 1923. Baru-baru ini saya berpeluang pergi Mesyuarat PAC di Bukit Bendera dan kita tengok benda-benda seperti ini walaupun sudah 80 tahun tetapi tetap tidak berubah pun dan tanah di sana banyak sampai 400 ekar lebih, 200 ekar dipunyai oleh kerajaan negeri dan 200 ekar lagi dipunyai oleh orang perseorangan manakala 20 ekar lagi kalau tidak silap saya kepunyaan MPPP. Jadi, tidakkah boleh kita memanfaatkan tanah-tanah ini untuk kita bangunkan rumah tumpangan dan sebagainya. Di sana bukan ada rumah tumpangan apa-apa. Kalau kita pergi naik pergi Bukit Bendera, apa pun tidak ada, turun balik. Jadi, kalau kita hendak bawa keluarga pergi bermalam, kita tidak ada tempat untuk hendak tidur. Perkara-perkara ini perlu di atasi oleh pihak pelancongan.

Y.B. Dato' Speaker, satu lagi perkara yang saya hendak bawa ini ialah masalah di tempat saya iaitu di Taman Arawana iaitu dekat Permatang Janggus. Di Taman Arawana ini dibina satu tembok di depan jalan masuk walaupun jalan itu boleh diguna tetapi dibina tembok di depan taman perumahan itu atau taman itu dan apabila dibina tembok besi itu, dia menghalang orang di dalam taman itu buat perhubungan dengan masyarakat di luar ini. Jadi.....(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan berkenaan dengan Taman Seri Arowana.

Y.B. Dato' Speaker:

Mesti boleh. Sungai Puyu.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, saya telah tertarik dengan peristiwa di Taman Seri Arowana. Sedarkah Ahli Yang Berhormat Permatang Pasir bahawa di Taman Sri Arowana mereka baru dapat O.C. pada bulan Julai *last year* tahun ini dan taman ini apabila mereka beli semua perhubungan ada termasuk jalan masuk pergi kampung. Jalan kampung itu memang adalah jalan JKKK dan apabila selepas Sijil Kelayakan Menduduki sudah dapat, MPSP telah membina tiang-tiang di sini dan menghalang lebih daripada 1,000 penduduk mendesak satu kampung lawan dan ini amat bahaya kerana orang kampung tidak dapat menggunakan kemudahan Taman Seri Arowana untuk pergi ke Seberang Jaya dan penduduk-penduduk di Taman Seri Arowana tidak dapat pergi Kampung Pertama.

Saya rasa hairan MPSP ada syaratkan pemaju membinakan satu laluan di belakang rumah, *back lane* dan MPSP juga syaratkan semua tong sampah ada di *back lane*. Hari ini MPSP pergi kutip sampah, lorinya masuk dan masa hendak keluar, dia terpaksa undur keluar dan mereka ada pergi jumpa pihak MPSP beberapa kali dan juga ada satu surat bertarikh 6hb. Oktober 2005 kepada Encik Ridzuan bin Adam, dia juga seorang kakitangan kerajaan di mana dalam sesi perbincangan, MPSP kata jalan JKKK itu jalan swasta tetapi menunjukkan bahawa jalan itu jalan kerajaan. Hari ini sudah wujudkan satu suasana, saya tidak tahulah Dato' Speaker, tetapi orang kata seperti sudah jadi Israel dan Palestin, bina satu tembok ini tidak mahu bagi perhubungan di antara satu taman dan satu perkampungan. Oleh yang demikian saya tidak mahu ambil masa yang banyak, saya serah satu kepada Dato' Speaker untuk baca dan faham.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman):

Jalan itu memang ada tetapi jalan itu di depan, jalan besar itu, di depan cuma masalah yang saya bangkit dia tutup jalan belakang, perhubungan dengan masyarakat dia tutup, jalan hendak pergi keluar memang besar, saya tidak tahu jalan kerajaan atau jalan apa. Jalan tu memang jalan yang besar, boleh dilalui, kereta boleh lalu semua, depan memang ada, tetapi di belakang tu. Dia bagi tahu itu betul tetapi dia tidak faham tanah tu kerajaan atau apa dia saya tidak tahu. Jangan ikut dia...(gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan ikut dengan dia. Saya dalam Dewan ini mengaku saya tidak faham, saya tidak faham kerana apa yang saya telah diberitahu mengikut berita-berita angin, kadang-kadang berita angin jangan dengar terlampau banyak sangat kerana apabila taman ini hendak di maju ada orang-orang tertentu dengan kebelakang politik telah cuba mengambil kontrak daripada pemaju dan pemaju enggan hendak beri kepada dia lepas itu telah menggunakan perhubungan iaitu dengan MPSP supaya binakan tiang-tiang itu untuk susahkan orang. Itu yang saya tidak faham kalau kita hendak faham benar atau tidak marilah kita wujudkan satu jawatankuasa untuk kita siasat, itu saya tidak faham, kerana sebagai satu kerajaan yang bertanggung jawab satu kerajaan yang hendak wujudkan satu suasana penyayang dan perhubungan rapi di antara semua kaum dan semua taman-taman dan kampung tidak harus binakan ini untuk halang lalu lintas. Pelan yang dilulus mengapa tutup sampai lorong dibelakang tutup macam ini. Jikalau ada kecemasan, hendak pergi hospital di Seberang Jaya...(gangguan).

Y.B. Dato' Speaker:

Y.B. Sungai Puyu saya terpaksa masuk campur, serahkan balik kepada Permatang Pasir, jangan curi masa.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan curi masa, pinjam sekejap, sewapun tidak apa...(ketawa).

Y.B. Dato' Speaker:

Apapun tidak boleh.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Bukan, orang kampung kalau ada masalah, *ambulance* tidak boleh masuk bawa dia pergi Seberang Jaya, pusing.

Y.B. Dato' Speaker:

Masa Yang Berhormat sudah lepas tadi, bagi Permatang Pasir balik.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman)

Dia ini ketua pembangkang, kalau hendak kata apapun maklumat dia boleh belaka, macam pukut harimau, di mana sahaja dia tahu. Jadi seperti yang di sebut oleh Y.A.B. Ketua Menteri kelmarin iaitu di samping pembangunan lahiriah yang kita kemukakan kepada masyarakat dan rakyat kita juga tidak boleh lupa kepada perlunya pembangunan rohaniyah. Itu disebut oleh Ketua Menteri. Rakyat kita digalakkan untuk dan mengamalkan agama masing-masing dengan Agama Islam sebagai agama persekutuan ataupun agama negeri.

Oleh itu Y.B. Dato' Speaker, sebagai untuk merangsangkan lagi pembangunan umat dan masyarakat Islam secara menyeluruh maka peranan institusi masjid akan terus dioptimumkan sebagai pusat pembangunan bagi perkembangan ilmu dan sebagai aktiviti sosial dan masyarakat. Saya bersetuju dengan kenyataan ini, cumanya kita harap supaya masjid perlu difungsikan supaya lebih mendapat kepercayaan anak khariah. Kedapatan sekarang ini beberapa masjid telah tidak bermesyuarat bersama-sama dengan anak khariah, misalnya setahun sekali. Mesyuarat tidak ada sekarang ini, tetapi masjid saya cakap sekarang ini Masjid Permatang Pasir dan saya dengar masjid tempat-tempat lain dibiarkan. Lain tempat dia tidak buat mesyuarat, tidak ada pembentangan kewangan, bila mesyuarat mereka bentanglah tetapi sekarang mesyuarat tidak ada, dia tidak bentangkan kewangan, sedangkan kutipan kewangan tiap-tiap minggu berjalan. Jadi anak khariah kita banyak yang bertanya supaya perkara ini dapat di atasi dan dapat di lihat supaya dia dapat berjalan dengan teratur dan betul balik.

Akhirnya Y.B. Dato' Speaker, saya tertarik hati kelmarin tetapi saya tidak boleh campur masalah sekolah di Permatang Sintok iaitu sekolah cina, bukan apa dahulu saya pernah pergi ke sekolah ini, pergi ke tempat itu, kerana dahulu saya duduk di Kepala Batas, Y.B. Penaga tahu saya semasa duduk di Kepala Batas, beberapa orang penduduk panggil saya pergi, kerana dia kata saya pembangkang saya pergi, saya pergi lihat kerana mereka kata pembayaran pampasan tidak begitu baik dan adil, tetapi selepas itu pampasan diberi ikut mereka mahu pula. Ikut penjelasan yang di beri oleh Y.B. daripada Bertam penjelasan dalam Dewan ini, pampasan di bayar balik kepada penghuni-penghuni Cina di situ, dia puas hati, cumanya sekolah ini soal budak-budak hendak mengaji, tempat mengaji, sekolah ini Sekolah Sin Chong telah berlaku usul yang di bawa oleh ketua pembangkang tetapi tidak dibenarkan jadi betullah saya setuju kerana dia dalam mahkamah, bila mahkamah *legal* ini kita tidak boleh buat apa, cumanya saya hendak buat penjelasan sedikit macam mana budak itu yang mana jalan sekolah itu saya biasa pergi, sayapun tinggal begitu saja, rupanya timbul lagi.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta laluan, Dato' Speaker, dia telah beri, Dato' Speaker, memang di Permatang Sintok, saya telah cuma menarik perhatian di Dewan yang mulia ini, di sana Permatang Sintok memang kerajaan hendak tolong dan kerajaan telah pada 2 tahun yang dahulu, telah ada jawatankuasa untuk menolong macam mana boleh atasi masalah ini tetapi tidak berhasil bukan pemaju tidak beri tanah. Walaupun tanah tidak sesuai dia ada beri satu tanah dan tanah ini juga saya difahamkan *trade off* dengan kerajaan negeri di mana pemaju telah beri kelonggaran dan pengecualian kepada dasar kerajaan supaya bagi tanah untuk sekolah ini. Masalah yang berbangkit adalah seperti pada 26 September saya telah kata di Dewan yang mulia ini bahawa semua pihak berhentilah main politik, kerana Sekolah Sin Chung ini adalah intitusi pendidikan dan memang Y.A.B. Perdana Menteri ada beri arahan tertentu macam mana hendak tolong sekolah Sin Chung tetapi apa yang terjadi kita tidak tahu, langsung tidak tahu, apa terjadi. Sehingga pemaju ambil tindakan perintah mahkamah untuk meroboh sekolah ini, memang Permatang Sintok adalah satu peristiwa yang *a good case study* berkenaan dengan pemansuhan Akta Kawalan Sewa tetapi tidak diterima oleh EXCO tertentu. Kita nampak Permatang Sintok ini berdekatan dengan pilihan raya yang mengikut cakapan orang tempatan itu untuk menyelesaikan masalah ini.

Y.A.B. Perdana Menteri telah beri satu *allocation fund*, *specific allocation fund* untuk menolong setinggan di sana. Pampasan yang dibayar oleh pemaju atau tidak di bayar oleh pemaju setiap rumah yang terlibat dapat 20% daripada penilaian rumahnya dan kewangan itu juga telah diberi dan masuk ke bank Hong Kong Shanghai Bank (HSBC). Apa terjadi kepada kewangan itu saya tidak tahu saya tidak faham yang saya faham pada 29 September ini, Dewan yang mulia ini saya ada dengar bahawa Sekolah Sin Chong tidak akan diroboh. Jika akan diroboh, ada Yang Berhormat dari Barisan Nasional akan berdiri di depan sekolah, berhenti sama jentera tidak beri jentera bergerak untuk roboh sekolah ini. Saya kata ini perintah mahkamah dan kita semua tidak boleh hina perintah mahkamah. Kita mesti cari satu perkara untuk selesaikan masalah ini iaitu kata macam mana hendak menempatkan lebih kurang 50 budak sekolah kerana sekolah akan buka dua, tiga minggu yang akan datang. Masalah mereka, kalau kita kena pasti pada masa itu mereka belum dapat kelulusan untuk pindah tapak, kewangan sudah ada, dan kita telah nampak di satu majlis kutipan derma, sudah kutip lebih kurang RM600,000. Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah beri RM100,000 tetapi satu yang saya tahu dan dinasihat oleh Ketua Menteri di Dewan yang mulai ini *to put money into my mouth*. Itu saya tidak faham saja, memang saya tidak faham kalau bahasa Cina, itu saya tidak tahu, saya tidak ada pengalaman.

Dengan izin Dato' Speaker, saya merayu bahawa kita dalam Dewan ini cari satu cara *mechanism* untuk tolong menolong dan tidak hinakan perintah mahkamah akan tetapi cari satu *win win situation*, terima kasih Dato' Speaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih, perkara ini akan di jawab.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman)

Ini EXCO akan dijawab cuma saya bangkit saya hendak beritahu kepada Ketua Pembangkang saya pergi dahulu daripada dia, sebab itu saya bangkit perkara ini. Jadi Y.B. Dato' Speaker, saya ingat cukup setakat itu saya pun mohon menyokong. Wabilahi Taufik Wasalamualaikum Warahmatulallahi Wabarakatuh.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih Yang Berhormat, dijemput Y.B. Pengkalan Kota.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil perbahasan dalam Rang Undang-undang dan Usul Anggaran Pembangunan Tahun 2006. Pada keseluruhannya pembangunan Pulau Pinang dalam tempoh masa 5 tahun kebelakangannya ini ada sedikit kemajuan walaupun dunia menghadapi kemelesetan ekonomi dan krisis petroleum namun kita masih dapat mencapai kemajuan yang sedemikian kita harusnya merasa bertuah. Tahniah dan syabas kepada kerajaan Pulau Pinang, Y.A.B. Ketua Menteri, dan Ahli EXCO jentera staff, jabatan dan agensi kerajaan.

Dato' Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri telah pun mengemukakan dengan jelas berbagai perkara berhubung dengan pembangunan Negeri Pulau Pinang ini. Saya tidak perlu ulang apa yang baik yang disebut oleh Y.A.B. Menteri, tetapi saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menimbulkan beberapa kelemahan dan kesan negatif berhubung dengan rancangan pembangunan yang dijalankan...(dengan izin)... Orang Cina cakap...(bahasa Cina)... ubat yang bagus memang rasa pahit. Sekarang saya hendak bangkit apa yang pahit. Kalau ada pahit sedikit saya harap pihak kerajaan negeri dan Ahli EXCO saya minta maaf.

Isu yang pertama projek pembangunan bandaraya KOMTAR merupakan Pusat Pentadbiran Kerajaan Negeri, pusat perniagaan dan pelancongan dimulakan sejak lebih daripada 20 tahun, tetapi projek ini belum dilengkapkan, ini bermakna belum 100% siap. Ini telah menjadi satu perkara yang tidak disenangi oleh rakyat Negeri Pulau Pinang. Saya malulah mengapa projek itu sudah 20 tahun lebih tetapi tidak boleh siap semua berbanding dengan Menara Kuala Lumpur, 5 tahun sudah siap. Kalau berbanding dengan Taiwan, Shanghai, semua cepat, tetapi kita Pulau Pinang mengapa KOMTAR 20 tahun lebih ...(gangguan). Keseluruhan projek KOMTAR mengandungi 5 fasa, fasa pertama dilengkapkan dengan mendapat sijil penghuni sementara bukan O.C. yang kekal punya, sementara. Fasa pertama mengandungi KOMTAR Tower dan basic shopping complexes ...(dengan izin).

Fasa satu itu dapat O.C., sementara awal tahun 1980. Fasa kedua termasuk Dewan Tunku dan Hotel Shang-ri La di selesaikan pada pertengahan tahun 80-an. Fasa 2B yang pada asalnya bercadang untuk membina Pasaraya Metrojaya telah ditangguhkan akibat kegawatan ekonomi dan Fasa 3 pula dicadangkan untuk pembinaan kompleks membeli belah dan hotel. Tanahnya telah dijual oleh PDC kepada pihak swasta tetapi sehingga hari ini projek tidak dijalankan dan tapak ini kini digunakan sebagai tempat letak kereta yang agak terbiar.

Dato' Speaker, KOMTAR Fasa 4 pula mengalami nasib yang turun naik dan masalah tanah tenggelam, nasib baik projek ini yang kini dikenali sebagai KOMTAR baru iaitu Prangin Mall akhirnya telah diselesaikan pada tahun 2000. Dato' Speaker, KOMTAR Fasa 5 pun tidak tahu bila akan dijalankan. Tanah yang dipunyai PDC ini dalam keadaan terbiar dan tidak diambil perhatian yang sewajarnya. Rumah-rumah menjadi usang selalu berlaku kebakaran, tanah-tanah yang penuh ditumbuhi dengan lalang-lalang, tambahan dengan serangan lalat, tikus yang berkeliaran di sekitar kawasan ini. Tambah lagi ia juga menjadi tempat di mana ramai penagih dadah keluar masuk di kawasan ini.

Dato' Speaker, kawasan tapak itu KOMTAR Fasa 5 boleh dikata sebagai *year nineteen forty one* ...(dengan izin), Disember, Jepun bom Prangin Market 1941, kalau kita hendak *study*, Hari dalam sejarah kita boleh *review* lah, *you* pergi tengok lawat sana Prangin Mall Fasa 5 sebagai Jepun bom Pulau Pinang itu. *You* tengok rumah runtuh, rumah yang terbakar biar di sana, orang semua lari selamat, kalau kita boleh pergi KOMTAR Tingkat 59, *you* tengok susahlah, sini macam *twin city* sebagai satu bandar yang usang, yang satu lagi kemakmuran, itu macamlah.

Ahli Kawasan Sungai Puyu (Y.B. Encik Phee Boon Poh):

Minta jalan. Dato' Speaker, kemungkinan Ahli Yang Berhormat Pengkalan Kota boleh minta dia orang pergi jemput krew-krew mai buat filem peperangan di sana ini boleh akibat boleh bawa mai pelancong dan ada invest Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Kita boleh jemput Jackie Chan mari buat satu *film second world war* punya, kalau boleh, ini boleh jimat kos tidak perlu lagi. Terima kasih.

Y.B. Dato' Speaker:

Jemput Sungai Puyu pergi berlakon...(ketawa).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Ahli Sungai Puyu dia pelakon yang terbaik, kalau tanding dengan *you* dia kalah.

Dato' Speaker, secara ringkas dari sejumlah 5 Fasa yang dicadangkan hanya dua setengah Fasa yang diselesaikan dan Fasa 2B, Fasa 3 dan Fasa 5 langsung tidak apa-apa tanda yang menunjukkan pembangunan akan dijalankan. Dalam perkara ini saya ingin menyeru kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang supaya jangan menjual tanah Fasa 5 ini kepada pihak swasta sebab dari pengalaman dari Fasa 3 jual pada swasta dan sekarang swasta punya orang, sebab kegawatan ekonomi dia pun tidak boleh menjalankan projek kerajaan negeri pun tidak boleh buat apa. Fasa 2B pun itu macam, sekarang Fasa 5 saya kuatir lah kerana PDC sekali lagi sebab ini tempat yang dahulu *pre war house*, kerajaan negeri *acquire* ambil tanah itu *pre war house* punya individu, itu pemilik rumah, rumah untuk pembangunan Pulau Pinang tetapi ambil tanah tetapi tidak buat apa, jual bagi orang buat, tidak betullah. Ini sudah menjadi sejarah, (*history*), kita tidak mahu cari balik, ulang lagi, tetapi sekarang kita tengok ke hadapan, saya cadang kerajaan negeri, PDC pun *hundred percent owner* Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak mahu jual tanah bagi lain orang. Saya cadangkan tidak mahu jual itu tanah Fasa 5 kepada pihak swasta untuk menggunakan kompleks membeli belah atau hotel, sebab kawasan sana pada masa ini sudah terdapat terlalu banyak kompleks membeli belah.

Sebaliknya Fasa 5 ini seharusnya digunakan untuk membina pusat pengangkutan atau *transport hub* yang boleh digunakan oleh bas-bas awam, bas persiaran, teksi dan juga terminal LRT dan juga sana boleh jual itu barang untuk penumpang-penumpang makan, minum dan tepi KOMTAR Fasa 5 ada satu Prangin Canal, ini Prangin Canal ada sejarah. Ini saya cadangkan lebih baik Prangin Canal boleh bagi lanskap sikit, bagi dia cantik sebagai orang awam atau pelancong boleh pergi sana, siar-siar di sana, main di sana, sebagai kita pergi Singapore ada itu ada klap "*clark Quay*" bank Singapore *river* ini Prangin Canal pun boleh, sebagai cinta sungai dan sama ada sebab ini canal di Prangin Mall parit(gangguan).. bikin landskap sikit, bagi cantik, dahulu Prangin Canal boleh berenang punya saya pun ada dapat sepuluh ringgit saya kutip, dia punya air banyak cantik, banyak bersih, tetapi sekarang *you* tidak perlu beli *ink you* pergi sana angkat boleh jadi *ink*, itu sungai banyak kotor.

Dato' Speaker, masalah yang kedua tentang itu projek Je-Expressway Fasa 2 yang masih belum selesai telah menimbulkan masalah kesesakan lalu lintas di Gat Lebuhraya Macallum, Weld Quay dan Jalan C.Y. Choy. Baru-baru ini untuk makluman Y.B. Dato' Speaker, baru ini tengah hari sudah ada berlaku satu kemalangan, satu orang lelaki tua berbasikal terkorban kerana kesesakan lalu lintas sama ada satu *container* lori langgar orang tua berbasikal, mati, saya pun banyak sedih hati. Ini kita hendak selesai cepat-cepat, perkara kesesakan lalu lintas ada jejas keselamatan orang awam dan keselamatan penghuni-penghuni di sana. Kawasan-kawasan ini juga menghadapi masalah kekurangan tempat letak kereta dan keselamatan pengguna-pengguna jalan raya.

Dato' Speaker, saya difahamkan pada mulanya Fasa 2 projek Je-Expressway adalah dijalankan secara *elevated highway* dengan secara *fly over* tetapi saya tidak tahu mengapa sekarang cadangan *elevated highway* dibatalkan oleh kerana lebuhraya di jalan terus atas tapak tanah yang memintas kawasan-kawasan perumahan terdapat banyak kedai-kedai di sepanjang lebuhraya dan lebuhraya-lebuhraya ini amat berdekatan dengan rumah-rumah pangsa di sepanjang jalan. Ini tentunya mendatangkan masalah-masalah keselamatan antara penduduk-penduduk. Mereka juga menghadapi kesusahan untuk keluar masuk dan kekurangan kemudahan meletak kereta, penduduk-penduduk di sekitar kawasan ini telah menyatakan ketidakpuasan mereka, saya harap pihak JKR, MPPP dan syarikat projek Je-Expressway dapat mengambil perhatian yang sewajarnya dan menyelesaikan masalah-masalah ini.

Dato' Speaker, selain daripada ini Je-Expressway juga menyebabkan kawasan Weld Quay, Jalan C.Y. Choy, Magazine Road, Jalan Gurdwara jalannya selalu sesak di sebelah pagi dan petang. Saya minta supaya pihak berkuasa yang berkenaan mencari jalan untuk menyelesaikan masalah-masalah ini. Untuk makluman Y.B. Dato' Speaker, sekarang projek JEway fasa II telah sampai ke Gat Lebuh Macallum dan Gat Lebuh Cecil, dan ini dulu, dari Gat Lebuh Noordin boleh ada satu alternatif way jalan kampung dan ada alternatif jalan kecil boleh dari Gat Lebuh Noordin ke Gat Lebuh Macallum telah ditutup oleh projek JEway, tetapi sebab projek ini makan masa satu tahun sebab semua jalan masuk Jalan C.Y. Choy dan Jalan C.Y. Choy *is the only way to JEway* dan Jambatan Pulau Pinang dan Kuala Lumpur guna satu jalan sahaja sebab projek ini jalan kita tidak tahu bagaimana selesai. Saya harap JKR, MPPP dan JEway *company* boleh mengambil perhatian dan menyelesaikan masalah itu.

Y.B. Dato' Speaker, oleh kerana projek JEway ini akan mengambil masa setahun untuk dilengkapkan maka ini bermakna masalah-masalah yang timbul tadi akan berterusan. Oleh itu saya menyeru supaya pihak syarikat pembinaan JEway ini boleh mengkaji kemungkinan membenarkan sebahagian lebuhraya yang telah siap diguna supaya masalah yang dihadapi oleh penduduk dapat diminimumkan.

Y.B. Dato' Speaker, saya meminta kerana sekarang JEway fasa II telah sampai ke Gat Lebuh Macallum dan Jambatan Sungai Pinang telah siap dibentuk. Dari maklumat JEway *company* dia sebut bulan Jun boleh siap sampai ke Lebuhraya Macallum, sebab itu saya menyeru JEway kalau boleh tidak mahu tunggu sampai *end of 2006* baru dibuka. Kalau boleh sampai ke Lebuhraya Macallum boleh buka. Kalau dibuka memang boleh diselesaikan masalah yang dihadapi oleh kita.

Dato' Speaker, lebih penting lagi saya harap mereka mesti memastikan projek JEway yang dijalankan mengikut jadual dan jangan tangguh lagi. Kalau diikut jadual dulu patut JEway fasa II akan siap pada April 2006 tetapi saya dapat tahu akan tangguh lagi sehingga *end of 2006*. So dalam Dewan yang mulia ini, saya harap JEway *company* mempercepatkan pembinaan dan tidak ditangguh lagi. Dato' Speaker, dengan dua tiga perenggan ini, saya mohon menyokong, terima kasih.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih Yang Berhormat, Ahli Kawasan Pantai Jerejak.

Ahli Kawasan Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe):

Terima kasih Dato' Speaker. Saya ucapkan terima kasih kepada Dato' Speaker kerana membenarkan saya mengambil bahagian dalam perbahasan pada petang ini untuk meluluskan Bajet Tahunan Pulau Pinang. Semasa dalam 3 sesi persidangan Dewan yang lepas, saya telah memberikan tumpuan kepada isu ekonomi dan perindustrian. Namun, pada sesi persidangan kali ini, saya hanya akan memberikan tumpuan kepada isu sistem penyampaian, serta satu lagi isu yang saya percaya akan menarik perhatian kita semua.

Dato' Speaker, sejak Y.A.B. Dato' Seri Abdullah Badawi, Perdana Menteri kita sayangi mengambil alih kepimpinan negara. Beliau telah memaklumkan secara jelasnya kepada kita bahawa sistem penyampaian kita perlu ditingkatkan. Pada 17 Oktober 2005, Yang Amat Berhormat sekali lagi telah membuat satu pengumuman penting berkenaan dengan sistem penyampaian iaitu penubuhan sebuah biro tindakan dan memberikan kuasa tambahan kepada Biro Aduan Awam. Di samping itu, beliau juga mahu satu tinjauan pandangan umum ...(dengan izin), *public opinion poll* diadakan untuk semua polisi-polisi dan projek-projek nasional serta isu-isu lain supaya ianya boleh dijadikan sebagai sebahagian daripada perancangan kerajaan. Dengan pengumuman ini, Y.A.B. Perdana Menteri telah mengambil satu lagi langkah yang penting untuk mempertingkatkan sistem penyampaian. Langkah yang diambil ini boleh juga dianggap sebagai langkah yang penting untuk mempertingkatkan sistem penyampaian. Langkah yang diambil ini boleh juga dianggap sebagai salah satu daripada perubahan yang paling radikal sekali dalam sejarah pentadbiran kerajaan. Pada masa yang sama, beliau telah memperingatkan kita semua, bahawa sungguhpun secara keseluruhannya nampaknya sistem penyampaian kita telah bertambah baik, namun masih terdapat banyak lagi ruang untuk dimajukan dan dipertingkatkan dan beliau masih tidak puashati dengan keadaan semasa. Saya hanya dapat bersetuju dengan pandangan beliau dan saya percaya rakyat juga turut bersetuju dengan pandangan ini.

Berdasarkan pengumuman ini, saya ingin mencadangkan supaya di peringkat negeri, kita juga menubuhkan sebuah Biro Tindakan Peringkat Negeri dan mengadakan tinjauan pandangan umum untuk semua polisi-polisi dan projek-projek negeri. Jika ini boleh dilaksanakan, maka kita boleh pasti bahawa semua projek yang akan diadakan akan mendatangkan kebaikan kepada rakyat. Oleh kerana mereka boleh memainkan peranan dari segi pemberian input yang penting kepada kita sama ada di peringkat perancangan, pelaksanaan ataupun pemantauan. Penglibatan rakyat adalah kunci kepada kejayaan kita.

Dato' Speaker, kita rakyat Malaysia boleh bangga bahawa perkhidmatan awam kita secara keseluruhannya masih boleh dikatakan sebagai salah satu daripada sistem yang terbaik sekurang-kurangnya di dalam rantau ini. Di antara contoh terkini, yang dapat menggambarkan kerja kuat dan semangat berkhidmat yang tinggi yang ditunjukkan oleh Jabatan Kesihatan Negeri baru-baru ini, semasa menghadapi isu demam denggi yang melanda kita. Kawasansaya adalah sebahagian daripada Daerah Barat Daya dan pada sekitar waktu, kita semua di Daerah Barat Daya terpaksa hidup dengan dikaitkan sebagai daerah yang duduk di tangga tertinggi sekali di seluruh Negara. Tertinggi bukan dari segi kemudahan infrastruktur yang paling canggih, tertinggi bukan kerana kita mempunyai tahap kebersihan yang paling baik, tetapi tertinggi dari segi mempunyai catitan kes demam tinggi. Sudah tentunya perkaitan seperti ini bukan sesuatu yang boleh kita banggakan, namun dalam konteks ini secara adilnya kita tidak boleh menyalahkan mana-mana pihak.

Dato' Speaker, semasa puncak wabak denggi ini, Jabatan Kesihatan Negeri, bersama-sama dengan Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan sokongan padu daripada rakyat telah bekerja begitu kuat sekali. Siang malam mereka bekerja dan saya boleh jadi saksi kepada ini. Sungguhpun Jabatan Kesihatan Negeri amat berkurangan dari segi tenaga kerja, mereka tidak pernah membuat apa-apa rungutan. Sebaliknya mereka berusaha bersungguh-sungguh, setiap hari mereka menjalankan kerja-kerja pemeriksaan premis-premis rumah dan mengadakan penyemburan di kampung-kampung dan taman-taman perumahan. Mereka juga memberikan ceramah-ceramah untuk meningkatkan kesedaran mengenai betapa bahayanya penyakit ini dan mengajar kita cara macam mana kita perlu menghadapinya. Mereka juga membantu dalam penubuhan pasukan-pasukan sukarela COMBI. Dalam kawasan saya sahaja, dengan kerjasama pelbagai golongan masyarakat, seperti JKKK, Rukun Tetangga, Persatuan Penduduk dan Badan-badan Pengurusan, dalam masa hanya seminggu sahaja, saya berjaya menubuhkan 144 buah pasukan COMBI. Bersama-sama kita bekerja tanpa mengira penat lelah, ada di antara mereka, hampir-hampir pengsan kerana keletihan. Keputusannya, dalam masa 6 minggu sahaja bilangan kes demam denggi di kawasan saya menurun satu persatu. Kawasan-kawasan yang telah disenaraikan sebagai kawasan hitam berubah menjadi putih dan hari ini wabak demam denggi telah berjaya dikawal.

Di sini, saya ingin merakamkan penghargaan serta mengucapkan syabas dan tahniah kepada Jabatan Kesihatan Negeri diantaranya Dr. Ong, Dr. Yazmin, Dr. Tan, Dr. Salleh, Dr. Latifah dan banyak lagi pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan mereka serta Majlis Perbandaran Pulau Pinang di bawah pimpinan Dato' Ahmad Phesal dan Pengarah Kesihatan mereka Dr. Goh, oleh kerana kerja cemerlang mereka. Pada masa yang sama, saya berpendapat kita harus jangan lupa juga untuk mengucapkan syabas dan tahniah kepada EXCO Kesihatan, Y.B. daripada Bagan Dalam yang bekerja amat kuat sekali. Pencapaian ini telah menunjukkan kepada kita semua, apakah satu sistem penyampaian yang baik dan apakah satu sistem penyampaian yang baik boleh dicapai terutamanya sekali jika ianya melibatkan rakyat kita.

Dato' Speaker, saya juga ingin mengambil kesempatan memberikan pujian kepada Jabatan Kerja Raya.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansur bin Musa):

Minta laluan Dato' Speaker,

Y.B. Dato' Speaker :

Minta laluan, YB Batu Maung.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansur bin Musa):

Dato' Speaker, saya terpenggil untuk bangun memberi sokongan kepada wakil kawasan saya dari Pantai Jerejak kerana setujukah ADUN daripada Pantai Jerejak sekiranya jabatan-jabatan kerajaan dapat bekerja kuat sepertimana mereka bekerja semasa denggi melanda contohnya Jabatan Kesihatan dan MPPP di mana kita panggil sahaja, kita telefon sahaja, lori untuk bersih kawasan esok itu terus datang dengan cepat sekali. Saya rasa sekiranya budaya kerja seperti ini dapat dikekalkan masalah kebersihan, masalah wabak akan dapat kita atasi dengan cepat, terima kasih.

Ahli Kawasan Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe):

Terima kasih Dato' Speaker, sayapun harap begitulah, Dato' Speaker saya teruskan. Saya juga mengambil kesempatan memberi pujian kepada Jabatan Kerja Raya sebuah jabatan yang jarang-jarang kita dengar menerima pujian, biasanya kritikan adalah. Saya telah perhatikan bahawa dalam masa kebelakangan ini, banyak isu-isu yang

telah saya bangkitkan di mesyuarat-mesyuarat seperti Mesyuarat Tindakan Daerah dan Mesyuarat Jawatankuasa Infrastruktur Negeri telah diberikan perhatian dan tindakan telah diambil dalam masa yang terdekat. Surat-surat yang di hantar kepada jabatan ini juga telah menerima jawapan dalam masa yang terdekat. Saya amat puas hati dengan tindakan balas seperti ini, sungguhpun saya percaya saya tidak salah untuk mengatakan bahawa kemungkinan ini telah berlaku selepas sahaja kita mendapat seorang pengarah negeri baru yang dinamik iaitu Encik Abdullah. Syabas JKR dan syabas Encik Abdullah. Oleh yang demikian, Ahli-ahli Yang Berhormat daripada dua contoh yang telah diberikan, kita dapat lihat bahawa masih terdapat banyak jabatan-jabatan kerajaan dan pegawai kerajaan kita yang rajin, boleh bekerja, dan dapat memberikan satu imej yang baik kepada orang ramai.

Dato' Speaker, pada masa yang sama, malangnya masih terdapat beberapa buah jabatan kerajaan yang perlu meningkatkan tahap sistem penyampaian mereka. Di sini saya ingin merakamkan perasaan kesal saya terhadap Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang ataupun PDC. Dato' Speaker, di dalam kawasan saya yang dibanjiri dengan rumah-rumah pangsa, terdapat sebanyak 51 blok rumah-rumah pangsa yang dibina oleh PDC sejak 70-an dan 80-an. Saya memang kesal dengan PDC, yang nampaknya tidak dapat menunjukkan kepada kita satu contoh sebagai pemaju yang baik, terutama sekali dari penyelenggaraan blok-blok ini dan cara menyerahkan hak milik strata yang lebih teratur dan berprofesional. Saya memang faham bahawa isu penyelenggaraan dan hak milik strata adalah satu isu yang boleh dikatakan baru, oleh kerana ianya hanya muncul mendapat perhatian yang lebih serius sejak pertengahan tahu 90-an. Walau bagaimanapun kita semua memang berharap prestasi yang lebih baik daripada sebuah organisasi yang dikatakan berkaliber seperti PDC.

Dalam masa 5 hingga 6 tahun kebelakangan ini, seringkali kita pernah baca, ataupun dengar mengenai pengalaman yang begitu teruk yang dihadapi oleh penduduk-penduduk yang tinggal di bangunan-bangunan yang tinggi seperti rumah-rumah pangsa dan pangsapuri-pangsapuri. Kebanyakan daripada masalah-masalah yang dihadapi mereka, adalah seperti kegagalan membayar bayaran perkhidmatan, keadaan ruang awam, ..(dengan izinnya), *common areas* yang begitu kotor dan teruk, salah guna kawasan *common properties* dan kerosakan kemudahan infrastruktur samada dalaman atau di luar yang berleluasa. Pengurusan kesemua 51 blok selama ini adalah tanggungjawab PDC.

Di sini, izinkan saya mengemukakan tiga isu besar yang dihadapi oleh rakyat, dan kegagalan PDC untuk mengatasinya.

Dato' Speaker, saya tidak faham mengapa selama 20 hingga 30 tahun ini, PDC tidak pernah meningkatkan bayaran perkhidmatan unit-unit rumah pangsa mereka. Apa yang telah berlaku ialah mereka melalui anak syarikat mereka mula-mula Syarikat Pedeco yang telah pun dibubarkan dan kini Syarikat Setia Urus hanya membuat cadangan untuk meningkatkan bayaran perkhidmatan secara tidak munasabah, sebelum hak milik strata diberikan kepada penduduk-penduduk. Kadar yang dicadangkan mereka adalah lebih kurang di antara 200 hingga 300 peratus peningkatan. Peningkatan yang begitu tidak munasabah, dan yang dicadangkan secara mengejut ini telah menyebabkan kesusahan kepada rakyat.

Saya memang faham bahawa selama ini apa yang dikenakan oleh PDC adalah jauh lebih rendah daripada kadar pasaran dan PDC memang telah memberikan satu subsidi yang besar. Namun untuk mengatasi masalah ini apa yang sebenarnya perlu diambil oleh PDC ialah untuk memperkenalkan satu kaedah peningkatan yang lebih beransur-ansur ...(dengan izin) *a form of gradual increase* dan bukan yang secara mengejut ini. Sebagai contoh marilah kita ambil sebuah unit yang dibina pada tahun 1985 dan yang dikenakan bayaran perkhidmatan sebanyak RM14 sebulan pada masa itu. Sekiranya PDC telah mengambil *initiative* dari dulunya dan meningkatkan bayaran perkhidmatan sebanyak RM5 setiap 5 tahun maka ini bermakna pada hari ini selepas 20 tahun, pemilik-pemilik unit sudah biasa untuk membayar bayaran perkhidmatan sebanyak RM34 sebulan. Jadi sekiranya selepas sahaja pemberian hak milik strata dan PDC bercadang untuk meningkatkan lagi bayaran perkhidmatan kepada katalah RM40, atau RM50 sebulan, pemilik-pemilik unit akan lebih bersedia untuk menerima cadangan ini. Ini juga akan meringankan tanggungjawab Jawatankuasa Badan Pengurusan yang baru ditubuhkan. Adalah jelas sekali dalam hal ini kita boleh lihat bahawa perancangan PDC memang amat lemah sekali. Apa nak buat?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah):

Dato' Speaker, minta laluan. Sebenarnya apa yang dibangkitkan oleh rakan saya tadi adalah sesuatu yang penting. Di Seberang Jaya umpamanya Kompleks D, hampir kesemua flat-flat itu telah diserahkan begitu sahaja kepada penghuni dan akhirnya penghuni-penghuni tak tahu nak buat apa. Mereka datang jumpa di Pejabat Wakil Rakyat, seterusnya kita lah cari jalan sementara untuk *solve the problem*(dengan izin). iaitu rumput telah menjadi panjang.

Di blok itu satu lif telah menjadi rosak, yang kedua tangki air yang bocor keluar air tidak direpair. Kadang-kadang wakil rakyat kena pergi repair lagi. Saya berharap seperti yang disarankan beberapa masalah yang dikemukakan tadi janganlah kita lepas tangan. Betullah seperti PDC kata wang penyelenggaraan tidak dijelaskan. Banyak kali kita bawa isu-isu berkenaan flat-flat lain, tetapi bertanggungjawablah sedikit. Kalau nak serah begitu saja pun adalah mekanisme-mekanisme tertentu. Kalau tak sanggup buat sendiri panggillah wakil rakyat kita bincang. Ada cara-cara tertentu, sebab untuk kita hendak bagi terus kepada satu badan lain, meneruskan kerja-kerja penyelenggaraan tak boleh, sebab dia ada terikat dengan *strata title*. Kalau flat tersebut ada dua orang sahaja yang ada *strata title*, macam mana nak buat *management cooperation*. Maka tidak boleh buat *management cooperation*, siapa yang hendak bertanggungjawab untuk mengendalikan kebersihan di kawasan itu. Jadi saya berharap setelah saya menyambung hujah-hujah ini, marilah kita duduk berbincang dengan Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri yang penyayang, panggillah kami sama, kita bincang. Saya percaya ada mekanisme tertentu, kita boleh buat.

Dengan keadaan sekarang di Seberang Jaya kita telah pun mengatur beberapa cara tertentu untuk menyelesaikannya. Kalau PDC tak mahu, serah pengurusan balik kepada kami, kami tahu caranya tetapi marilah kita bincang mekanisme tersebut. Mungkin boleh hapus kira hutang lama PDC oleh penghuni lama supaya orang baru boleh mengambil tindakan tertentu tetapi *sinking fund* yang telah berada dalam tangan PDC bagi balik kepada flat-flat tersebut supaya ia boleh guna duit itu untuk repair yang major dan orang baru yang ambil alih boleh meneruskan kerja-kerja penyelenggaraan dan rakyat Pulau Pinang akan menghadapi kebahagiaan dan kesejahteraan hidup. Terima kasih.

Ahli Kawasan Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe):

Terima kasih Y.B. Seberang Jaya atas sokongan. Saya sambung, apa nak buat, nasi sudah jadi bubur, tetapi jika ada kemahuan di situ ada jalan. Tetapi sekiranya kita bersungguh-sungguh Dato' speaker, kita masih lagi boleh mengatasi masalah ini. Saya ingin cadangkan kepada PDC untuk mengkaji semula kadar bayaran perkhidmatan yang dikenakan oleh mereka. PDC boleh memperkenalkan satu sistem peningkatan bayaran perkhidmatan secara beransur-ansur dan menaikkan bayaran perkhidmatan ini setiap dua tahun mulai daripada 2006. Jika ini boleh dibuat, ini bermakna bahawa dalam tempoh masa enam tahun, iaitu selepas tiga kali peningkatan bayaran perkhidmatan PDC akan berjaya mencapai hasrat mereka iaitu untuk menyelaraskan bayaran perkhidmatan yang dikenakan ke atas mereka dengan kadar pasaran.

Masalah yang dihadapi sekarang ialah PDC telah memindahkan tanggungjawab untuk menjawab kenapa diadakan kenaikan bayaran perkhidmatan yang begitu tidak munasabah dan secara mengejut ini kepada Badan Pengurusan yang baru. Ini adalah tidak adil dan tidak boleh diterima oleh Badan-badan Pengurusan yang baru ini.

Dato' Speaker, isu yang kedua ialah dari segi cara pemindahan hak milik strata dan penubuhan Badan-badan Pengurusan yang pada pendapat saya amat kurang berprofesional sekali. Hampir kesemua hak milik strata di kawasan saya telah hanya dikeluarkan dalam masa lima tahun kebelakangan ini. Ini bermakna hanya selepas hampir 20 tahun atau lebih sejak pembinaan blok-blok ini. Semua pemaju-pemaju yang bertanggungjawab akan memastikan bahawa sebelum penyerahan hak milik strata dan penubuhan sebuah badan pengurusan satu lawatan bersama akan diadakan. Lawatan bersama ini adalah penting untuk memastikan bahawa segala masalah-masalah yang masih tidak dapat diatasi dapat dirakamkan dan diselesaikan sebelum penyerahan ini disempurnakan.

Sungguhpun dalam konteks ini nampaknya PDC telah mengadakan beberapa lawatan seperti yang dikehendaki tetapi masalahnya ialah selepas lawatan telah dibuat masih terdapat banyak kerja-kerja pembaikan yang dibawa kepada perhatian mereka semasa lawatan itu tidak dijalankan. Mengikut satu kajian baru-baru ini yang melibatkan 36 buah blok, 95% daripada blok-blok ini melahirkan perasaan kesal dan tidak puas hati dengan tindakan susulan lawatan-lawatan yang dibuat oleh PDC. Pada masa yang sama, sebelum pun isu-isu ini diberikan perhatian dan diselesaikan, pemilik-pemilik unit telah dipaksa untuk mengambil alih tanggungjawab pengurusan dan penyelenggaraan blok-blok mereka.

Kebanyakan daripada masalah-masalah yang belum diatasi memerlukan perbelanjaan yang agak besar dan adalah mustahil sekali untuk sebuah badan pengurusan yang baru dan yang tidak mempunyai apa-apa punca kewangan baik pun pengalaman, untuk mengambil alih kerja-kerja pembaikan ini yang sepatutnya perlu dibuat oleh PDC sebagai pemaju projek yang asal. Di sini, kita bukan minta PDC sebagai contohnya untuk menggantikan satu lif yang baru untuk setiap blok tetapi sudah tentunya adalah tanggungjawab mereka untuk memastikan bahawa semua lif adalah dalam keadaan yang baik sebelum penyerahan hak milik kepada mereka misalnya Blok 9 di Jalan Tengah ada dua lif. Tapi satu lif telah rosak hampir dua tahun. Lagi satu lif ada mood. Tiap-tiap minggu rosak. Macam mana kita hendak serahkan lift seperti ini kepada badan pengurusan.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Minta laluan Dato' Speaker, masalah yang dibangkitkan oleh rakan saya daripada Pantai Jerejak samalah dengan apa yang dihadapi oleh saya. Saya cuma nak tanya Pantai Jerejak, adakah beliau bersetuju kalau nak banding dengan jabatan-jabatan lain contohnya JKR, PDC kita boleh bubuh di bawah *on the lower side*. Bukan kita nak *condem* PDC tetapi saya berpendapat masih banyak ruang untuk diperbaiki dan kita sebagai wakil rakyat, di kawasan saya sendiri dan rakan saya, memang kita sanggup bekerjasama kerana pada saya sekiranya PDC tidak dapat memberi satu contoh yang baik sebagai pemaju adalah sangat sukar untuk kita arah pemaju-pemaju swasta yang lain untuk menjaga bangunan-bangunan yang mereka bina sedangkan agensi kerajaan sendiri pun tidak dapat menjalankan kerja dengan baik walaupun rakan saya pun sudah kata nasi sudah menjadi bubur tetapi kadang-kadang bubur kalau kita taruh *spices* sikit lagi, kita boleh makan dengan lebih sedap lagi.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah):

Minta laluan Dato' Speaker, sebenarnya di samping kita menengahkan kelemahan PDC, PDC pun ada buat kerja baik. Kalau tidak kerana mereka menjadi pemaju peringkat awal, Pulau Pinang tidak akan ada banyak rumah-rumah dan flat-flat, orang-orang berpendapat rendah pun tidak akan mengecapi nikmat untuk tinggal di tempat-tempat tersebut. Tapi macam orang jual kereta, buat kereta bagus, *after sales service is very poor. So PDC is after completion period*, penyelenggaraannya itu, saya ingat *something is wrong* dengan mekanisme penyelenggaraan itu. Kalau dia ada *good leadership* di dalam syarikat yang mengendalikan penyelenggaraan mungkin dia tahu mekanisme yang terbaik cara kutipan, macam mana untuk berinteraksi dengan penduduk dan bagaimana untuk buat jadual penyelenggaraan dan sebagainya. Y.A.B. Ketua Menteri kalau boleh kita tengok *after sales service* untuk PDC. Terima kasih.

Ahli Kawasan Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe):

Terima kasih Y.B. Seberang Jaya. Saya lebih setuju dengan pandangan beliau kerana kita tidak boleh katakan kalau dia lemah dalam bahagian ini, secara keseluruhan ini organisasinya kurang baik. Dari segi bahagian yang menjaga isu ini, saya ingat banyak ruang untuk dipertingkatkan. Kita bukan minta PDC untuk membina longkang-longkang lilitan yang baru *premeter drain* untuk menggantikan yang lama

tetapi PDC perlu memastikan bahawa semua longkang-longkang lilitan yang rosak diperbaiki dahulu. Kita bukan meminta PDC untuk membekalkan tong-tong sampah yang baru untuk setiap blok, tetapi mereka haru pastikan semua blok mempunyai tong-tong sampah yang boleh dipakai dan bukannya yang dalam keadaan yang begitu teruk sekali. Ada diantaranya blok-blok yang tidak pun mempunyai pintu untuk kawasan yang mana diletakkan tong-tong sampah. Kita bukan minta PDC untuk catkan semula setiap blok, setiap kali ada permohonan daripada penduduk-penduduk tetapi sebagai pemaju asal mereka haru mencatatkannya setiap sepuluh tahun sekali mengikut kebiasaan...(dengan izin), *following convention*. Dalam hal ini, PDC telah gagal oleh kerana banyak daripada masalah-masalah ini masih belum diselesaikan.

Dato' Speaker, dalam enam bulan kebelakangan ini saya sudah membuat lawatan kepada kesemua 51 buah blok ini, untuk meneliti dengan mata sendiri keadaan di kawasan-kawasan ini. Dari segi lif-lif yang rosak, lima daripada tujuh blok yang mempunyai lif menghadapi masalah. Dari segi longkang-longkang lilitan yang rosak, 80% menghadapi masalah ini. Dari segi pintu-pintu tempat pembuangan sampah yang rosak, 92% melaporkan ianya dalam keadaan yang teruk. Dari segi tong-tong sampah yang sudah rosak 83% adalah dalam keadaan teruk dan belum lagi ditukarkan dengan yang baru. Saya mempunyai semua bukti ini dalam bentuk fotografi. Keadaan di kebanyakan blok-blok ini amat menjijikkan dan memberikan gambaran bahawa kawasan-kawasan ini adalah terletak di kawasan-kawasan seperti yang terdapat di Dunia Ketiga. Sedarkah PDC bahawa kawasan taman perumahan yang dibina mereka ini telah pun diisytiharkan sebagai Bandaraya Siber? PDC apabila ditanya nampaknya seolah-olah mereka telah lepas tangan. Amatlah kurang adil dan kurang bertanggungjawab untuk memaksa pemilik-pemilik unit menerima hak milik strata mereka dan menubuhkan badan pengurusan hanya semata-mata untuk memenuhi keperluan yang terdapat di dalam Akta Hak Milik Strata. Sebuah syarikat pemaju yang baik dan yang bertanggungjawab tidak akan membuat sedemikian. Lebih-lebih lagi PDC sebagai sebuah agensi Kerajaan sebenarnya patut memberikan satu contoh dan teladan yang lebih baik untuk pemaju-pemaju lagi mengikuti. Jika PDC, sebagai sebuah agensi Kerajaan boleh mengamalkan satu sikap yang demikian, saya memang berasa bimbang dan khuatir bagaimana dan apakah yang akan dibuat oleh pemaju-pemaju swasta yang lain nanti?

Di sini saya ingin mencadangkan supaya PDC mengadakan sekali lagi satu siri lawatan yang baru kepada kesemua blok-blok ini untuk meneliti dan membincang dengan wakil-wakil badan pengurusan masing-masing apakah kerja pembahagian yang perlu dibuat dan kemudiannya mengambil tindakan untuk menyelesaikan masalah ini dalam satu tempoh masa yang munasabah.

Isu yang ketiga ialah soal si berhutang dalam bayaran perkhidmatan. Mengapakah sehingga hari ini PDC tidak pernah mengambil apa-apa tindakan ke atas si berhutang dalam bayaran perkhidmatan sebelum penubuhan Badan Pengurusan. Saya tahu ada juga di antara yang berhutang bayaran perkhidmatan yang tidak pernah membayar satu sen pun bayaran perkhidmatan mulai daripada hari pertama mereka masuk dan tinggal di dalam unit mereka, 20 tahun, 25 tahun. Hari ini selepas sahaja pemberian hak milik strata dan penubuhan Badan Pengurusan, Badan Pengurusan yang baru terpaksa menanggung tanggungjawab ini. Adakah ini adil kepada mereka memandangkan bahawa selama ini PDC yang mempunyai satu unit guaman dan kemudahan-kemudahan guaman yang lain tidak dapat mengatasi ataupun tidak mahu mengambil tindakan semasa di bawah penjagaan mereka dan kini memindahkan tanggungjawab ini kepada Badan Pengurusan yang baru yang tidak mempunyai sesiapa pun untuk membantu mereka mengatasi masalah ini. Siapakah yang sepatutnya bertanggungjawab dan adakah ini bermakna bahawa kini PDC terlepas daripada segala tanggungjawab untuk mengatasi masalah ini yang sebenarnya telah diwujudkan oleh mereka sendiri. Saya ingin tahu apakah tanggungjawab PDC dalam hal ini. Apa tindakan yang telah diambil, apakah kejayaan mereka jika ada. Pernahkah mana-mana si berhutang dihadap ke mahkamah dan jika tidak, mengapa?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah):

Dato' Sepaker.

Y.B. Dato' Speaker:

Ya, Ahli Kawasan Seberang Jaya.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah):

Saya bukan hendak memuji EXCO Perumahan tetapi saya perhatikan kebelakangan ini apabila rancangan perumahan kerajaan negeri di Seberang Jaya menghadapi masalah lebih kurang sebegini

tetapi akhirnya dengan pegawai yang rajin dan ahli-ahli dan sebagainya mereka telahpun berjaya mengutip tunggakan-tunggakan dan seterusnya membaikpulihkan rancangan perumahan kerajaan negeri kesemua blok-blok yang ada di Seberang Jaya. Mekanisme tersebut kalau PDC hendak belajar daripada Y.B. Kawasan Bayan Lepas, *Allhamdullilah* saya rasa mungkin kita kongsi bersama, *because it is work, it is really work, congratulation to you.*

Ahli Kawasan Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe):

Terima kasih, jadi Dato' Speaker kita mesti mencari satu kaedah yang lebih baik untuk mengatasi masalah ini dan bukan sahaja angkat tangan kita dan menyerah kalah begitu sahaja. Ini jelas nampak apabila baru-baru ini PDC melalui anak syarikat mereka iaitu Syarikat Setia Urus telah menulis kepada banyak blok di kawasan Bayan Baru dan Jalan Tengah untuk menamatkan kontrak penyelenggaraan mereka. Apa yang lebih menyakitkan hati ialah mereka hanya memberikan tempoh masa sebulan notis sungguh pun mereka sedar bahawa semua badan-badan pengurusan yang telah ditubuhkan itu adalah baru dan kurang berpengalaman. Soal seperti apa masalah yang akan dihadapi oleh mereka nanti, langsung tidak diambil kira sama sekali.

Saya berpendapat bahawa faktor utama penamatan kontrak ini ialah kegagalan mereka untuk mengutip bayaran perkhidmatan daripada pemilik-pemilik unit. Soalan yang saya ingin tanya ialah sebelum segala ini dibuat, sudahkah pihak PDC cuba sedaya upaya untuk mengatasi masalah ini. Pernahkah PDC membuat apa-apa kajian, mengapa begitu ramai daripada pemilik-pemilik tidak membayar bayaran perkhidmatan mereka. Adakah ini kerana mereka tidak puas hati dengan tahap penyelenggaraan oleh PDC. Sudahkah PDC berusaha untuk berjumpa dengan mereka iaitu memanggil satu mesyuarat khas untuk berbincang secara terbuka, apa sebenarnya yang menyebabkan mereka tidak bayar. Untuk yang berhutang berjuta-juta, sudikah PDC sedia menerima bayaran ini secara ansuran dan dikecualikan daripada segala bunga yang telahpun dikenakan sebelum ini. Sudah tentunya segala ini harus dipertimbangkan terlebih dahulu. Pihak polis telah menunjukkan kepada kita cara ini boleh dan memang berjaya apabila mereka memperkenalkan potongan 50% di atas saman yang dikenakan untuk satu tempoh masa yang tertentu. Soalan pokoknya ialah mahukah kita menyelesaikan masalah ini. Jika kita ada kesudian maka kita mesti berusaha mencari kaedah yang terbaik untuk mencapai objektif kita.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Encik Arif Shah bin Haji Omar Shah):

Dato' Sepaker, saya terpaksa mencelah sedikit kerana beberapa bulan yang lalu saya cuba menyelesaikan satu masalah yang sebegini dan penghuni bayar tunggakan. Ada yang cek RM5,000.00, cek RM7,000.00 dan sebagainya, mereka minta diskaun sedikit untuk faedah. Cek telah dihantar, saya jumpa sendiri Pengurus Besar PDC, beri kepada dia. Sehingga hari ini, satu resit rasmi pun tidak mahu beri seolah-olah masih belum membuat keputusan sama ada hendak terima atau pun tidak. Akhirnya esok, mereka cek ini dan ada tempoh lakunya dan mereka enggan membayar, jangan salahkan mereka lagi. Buatlah seperti yang dinyatakan oleh sahabat saya tadi Yang Berhormat iaitu buatlah seperti polis, kadang-kadang berilah diskaun, apalah salahnya asalkan dapat juga sesuatu daripada tidak dapat langsung. Saya juga minta yang kes kompleks D yang telah membayar kedai-kedai itu supaya cepat-cepat dikeluarkan resit. Sudah tiga bulan ke empat bulan, cek itu di tangan PDC.

Ahli Kawasan Pantai Jerejak (Y.B. Encik Wong Mun Hoe):

Jadi, Dato' Speaker, ketiga-tiga isu-isu yang telah pun saya nyatakan memberikan kita satu gambaran jelas sikap taichi dan sikap memindahkan tanggungjawab. Ini adalah jalan pendek untuk mengelakkan daripada tanggungjawab dan bukan satu sikap yang boleh dibanggakan.

Secara kesimpulannya mengikut kajian yang telah dibuat ini, 92% daripada kesemua blok yang terlibat berpendapat perkhidmatan PDC amat lemah sekali manakala yang 8% sahaja berpendapat perkhidmatan yang diberikan adalah di tahap yang sederhana. Oleh yang demikian, dengan memberikan hak milik strata dan dalam masa yang terdekat memaksa penubuhan badan pengurusan dan mengatakan sekarang ini bukan lagi masalah dan tanggungjawab mereka, nampaknya PDC telah melepaskan dan mencuci tangan dalam hal ini. Saya tidak mempunyai pilihan lain Dato' Speaker, tetapi terpaksa membangkitkan isu ini di dalam Dewan yang mulia ini kerana mereka yang malang ini telah berjumpa dengan saya sebagai wakil rakyat mereka dengan harapan saya akan dapat menyuarakan kesusahan mereka.

Isu-isu ini juga jelas menunjukkan kepada kita bahawa Bahagian Hartanah PDC telah gagal dalam menjalankan tanggungjawab dan kerja mereka. Kita tidak boleh menyalahkan keseluruhan organisasi oleh kerana pada pendapat saya secara keseluruhannya PDC masih sebuah jabatan kerajaan yang baik. Namun sikap tidak apa, kurang penyayang dan kurang berprofesional Bahagian Hartanah PDC telah menjejaskan imej PDC. Sebagai pemaju dan pengurus harta, tidak akan mereka tidak sedar bahawa begitu banyak rumah-rumah pangsa dan pangsapuri-pangsapuri bukan sahaja di Bayan Baru tetapi di lain-lain kawasan seperti Bukit Gedung, Gat Lebu Macallum, Jalan Kedah dan Seberang Jaya menghadapi masalah-masalah seperti ini. Saya percaya rakan-rakan saya daripada Pengkalan Kota dan Seberang Jaya akan menyokong saya dalam hal ini.

Sekiranya pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan di bahagian ini kurang arif dalam kerja-kerja pengurusan harta maka mereka perlu dihantar mengikuti kursus-kursus tertentu dan khusus untuk mempelajari cara yang lebih baik. Sekiranya ini adalah kerana sikap, PDC harus berani berubah sikap untuk lebih berproaktif dan mempunyai sikap penyayang kepada rakyat. Inilah apa yang dimaksudkan dengan sistem penyampaian yang baik. Inilah yang diminta-minta oleh Y.A.B. Perdana Menteri kita yang disayangi.

Dato' Speaker, saya bukan marah tetapi hanya menegur. Memang ada perbezaan besar di antara apanya marah dan apanya tegur. Saya berharap PDC akan menerima pandangan, kritikan dan teguran saya secara positif dan bukan negatif oleh kerana dalam memberikan kritikan ini, saya memang ikhlas dan berharap untuk melihat satu perubahan dan peningkatan dalam sistem penyampaian kita. Oleh yang demikian saya ingin mencadangkan supaya satu jawatankuasa khas ditubuhkan oleh kerajaan negeri untuk meneliti dan menyelesaikan kesemua masalah-masalah yang dihadapi oleh 51 blok rumah-rumah pangsa dan pangsapuri di Jalan Tengah, Bayan Baru dan Mahsuri. Sebagai wakil rakyat kawasan, saya sedia untuk mainkan peranan saya jika dijemput dalam membantu dalam menyelesaikan masalah ini.

Beralih kepada isu yang kedua Dato' Speaker, kita masih dalam keadaan tidak tentu dalam isu jambatan kedua Pulau Pinang. Siapakah yang boleh memberikan jaminan bahawa jambatan kedua Pulau Pinang ini akan dibina dan bila. Setiap kali kita bercuti sekolah, setiap kali kita mempunyai cuti minggu yang panjang, setiap kali kita mempunyai perayaan yang besar, kita baca dalam surat khabar bahawa 150,000

kereta akan membanjiri Pulau Pinang. Laporan seperti ini menjadikan kita anak Pulau Pinang berasa kuatir. Banyak daripada kita sendiri berasa takut untuk keluar dalam masa-masa seperti ini kerana takut kena sangkut dalam kesesakan trafik. Di manakah datangnya kereta-kereta ini dan bagaimanakah kereta-kereta ini sampai ke pulau. Saya jangka tidak lebih daripada 20% daripada kereta-kereta ini datang ke Pulau melalui feri. Oleh yang demikian, bolehlah kita anggap 80% daripada kereta-kereta ini menggunakan Jambatan Pulau Pinang yang sedia ada. Setiap hari juga dilaporkan 110,000 buah kereta menggunakan Jambatan Pulau Pinang untuk berulang alik dan jika kita mengambil kira bilangan kereta berdaftar baru yang dikeluarkan setiap bulan di Pulau Pinang dan mencantumkan angka-angka ini sekali, bolehlah kita sedar dan faham mengapa jambatan kedua Pulau Pinang kini menjadi satu keperluan yang begitu penting sekali.

Jadi Dato' Speaker, apakah sebenarnya masalah kita untuk membina jambatan kedua. Sekiranya kita membuat analisa mengikut laporan dan kenyataan yang telah diberikan setakat ini, isu yang utama nampaknya ialah dari segi kewangan. Jika ini adalah benar Dato' Speaker, saya ingin mencadangkan supaya Kerajaan Negeri Pulau Pinang melalui Perbadanan SSI menubuhkan sebuah syarikat baru dan menjemput penglibatan daripada semua rakyat Pulau Pinang termasuk semua syarikat-syarikat awam yang berdaftar di Pulau Pinang untuk melabur di dalam syarikat ini semata-mata untuk tujuan membina jambatan kedua Pulau Pinang kita.

Saya ingin memberikan satu contoh untuk memperkuatkan cadangan saya. Sekiranya hanya 50% sahaja daripada rakyat Pulau Pinang iaitu hampir 700,000 orang melabur katakan RM3,000 seorang dalam syarikat ini maka sebanyak RM2.1 billion akan dapat dikutipkan. Bagaimana pula dengan 23 buah lagi syarikat awam Pulau Pinang yang berdaftar dengan Bursa Saham papan utama dan 52 buah lagi yang berdaftar dengan papan kedua. Jika setiap satu syarikat ini boleh diberikan peluang melabur RM5 juta masing-masing maka kita akan memperolehi tambahan pelaburan sebanyak RM375 juta. Adakah jumlah ini mencukupi untuk membina jambatan kedua Pulau Pinang. Saya percaya jumlah ini mencukupi. Kita tidak perlu peruntukan daripada Kerajaan Pusat dan kita tidak perlu meminjam wang daripada mana-mana sumber.

Dato' Speaker, jikalau ini boleh dibuat maka kita telah dapat berjaya menyelesaikan masalah kita. Apa yang lebih bermakna dan yang akan membanggakan kita semua ialah jambatan ini adalah sebuah jambatan rakyat yang dimiliki penuh oleh rakyat Pulau Pinang. Ini juga bermakna bahawa kita tidak akan menghadapi masalah kenaikan tol pada bila-bila masa lagi kerana saya percaya dan berpendapat bahawa jambatan kedua Pulau Pinang akan menjadi satu sumber kewangan untuk kerajaan dan rakyat Pulau Pinang. Ini juga akan menjadi satu hari ini dalam sejarah untuk kita semua kerana jambatan ini adalah sebuah jambatan rakyat untuk rakyat dan oleh rakyat sendiri.(dengan izin), *a bridge of the people for the people and by the people*. Perbadanan SSI adalah ditubuhkan dengan tujuan yang sedemikian dan tidak salahnya untuk Perbadanan SSI untuk membantu kita membuka jalan dan mempertimbangkan cadangan ini. Kemudian mereka boleh melaporkan balik kepada kita sama ada cadangan ini boleh dilaksanakan atau tidak. Saya nampak cadangan ini boleh menjadi satu kenyataan. Soalannya ialah beranikah kita bermimpi dan beranikah kita melaksanakannya. Saya katakan kita boleh kerana Pulau Pinang boleh, rakyat Pulau Pinang boleh.

Dengan kata-kata ini saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Dato' Speaker kerana memberikan peluang kepada saya untuk mengambil bahagian dalam perbahasan pada petang ini dan saya mohon menyokong.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih Yang Berhormat. Ya, Yang Berhormat daripada Pulau Betung.

Ahli Kawasan Pulau Betung (Y.B. Encik Muhamad Farid bin Saad):

Bismillahirrahmannirahim. Assalamualaikom Warahmatullah Hiwabarakatuh. Yang Berhormat Dato' Speaker, saya bangun untuk turut serta membahaskan Rang-rang Undang Perbekalan 206 yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Saya berkeyakinan penuh bahawa Bajet 2006 yang telah disediakan dengan mengambil kira faktor-faktor penting dalam usaha untuk mencapai kemajuan negeri ini pada tahun 2010. Tentunya teguran-teguran yang telah dibuat oleh Jabatan Audit telah diambil kira sepenuhnya. Teguran-teguran tersebut hendaklah diamati sepenuhnya dan dilaksanakan.

Y.B. Dato' Speaker, kegagalan kita merancang bermakna kita merancang untuk gagal. Sumber perancangan kerajaan negeri yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri akan sama-sama didokong akan dilaksanakan secara bersepadu dan akhirnya akan menjurus dan membawa kepada kemajuan dan kepada masyarakat. Kekayaan ekonomi semua kaum, keharmonian sosial dan akhir tidak ada di Pulau Pinang.

Y.B. Dato' Speaker, empat-empat isu yang ingin saya bahaskan di Dewan ini yang pertamanya berkenaan dengan isu pencemaran. Pencemaran merupakan satu isu yang sering diutarakan dalam Dewan yang mulia ini daripada dahulu lagi. Tidak kiralah sama ada pencemaran itu pencemaran habuk, bunyi, air sungai, air kumbah dan juga bau. Ianya sering dibangkitkan kerana ianya berhubung kait rapat dengan kehidupan kita seharian, daripada bangun pagi sampai ke tidur. Apa yang mendukacita sekarang ini, tengah tidur pun kita bisa terjaga kerana dikejut oleh bau yang busuk. Hal ini atau pun bau berlaku di Kampung Sungai Burong, Balik Pulau. Terdapat satu kelompok kolam yang saya kira kolam-kolam menternak ikan bersebelahan Kampung Sungai Nipah, Kampung Sungai Burong lebih kurang daripada 200 meter daripada tepi jalan Sungai Burong daripada Kampung Perlis. Dahulunya kolam ini telah diurus tadbir dengan baik walaupun telah lama dibuat di situ, penduduk kampung jarang sekali merungut berkenaan dengan pencemaran bau dan sebagainya. Sebagai penduduk kampung jarang sekali mereka merungut jika sekiranya apa yang berlaku di sekeliling mereka tidak mengganggu kehidupan mereka seharian. Akan tetapi apabila berlakunya perkara-perkara yang di luar toleransi mereka, mereka akan membuat rungutan dan bantahan. Kolam-kolam tersebut sejak kebelakangan ini telah mengeluarkan bau yang amat busuk. Ketika membuat lawatan saya sendiri pun terasa hendak muntah kerana tidak tahan bau yang busuk itu. Bayangkanlah masyarakat sekeliling yang tinggal di kawasan itu. Kata mereka hendak makan nasi pun tidak lalu.

Ada tiga isu yang hendak saya berikan di sini. Pertama soal pembangunan projek dan soal pencemaran. Dalam hal ini, saya andaikan projek tersebut telah mendapat kelulusan untuk dibina dan telah pun dibina dan beroperasi beberapa tahun yang lalu. Yang Berhormat Padang Kota, Yang Berhormat Penaga dan Nibong Tebal, sebagai ahli MMK tentu jawab bolehlah memberikan sebab-sebab kelulusan dan jenis kegunaan tanah, lesen ternak dan lain-lain yang berkaitan dengan kolam ternak ini. Saya mempunyai keyakinan yang cukup besar bahawa kolam ini tidak mempunyai kebenaran untuk menjalankan aktiviti penternakan ikan. Ini adalah kerana keadaan kolam ini yang amat mencurigakan.

Saya ada membuat lawatan ke tapak malangnya tidak dibenarkan masuk. Dari jauh saya dapat melihat keadaan air yang hitam pekat, tidak nampak pula sistem penggunaan air yang berjalan. Ikan yang dipelihara kalau tidak salah saya ialah jenis ikan keli.

Apa yang hendak saya tegaskan dalam Dewan yang mulia ini adalah memandangkan kolam ini dibina iaitu kolam buatan manusia, saya mencadangkan agar pemantauan berskala bagi jabatan-jabatan berkaitan untuk melihat sama ada kegunaan telah dipatuhi, lesen-lesen diberikan dan peraturan yang dikenakan diikuti dan isu-isu yang berkaitan dengan pencemaran diambil perhatian berat. Jika ini dilakukan, pencemaran bau busuk yang dihasilkan sama ada daripada makanan yang diberikan kepada ikan seperti perut ayam, bangkai ayam akan dapat dikesan. Kalau dilihat keadaan airnya sahaja, sudah menjadi seperti air acar yang sunggut pekat. Ikan-ikan yang dipelihara di situ pula akan dijual dan kemudiannya dimakan oleh manusia yang tidak bernasib baik. Kolam sebegini seharusnya tidak dibenarkan beroperasi. Kalau hendak beroperasi, biarlah yang tidak mendatangkan mudarat kepada masyarakat sekeliling.

Keduanya, soal dinding hadang atau *hoarding*(dengan izin). Dalam lawatan saya, ke tempat berkenaan juga, saya dapati bahawa kolam tersebut di hadang dengan dinding tin yang berketinggian lebih kurang 6 kaki. Pintunya dikunci rapat dan tidak dibenarkan masuk. Melihat keadaan dinding hadang yang sebegitu, menunjukkan bahawa pemilik kolam itu tidak mahu orang lain mengetahui apa yang mereka buat di dalam kawasan itu. Mereka seolah-olah menyembunyikan sesuatu. Bukan di tempat ini sahaja malah di jalan Pondok Upeh terdapat sebuah tempat yang dilingkungi kemas dengan dinding hadang yang melebihi ketinggian manusia. Tak tahulah apa yang mereka buat di dalam kawasan tersebut, macam-macam yang boleh dibuat oleh pemilik tersebut. Saya tidak mahu berburuk sangka tetapi yang pasti nanti, hanya apabila masalah timbul barulah masyarakat setempat mengambil tahu.

Saya berpendapat bahawa, struktur begini tidak seharusnya ataupun dibina. Saya berharap jika ada peruntukkan undang-undang mencegah daripada membina dinding hadang yang tinggi yang mengelilingi premis, yang boleh menimbulkan kecurigaan maka undang-undang hendaklah diaktifkan dan diambil tindakan segera. Jika sekiranya tidak ada satu peruntukan yang khusus untuk struktur sedemikian, maka pihak kerajaan tempatan juga hendaklah mengambil tindakan segera.

Saya mencadangkan kepada Dewan yang mulia ini supaya, struktur sebegitu rupa tidak dibenarkan pembinaannya, untuk mencegah sebarang aktiviti yang tidak sihat dan merbahaya kepada masyarakat umum, dibina di dalam kawasan yang penuh syak wasangka.

Soalan yang kedua Dato' Speaker adalah berkenaan dengan isu pengangkutan. Sudah 4 kali saya bersidang di Dewan yang mulai ini, isu pengangkutan ini tetap menjadi perhatian saya. Saya bercakap kerana masyarakat saya bercakap. Masyarakat saya adalah masyarakat kampung yang tinggal di luar bandar. Masyarakat saya adalah masyarakat yang majoritinya berpendapatan kecil dan masyarakat yang amat memerlukan pengangkutan untuk bergerak antara kampung ke kampung dan kampung ke pekan. Kebanyakan kaum ibu atau isteri bergantung kepada anak-anak dan suami mereka untuk mengangkut atau menggerakkan mereka dari satu tempat ke satu tempat.

Apabila anak-anak dan suami mereka pergi bekerja, agak sukar bagi mereka untuk bergerak ke pekan dan sebagainya. Disebabkan ketiadaan pengangkutan awam, orang-orang kampung terpaksa membeli motosikal untuk dipacu oleh anak-anak mereka. Sesekali bolehlah mereka menumpang untuk ke sesuatu destinasi. Motor dibeli tetapi malangnya lesen tidak ada. Ini membawa pula kepada satu lagi masalah. Daripada masalah mengatasi pengangkutan, timbul pula masalah remaja menunggang tanpa lesen, yang akhirnya menyebabkan kemalangan dan ada juga akhirnya membawa kepada kematian. Ada lebih kurang 20 kampung yang perlu dihubungkan dengan pengangkutan awam di Balik Pulau. Ada lebih kurang 30 ribu orang pendudukan yang mengharapakan pemulihan sistem pengangkutan awam di Balik Pulau. Ada 20 tempat menunggu bas yang telah lama dibina di sepanjang jalan untuk dilalui oleh pengangkutan awam. Kalau pihak kerajaan negeri boleh menyediakan 3 buah bas *shuttle* yang beroperasi di kawasan George Town dalam radius 1 kilometer persegi yang menelan belanja sebanyak RM360,000 setahun, yang disediakan secara percuma untuk orang-orang yang tidak begitu susah, kenapa mengenepikan hak-hak mereka yang susah yang tinggal di kampung yang mengharapakan bantuan kita.

Kalau alasannya adalah kerana untuk mengelakkan kesesakan apakah dengan hanya 3 buah bas percuma dapat mengurangkan kesesakan. Kesesakan di bandar adalah kerana tiadanya sistem pengangkutan awam yang menyeluruh yang mengangkut tenaga kerja dari luar bandar ke bandar. Ketiadaan sistem pengangkutan yang efisien dan efektif adalah faktor yang menyebabkan penduduk membeli

kenderaan sendiri, sama ada kereta ataupun motor mengikut kemampuan. Tidak hairanlah jumlah kenderaan di negeri ini yang mencecah hampir 1.4 juta kenderaan, iaitu jumlah yang hampir sama dengan jumlah penduduk di negeri ini. Kalau pelancong dijadikan sebab mengapa *bus shuttle* disediakan, berapakah jumlah pelancong yang menggunakan perkhidmatan bas ini?

Y.B. Dato' Speaker, saya berharap di Dewan yang mulia ini agar pihak kerajaan negeri menyediakan perkhidmatan yang serupa, sebagaimana yang diadakan di bandar raya diadakan juga di Balik Pulau. Biar atas alasan apa sekali pun yang digunakan untuk membolehkan penduduk bandar raya mendapat perkhidmatan *shuttle* percuma, penduduk Balik Pulau juga berhak ke atas kemudahan yang sama. Ini barulah dinamakan yang ringan sama dijinjing, yang berat sama dipikul. Mereka juga anak negeri, mereka juga menyumbang kepada perkembangan negeri, mereka juga membayar cukai, mereka di kampung juga mahu hidup dan menikmati kemudahan seperti orang lain di pekan ini.

Y.B. Dato' Speaker, isu yang ketiga adalah isu pelajaran. Di dalam Dewan yang mulia ini, saya ingin mengucapkan jutaan terima kasih di atas usaha-usaha yang dijalankan oleh semua guru-guru di sekolah-sekolah kawasan barat daya dan juga di Pejabat Pendidikan Pulau, Pulau Pinang yang mengawasi sekolah di Barat Daya. Saya rasa bangga dan amat gembira apabila melihat graf pencapaian 5A para pelajar sekolah kebangsaan terus bergerak dari 85 orang tahun 2003 kepada 150 orang tahun 2004. Pada tahun ini kita mencapai seramai 185 orang. Kita mensasarkan sebanyak 250 orang akan mendapat 5A pada tahun 2006 nanti.

Pencapaian yang begitu adalah kerana semua pihak telah mengambil bahagian dalam memastikan anak-anak kita mencapai kejayaan yang cemerlang dalam pelajaran mereka. Ibubapa dengan peranan mereka, guru-guru juga dengan peranan mereka. Walau bagaimanapun, apa yang masih membimbangkan saya adalah peratus kegagalan di kalangan pelajar kita masih berapa dalam lingkungan 30% ke atas. Gagal ditakrifkan sebagai mereka yang mendapat pangkat D atau E dalam peperiksaan UPSR. Ini juga menunjukkan bahawa mereka ini masih lemah dan tidak mencapai satu tahap yang dikehendaki dalam 3M iaitu membaca, menulis dan mengira. Sebagai contoh pada tahun 2003 bagi 20 sekolah kebangsaan di Daerah Barat Daya, 36.1% gagal. Pada tahun 2004 bagi jumlah sekolah yang sama 34.8% gagal, bagi tahun 2005 bagi 20 sekolah kebangsaan di Daerah Barat Daya 30.3% gagal.

Bagi Sekolah-sekolah Jenis Kebangsaan Cina, saya masih lagi menunggu maklumat yang serupa. Setelah beberapa usaha dijalankan, kita sememangnya mendapat anjakan dalam mengurangkan peratusan pelajar gagal. Tetapi angka masih lagi tidak kurang daripada 39%. Persoalannya Y.B. Dato' Speaker, adalah di mana silapnya. Para pelajarkah? Para ibubapakah? Para gurukah? Faktor manakah? Faktor tempat tinggalkah? Faktor bahasakah? Faktor sekolahkah? Faktor kokurikulumkah? Mungkin Y.B. Machang Bubok dapat memberikan penjelasan kepada perkara ini. Saya berharap Jabatan Pendidikan akan membuat post-mortem mencari sebab dan munasabah saya yakin perkara ini sedang dan telah pun dijalankan. Cuma seperkara yang ingin saya utarakan di sini adalah menyentuh tentang guru-guru. Daripada pengamatan saya sendiri, guru-guru dan terutamanya Guru Besar mempunyai peranan dan tanggungjawab yang cukup besar dalam menentukan kejayaan anak-anak kita di sekolah. Daripada perbincangan saya dengan beberapa orang bekas guru dan guru-guru, saya dapat membuat kesimpulan bahawa, sepertimana murid-murid, guru-guru juga perlu ditegur akan kekurangan mereka, perlu dinasihatkan akan kelemahan mereka, perlu dikejutkan mereka dalam keenakan menerima saraan, perlu diingatkan peranan mereka, dan juga perlu disuntik dengan semangat baru untuk mendidik anak bangsa, anak watan.

Saya menyarankan kepada Dewan yang mulia ini, supaya semua guru-guru dibawa berkursus dan berseminar. Diberikan motivasi baru untuk mengingatkan mereka jika telah lupa, memberikan semangat baru jika sudah lemah, memberikan penumpuan baru jika sudah hilang tumpuan. Sesungguhnya, kejayaan generasi masa depan adalah terletak juga di tangan mereka. Kita boleh menyediakan berbagai bentuk buku latihan kepada murid, kita boleh berterusan memberikan ceramah motivasi kepada para pelajar, tetapi tidak kurang pentingnya juga adalah memberikan pendedahan dan kesedaran yang serupa kepada guru-guru dan seterusnya juga kepada ibu bapa khususnya yang tinggal luar bandar.

Y.B. Dato' Speaker, seterusnya adalah isu berkenaan pembangunan tanah bukit. Isu pembangunan di kawasan tanah bukit dan kawasan yang telah dizonkan sebagai tanah bukit yang tidak dibenarkan sebarang pembangunan adalah isu yang berterusan kerana seringkali ada yang terceroboh dan mengambil kesempatan. Terdapat 3 isu yang berkaitan rapat berhubung dengan isu pembangunan tanah. Satu ianya akan melibatkan penebangan pokok, dua, ianya melibatkan penerokaan tanah di mana tanah akan dipotong dan ditimbun dan juga diambil keluar ke kawasan lain dan yang ketiga ianya akan melibatkan gangguan

ekologi, flora dan fauna. Penerokaan dijalankan tanpa kebenaran, contohnya pemotongan bukit di Sungai Pinang, Balik Pulau. Saya difahamkan bahawa projek tersebut adalah untuk dibina projek Pusat Latihan Khidmat Negara, dan juga difahamkan bahawa surat-surat telah dihantar oleh pemilik tanah kepada pejabat daerah. Setelah disemak dengan pejabat daerah, saya difahamkan bahawa pihak pejabat daerah tidak pernah memberi sebarang kelulusan dan telah pun menghantar surat berhenti kerja dan tidak dibenarkan lagi kerja pemotongan bukit dijalankan. Walau bagaimanapun, arahan tidak diendahkan. Kerja-kerja tetap dijalankan. Jika dilihat hari ini, sebahagian besar bukit itu telah dipotong. Untuk menambah burukan keadaan, baru-baru ini apabila berlakunya hujan lebat, maka banjir lumpur pun terjadi. Yang menjadi mangsa adalah penduduk sekitar sementara pemilik tanah tidur nyenyak di George Town.

Apa yang saya hendak tegaskan di sini adalah dan juga meminta supaya pihak kerajaan negeri hendaklah menandang serius perkara ini, iaitu tindakan tidak ambil berat sesetengah pemaju dan juga pemilik tanah. Apakah dengan hanya menghantar surat kepada Pentadbir Tanah sudah memberi hak kepada mereka untuk melakukan sesuka hati ke atas tanah milik mereka? Apakah tidak ada undang-undang dan peraturan-peraturan yang perlu dipatuhi? Apakah tidak ada undang-undang dan peraturan-peraturan yang perlu diikuti, kerana kelemahan menjalankan atau mengenakan undang-undang pejabat kerajaan mestilah dilihat dan terlambat dan juga tidak ada efisien, kerana kelemahan dan kelewatan pejabat dan pegawai kerajaan, pemaju dan kontraktor yang tidak bertanggungjawab mengambil kesempatan. Apabila mereka mengambil kesempatan, wakil rakyat dilihat sebagai tidak prihatin dan tidak sensitif kerana membiarkan perkara ini berlaku....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Minta laluan, Dato' Speaker, saya minta laluan bukan pasal apa, kerana melihat rakan saya penat dok cakap dari tadi. Sebenarnya isu penerokaan bukit, isu bukit tanah, buat kerja tanah tanpa kebenaran memang sering dibangkitkan dalam Mesyuarat Pembangunan Daerah dan isu ini bila kita bangkit pun tidak boleh selesai, seolah-olah kita tidak tahu siapa yang betul-betul bertanggungjawab, adakah pihak MPPP ataupun pihak pejabat daerah, ataupun kita ada peraturan tetapi penguatkuasaan undang-undang sangat agak longgarlah. Jadi saya berharap isu ini dipandang serius kerana di kawasan saya sendiri pun kalau hujan lebat air masuk turun merata, masuk rumah orang dan orang yang pertama dicari ialah wakil rakyatlah, telefon kita, kita pun tidak tahu hendak cari siapa. Jadi saya harap kali ini dia ambil perhatian dengan serius, terima kasih.

Ahli Kawasan Pulau Betong (Y.B. Encik Muhamad Farid bin Saad):

Lihat sahaja kepada sekeping tanah di Kampong Titi Teras. Dari awal saya menegur mereka supaya mendapatkan kebenaran yang diperlukan. Tanpa mendapat kebenaran mereka terus menjalankan kerja memindahkan tanah pasir keluar, mereka mengorek sedalam 2 ke 3 meter. Apabila saya ke tapak dan menegur mereka setelah mendapat rungutan daripada masyarakat setempat mereka memberitahu yang surat sudah dihantar kepada Pegawai Daerah, dan mereka diberikan kebenaran. Saya semak pula dengan pejabat daerah, kebenaran tidak pernah diberikan sama ada oleh Pejabat Tanah dan Daerah serta juga MPPP. Sekarang ini, jika kita pergi ke tempat tersebut, apa yang nampak adalah sebuah kolam renang yang luas. Kini masyarakat bertanya sama ada pemaju tersebut mempunyai lesen untuk mengangkut keluar tanah dan kenapa Yang Berhormat membiar mereka buat macam itu dan sebagainya.

Begitu juga dengan pembinaan dua buah restoran atas bukit di Balik Pulau. Satu di pemandangan indah yang dinamakan *Hilly Towne Restaurant* dan satu lagi di atas Bukit Genting yang dikenali dengan nama Bukit Genting Hill Restaurant. Saya difahamkan *Hilly Towne* memakan sejumlah lebih kurang RM500,000 dan Bukit Genting melebihi RM1 juta. Kini mereka sudah menerima notis untuk merobohkan premis mereka. Mereka datang berjumpa dengan wakil rakyat dan membuat rayuan supaya premis mereka tidak dirobohkan. Apa yang kita boleh kata kepada MPPP? Jangan roboh? Padahal kita tahu bahawa pembinaan bangunan tersebut dari awal lagi tidak sah, tidak boleh dan tidak diluluskan oleh mana-mana pihak. Pihak MPPP hanya menjalankan tanggungjawab untuk melaksanakan undang-undang.

Dato' Speaker, bukannya RM500,000 dan RM1 juta itu satu jumlah yang cukup besar. Bukankah satu pembaziran jika bangunan yang telah dibina itu diruntuhkan, bukannya itu satu pelaburan yang sia-sia. Bukankah dengan meroboh bangunan Bukit Genting Restaurant itu contohnya, satu perkara yang mendukacitakan dan merugikan industri pelancongan negeri kerana ianya telah terkenal di seluruh dunia dengan promosi-promosi yang dibuat oleh pihak tertentu.

Adalah agak malang apabila dimaklumkan dalam jawapan bertulis kepada saya bahawa Restoran *Hilly Towne* yang mula beroperasi pada lingkungan bulan Februari 2005 hanya disedari pembinaannya pada bulan September 2004. Bagi Bukit Genting Restoran pula pembinaannya telah lama dibina dan hanya diketahui pada bulan Oktober 2004 padahal telah beroperasi pada bulan April 2004.

Sesungguhnya Y.B. Dato' Speaker, tidak akan timbul semua persoalan di atas jika sejak dari awal pemantauan kawasan dan projek dijalankan oleh pihak-pihak berkaitan. Tidak akan timbul soal kerugian dalam pelaburan sekiranya dari awal pemilik tanah dan pengusaha restoran dapat dan mahu menghormati undang-undang negeri. Tidak akan timbul kes-kes pembinaan bangunan dan projek tanpa kebenaran di atas meja Pentadbir Tanah dan juga meja Yang DiPertua MPPP. Tidak perlulah kita dilihat sebagai bertindak kejam atau terlalu keras dalam melaksanakan undang-undang dan peraturan negeri apabila keadaan sudah terlewat dan menjadi bubur.

Saya berharap kepada Dewan yang mulia ini supaya satu pasukan pemantau daerah ditubuhkan yang dianggotai oleh semua agensi yang terlibat dalam meluluskan sebarang pembangunan dan juga penguatkuasaan seperti Pejabat Daerah dan Tanah, MPPP atau MPSP, Polis, JKR, JPS, Jabatan Alam Sekitar ditubuhkan dengan kadar segera dan mula bergerak secepat mungkin. Saya berharap dengan adanya pasukan pemantauan ini, kelemahan-kelemahan yang sedia ada dalam menjalankan undang-undang dan juga tugas pelaksanaan akan dapat diperbaiki. Apa yang penting adalah mengambil tindakan di awal pelaksanaan projek dan tidak dibiarkan ianya berlanjutan dan tindakan diambil hanya apabila projek telah atau hampir siap dan perbelanjaan beribu-ribu ringgit telah dikeluarkan.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Minta laluan.

Y.B. Dato' Speaker:

Laluan daripada Y.B. Batu Uban.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Encik Goh Kheng Sneah):

Dato' Speaker, saya setuju sangat dengan pandangan Y.B. Pulau Betong kerana bagi saya Restoran Bukit Genting ini memang latar belakangnya berlainan. Dahulu tanah itu adalah tanah pengusaha khinzir dan sekarang mereka telah menyahut seruan kerajaan supaya kawasan itu tidak diusahakan khinzir kerana pencemaran. Saya memang telah banyak kali pergi ke Genting ini dan saya nampak tempat itu adalah satu tempat yang cukup cantik dan memang telah menarik ramai pelancong. Saya di sini memang berharap MPPP atas sebab ini dapat memberi kelonggaran supaya dapat *legalised* restoran ini kerana ianya memang satu tempat yang sungguh cantik dan memang ramai pelancong dari luar negeri seperti U.S., seronok bila pergi ke tempat itu. Jadi saya minta di

dalam Dewan ini supaya penguatkuasa MPPP dapat menanggukkan perkara ini. Terima kasih.

Ahli Kawasan Pulau Betong (Y.B. Encik Muhamad Farid bin Saad):

Y.B. Dato' Speaker, isu kedua yang terakhir ialah berkenaan dengan sistem perparitan di Kolej Kemahiran Tinggi MARA (KKTM), di Balik Pulau. Kita mengucapkan jutaan terima kasih kepada pihak kerajaan kerana telah menyediakan satu Kolej Kemahiran Tinggi MARA di Balik Pulau dan kalau mengikut perancangan, sesi pertama akan mula beroperasi di kolej tersebut pada bulan Januari 2006. Sekali lagi tahniah dan terima kasih kerana dengan adanya kolej tersebut, akan semakin ramailah para pelajar lepasan SPM dan STPM mendapat peluang melanjutkan pelajaran dalam bidang teknikal dan semakin ramailah lagi para belia berkelayakan akan dilahirkan.

Seperkara yang hendak saya tegaskan di sini adalah terdapat salah satu syarat yang diberikan oleh pihak berkuasa negeri iaitu berhubung dengan sistem perparitan dalam kolej, termasuk retention pond dan yang paling penting sekali adalah kerja-kerja menaik taraf parit sedia ada di luar kawasan pagar kolej dan penyambungan di antara kedua-dua sistem perparitan tersebut. Ini adalah kerana kawasan tersebut adalah kawasan yang seringkali terjadi banjir ekoran daripada hujan lebat yang turun dari kawasan kolej yang berbukit. Saya mahu supaya parit-parit tersebut dibuat dan dinaikkan taraf mengikut kehendak JKR, JPS dan MPPP sepertimana yang disyaratkan sebelum ianya mula beroperasi. Hukumnya wajib kerana jika tidak, apabila berlakunya hujan lebat, akan berlaku limpahan air yang tidak akan mendapat aliran yang sempurna dan banyak rumah-rumah akan dimasuki air. Saya mohon kepada Dewan yang mulia ini supaya Pejabat Tanah dan Daerah dan lain-lain jabatan yang bertanggungjawab untuk memastikan supaya syarat-syarat yang mustahak atau yang wajib itu dilaksanakan sepenuhnya sebelum sijil menduduki dikeluarkan. Alasan bahawa kerja-kerja akan dilaksanakan dalam tempoh '*defect liability period*',(dengan izin), tidak harus diterima.

Dato' Speaker, isu yang akhir sekali adalah berkenaan dengan pembekalan air bersih dan pembekalan elektrik. Apabila menerima tanggungjawab sebagai wakil rakyat, saya telah membuat kajian ke atas keempunyaan bekalan air bersih dan bekalan elektrik di kawasan-kawasan saya. Ini adalah kerana pada mulanya saya mendapati ada satu, dua rumah yang tidak mempunyai bekalan air atau elektrik lagi.

Adalah satu perkara yang mendukacitakan, apabila hasil kajian dibuat, contohnya, dalam 4 kampung di KADUN Pulau Betong menunjukkan terdapat 76 buah rumah yang mempunyai masalah dengan bekalan air bersih milik sendiri dan 7 buah rumah tidak mempunyai bekalan elektrik milik sendiri.

Angka ini penting dalam mengukur kedudukan pencapaian kemajuan dan polisi kerajaan dalam menyediakan kemudahan asas kepada penduduk. Tetapi yang paling penting juga adalah persoalan mengapa perkara ini berlaku? Apakah yang menghalang mereka ini daripada menikmati kemudahan yang amat asas ini. Terdapat 3 faktor utama yang dikenal pasti. Satu ialah faktor kemiskinan. Ini adalah hakikat kehidupan masyarakat kampung yang miskin. Kemiskinan kerana faktor usia yang tua yang tidak membolehkan mereka bekerja. Miskin kerana tidak mempunyai anak atau mempunyai anak tetapi tidak boleh bergantung harapan atau juga miskin kerana tidak mempunyai pekerjaan kerana malas atau kerana kekurangan upaya. Faktor kekurangan wang juga adalah menjadi sebab yang menyebabkan mereka terpaksa berkongsi meter air dan elektrik. Kalau ini menjadi sebab untuk mereka tidak mendapat bekalan air, usaha-usaha sedang dan berterusan dibuat untuk membantu mereka.

Yang kedua oleh kerana faktor pilihan sendiri. Ada juga segelintir masyarakat yang tinggal di pinggir bukit yang memilih untuk tidak mendapat bekalan air bersih tetapi memilih untuk mengguna dan mendapatkan bekalan air daripada bukit. Walau bagaimanapun, kumpulan ini telah berkurangan dan usaha-usaha untuk menyalurkan air bersih kepada mereka telah dan sedang dijalankan. Pun begitu ada juga di kalangan mereka tidak mampu kerana kemiskinan.

Faktor yang ketiga adalah faktor terpenting iaitu faktor tidak mendapat kebenaran tuan tanah. Kebenaran tuan tanah wujud dalam dua bentuk. Satu, kebenaran tuan tanah di mana rumah dibina, dalam hal ini tuan tanah dan tuan rumah adalah berlainan. Yang kedua, kebenaran tuan tanah atau tuan-tuan di mana untuk mendapatkan bekalan air dan elektrik, pemasangan paip atau kabel elektrik harus melalui beberapa lot tanah untuk sampai ke rumah yang memerlukan bekalan. Kebanyakan kes yang dihadapi adalah kerana tuan-tuan tanah ini tidak memberi kebenaran untuk digunakan tanah mereka bagi tujuan ini. Pendekatan untuk berbincang dengan tuan tanah telah diambil. Alhamdulillah, ada yang berjaya tetapi ada juga yang gagal.

Pihak TNB dan Pihak Berkuasa Air tidak akan berani untuk memasang bekalan melintasi tanah-tanah ini tanpa mendapat kebenaran terlebih dahulu kerana takut disaman oleh tuan tanah. Jika sekiranya tuan-tuan tanah itu tidak memberi kebenaran, sampai bila-bila pun Dato' Speaker, masalah pembekalan air bersih dan elektrik ini tidak boleh dicapai sepenuhnya. Sebagai sebuah kerajaan negeri yang prihatin dan bertanggungjawab, saya mencadangkan agar dengan kadar segera, perkara ini harus dilihat dan diselesaikan. Jika perlu diadakan atau ditambah satu lagi fasal kepada akta bersesuaian yang sedia ada ataupun jika perlu disediakan satu lagi peruntukan undang-undang ianya harus dilaksanakan dengan segera. Jika tidak, masalah pokok dalam menyediakan bekalan asas ini tidak dapat dilaksanakan sepenuhnya.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Minta laluan.

Y.B. Dato' Speaker:

Laluan daripada Y.B. Batu Maung.

Ahli Kawasan Batu Maung (Y.B. Ir. Mansor bin Musa):

Dato' Speaker, isu tanah ini, sedarkah Y.B. Pulau Betong bahawa masalah tanah ini bukan sahaja masalah hendak pasang air tetapi juga masalah untuk membina parit di kawasan-kawasan kampung. Kita dimaklumkan kelmarin oleh Ahli Bagan Dalam bahawa denggi ini telah merebak dari pekan hingga ke kampung dan di kampung masalah air bertakung di mana tidak ada parit yang sempurna tetapi apabila kita hendak buat parit, tuan tanah tidak benarkan. Kita minta JPS untuk korek, mereka boleh korek, tetapi mereka pun takut tuan tanah akan menyaman pihak berkuasa. Jadi sama juga dengan masalah hendak pasang paip, masalah untuk korek parit bagi mengatasi masalah jentik-jentik lebih serius lagi saya rasa daripada masalah pemasangan paip air. Saya berharap supaya perkara ini diberi perhatian dapat diselesaikan. Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Pulau Betong (Y.B. Encik Muhamad Farid bin Saad):

Terima kasih Y.B. Batu Maung. Selain daripada masalah bekalan air, elektrik, termasuk parit begitu juga dengan jalan-jalan tar di kampung-kampung juga menghadapi masalah dan kekangan yang serupa. Saya membawa perkara ini kepada Dewan yang mulia ini kerana

isu ini telah ditimbulkan di peringkat Jawatankuasa Pembangunan Daerah dan mendapati tidak ada jalan penyelesaiannya. Saya berharap pihak kerajaan negeri akan dapat menyegerakan proses penyelesaian perkara ini dan jangan lagi dibiarkan berlanjutan tanpa penyudah.

Akhir sekali, Y.B. Dato' Speaker, kerana saya ada satu minit lagi, berkenaan dengan jawapan kepada soalan lisan saya berkenaan dengan isu khinzir. Saya meminta walaupun PFA ini telah lama dirancang dan disebut akan dibina tidak lama lagi tetapi sehingga hari ini saya tidak nampak perkara itu akan berlaku dengan secepat mungkin. Apa yang saya minta ialah berkenaan dengan isu pengangkutan binatang ternakan itu, dari kandang ke tempat penyembelihan. Ini adalah kerana masyarakat umum membuat aduan Khusus orang Islam, bahawasanya percikan-percikan air yang keluar dari lori-lori yang mengangkut khinzir ini banyak dan sering berlaku dan menyebabkan mereka tidak berani atau tidak mahu mengikut lori-lori yang mengangkut binatang-binatang. Saya minta jika boleh diambil tindakan yang tegas atau diberi perhatian yang khusus supaya kenderaan-kenderaan yang digunakan untuk mengangkut binatang-binatang ini dibina sedemikian rupa, ternakan dibuat supaya tidak berlaku percikan air yang keluar dari kenderaan tersebut. Sekian, perbahasan saya, saya mohon menyokong.

Y.B. Dato' Speaker:

Terima kasih Yang Berhormat. Ahli-ahli Yang Berhormat nampaknya setakat ini sahaja sesi perbahasan kita untuk hari ini. Kita akan berjumpa lagi esok pagi jam 9.30 pagi.

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan.

Dewan ditangguhkan pada jam 5.00 petang.